

číslo 7-8 - červenec-srpen 2011 - cena 11 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Bavorovičtí
koně

Tak mám pocit, že bych dokázala vyřešit veškeré vládní krize nejen napříč Evropou, ale v celém světě. Vím jak!

Když jsem se opět jednou ocitla v hlubocké školce, což je vždycky příjemná a osvěžující záležitost, neboť energie malých dětí vám příjemně dobije baterky, zase jsem si všimla té neutuchající mravenčí práce učitelek z mateřských škol.

A napadlo mě geniální řešení! Přidělit vládě, parlamentu, senátu, dozorcům radám, komisím pro neví, co všechno, primátorům velkých měst – učitelky ze školky na dohlížení nad dodržováním zásad slušného chování. Vyfasovaly by každá skupinku deseti politiků a začaly se věnovat své obvyklé práci. Tedy: začaly by láskyplně a přísně vychovávat.

Ony dokážou vše. Rozpoznají neomylně nespravedlnost, které se dopustíte. Zjistí okamžitě, kdo je viník, kdo do koho první strčil, koho štípl nebo mu šlápl na nohu – a nebojí se ho za to pokárát. Nenalžete jim, že to bylo v legraci. Zastanou se nevinných a zakřiknutých, kontrolují ty příliš výbojné. Pokud si nabere z gumových želatiny myši – určených za odměnu pro všechny děti – víc než jednu, paní učitelka vám ji zabaví a dá těm, na které se nedostalo. Paní učitelka ohlídky, abyste nemluvili sprostě a chovali se slušně. Nedlouhali se v nose, nýbrž použili kapesník. Paní učitelka vás přiměje, abyste uklízeli hračky spolu s ostatními. Paní učitelka je ochotna si s vámi sednout na zem, mazlit se s těmi,

kterí to právě potřebují, utřít nos těm, kterým teče nuddle. A zavazuje botičky pořád dokola. Poradí, které bačkůrky jsou vaše. Paní učitelka si vás všechny pamatuje jménem, vidí vám až do žaludku, ví, co rádi jíte a kdy potřebujete čůrat. Paní učitelka ze školky neodročuje vaše hříchy k soudu ani k přestupkovému řízení, ani o nich nenechá diskutovat nezasvěcenou či samozvanou komisi. Nenechá je ležet nepotrestané měsíc, rok, roky, ani je nezaloží ad acta. Řeší je hned a tady, pouze s vámi, ona je Spravedlnost.

Paní učitelka nazývá věci pravými jmény. Když lžete kvůli svému prospěchu – nemáte bujnou fantazii, jste lhář. Když plníte stránky novin svými skandály, nejste mediálně známý a slavný – ale promiskuitní. Když mluvíte jinak, než před pěti lety, nezformoval se vám názor – ale nemáte charakter. Když si dovoluujete na slabší – jste zbabělec. A tak dál.

Nepochybuji o tom, že by našim politikům nastaly perné chvíle, protože vysvětlovat své čisté úmysly či »omyly« novinářům a televizním kamerám, potažmo téměř bezmocným voličům – je asi fakt směšně lehké, oproti situaci, kdy koukáte do očí paní učitelce a ona ví, proč a od čeho máte ušpiněné ručičky.

Nápad, jak vylepšit prudce klesající křivku obyčejné slušnosti a morálky v řadách těch »mocných« je sice jednoduchý, ale napadá mě taky tato otázka: Bylo by lidské takovohle schválně provést těm milým a sympatickým učitelkám z našich školek?

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ :

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci červenci a srpnu 2011 oslaví významná výročí

Červenec

Jelínková Marta	Hluboká	85 let
Hála Ladislav	Hluboká	85 let
Svobodová Růžena	Hluboká	85 let
Ambrožová Anna	Purkarec	85 let
Vomáčka Václav	Munice	80 let

V měsíci červenci 2011 oslaví **společné výročí 50 let »Zlatou svatbu« manželé Václav a Zdeňka Klimešovi** z Hluboké nad Vltavou.

Srpen

Platenka Karel	Hluboká	91 let
Nemeškalová Věra	Hluboká	85 let
Jozová Růžena	Hluboká	80 let
Čejka František	Munice	75 let
Štindl František	Hluboká	75 let
Mádl Josef	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Krejcarová Anna	Hluboká
Baštyřová Veronika	Hluboká
Lisa Jakub	Hluboká

Opustili nás

Malecha Václav	Hluboká
Dobiášová Terezie	Hluboká
Pařízek Josef	Hluboká
Valenta Radek	Hluboká

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

z jednání zastupitelstva města

■ Zastupitelstvo města schvaluje celoroční hospodaření města Hluboká nad Vltavou za rok 2010, a to bez výhrad. Zastupitelstvo schválilo závěrečný účet města za rok 2010 dle předložených dokladů. Svazek obcí Blata a svazek obcí

Budějovicko – Sever: přezkumem hospodaření za rok 2010 nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

■ Zastupitelstvo odsouhlasilo odpis nevymahatelných nedoplatek za sběr, třídění a odstraňování komunálních odpadů u poplatníků, kteří zemřeli či není známa jejich současná adresa – a vymáhání pohledávek by přesáhlo vymáhanou částku a pro město bylo ztrátové.

■ Město souhlasí s prodejem domu čp. 594 nájemníkům domu do jejich podílového spoluvlastnictví (dům je veden jako RD a nelze prodávat jako jednotlivé byty).

■ V souvislosti s plánovanou výstavbou přístupové komunikace pro zpřístupnění stavebních pozemků v lokalitě Křesín, jedná město s vlastníkem České lesy a.s., který souhlasí s prodejem pozemku v tomto kalendářním rokem a odložení zaplacení kupní ceny na rok 2012, kdy bude výdaj zařazen do rozpočtu města.

■ Město vydává novou **Obecně závaznou vyhlášku pro pohyb psů na veřejných prostranstvích ve městě.**

■ Město souhlasí s poskytováním příspěvku na terénní pečovatelskou službu pro celoroční péči o tři občany Městskou charitou ČB.

■ Rada města se zabývala možností konání slavností vína v letošním roce. Letos, stejně jako loni, nebyly prostředky na tuto akci do rozpočtu zařazeny. V roce 2010 byl příspěvek města 93 tis. Kč. Předpokládaný rozpočet letošních slavností předložený p. Píšou činí 142 tis. Zastupitelstvo projednalo stanovisko rady města uvolnit prostředky do výše 100 tis. s tím, že částka bude rozložena na Slavnosti vína 2011 a na Rybářské slavnosti 2011. Přesné rozložení částek nechali zastupitelé na rozhodnutí RM.

■ Zastupitelstvo souhlasí s poskytnutím příspěvku TJ Hluboká na opravu střežby tribuny (údajně poškozenou pády větví z aleje dubů). Až bude vyčíslen rozsah škod, resp. pojistné plnění, zastupitelstvo se k věci vrátí.

■ Zastupitelstvo projednalo doporučení rady města na zřízení přívozu v Purkarcích s nabídkou vhodných převozních lodí. Jako nejlepší se jeví bezúdržbová loď Vari – Honda, která v současné době jezdí na Labi v obci Oseček. Cena lodi 250 tis. + DPH. O provozování přívozu projevil zájem občan z Purkarce, který navrhl provoz jako nekomerční přepravu místních obyvatel, turistů a acyklistů pro obnovení komunikace a odstranění bariéry mezi obcemi na obou březích Vltavy a ke zvýšení atraktivity Purkarce. Nákup lodě byl odsouhlasen.

■ Zastupitelstvo souhlasí se zařazením kaple sv. Isidora v Hroznějovicích do kulturního dědictví města Hluboká/v. a prohlašuje ji kulturní památkou místního významu.

■ Zastupitelstvo bere na vědomí informaci o neudělení dotace MK na projekt »Digitalizace kina Panorama«.

■ Žádosti o nadační příspěvek Nadace ČEZ na realizaci projektu »Bezpečná křižovatka Záměstí« bylo schváleno 250 000 Kč. Předmětem projektu je výstavba chodníku pro pěší od mostu ulicí Třeboňskou. Realizace proběhne až po ukončení stavby dešť. kanalizace, pravděpodobně v roce 2012.

■ V souvislosti s nedávnou pojistnou událostí, kdy spadlá větev poškodila zaparkovaná vozidla u golfového hřiště, místostarosta připomněl havarijní stav

dubové aleje a konstatoval, že v případě škody na majetku či zdraví nese plnou zodpovědnost vlastník stromu, přičemž město je vlastníkem větší části stromů. Revitalizace aleje je velmi náročný projekt, jen zaměření aleje a určení přesných vlastnických hranic je odhadnuto na 150 tis. Kč. Místostarosta vyzval MÚ k aktivitě v této věci, protože v případě hrozícího nebezpečí by mohlo dojít až k uzavření stezky pro veřejnost.

■ Místostarosta referoval o dosavadním vývoji projektu splavnění Vltavy a financování této akce.

■ Pan Irovský vyjádřil nesouhlas s umístěním dop. značky zakazující stání u hřbitova, která dle jeho názoru neřeší dlouhodobé stání návštěvníků města na tomto místě a omezuje návštěvníky hřbitova. Dále opět vyjádřil nesouhlas se systémem parkování ve městě. Upozornil také na nízké poplatky vybírané při pouti od provozovatelů atrakcí.

Nabídka kosmetického ošetření v salonu Body and Face v RRC Hluboká:

- Kosmetické ošetření Maria Galland
- Cocoon 700 Kč/cena pro trvale bydlící na Hluboké/ 1000 Kč
- Profilift 1000 Kč/cena pro trvale bydlící na Hluboké/ 1250 Kč
 - Úprava obočí (70 Kč)
 - Barvení obočí a řas (70 Kč a 70 Kč)
 - Depilace teplým voskem
- Pánské kosmetické ošetření pleti Maria Galland 850 Kč
 - Manikúra 250 Kč
 - Lakování

NOVINKA

Nově od července prodlužování řas metodou B-lashes (řasa na řasu) 2900 Kč, každé další doplnění 400 Kč

**SLEVA 25 % na prodlužování a zahušťování řas
při předložení tohoto kuponu**

– platné od 1.7. 2011 do 31.8.2011

TEL: 603 805 563

www.bodyandface.cz/RRC

Pracovní doba: lichý týden st, pá 9.00 – 14.00

sudý týden po, st, pá, so, ne 14.00 – 19.00

Kronika Baráčníků k nahlédnutí...

Vážení občané Hluboké nad Vltavou,

Chtěli bychom Vám přiblížit činnost hlubockých Baráčníků

dříve i nyní, a proto Vám dáme do místní knihovny k dispozici naši kroniku. Je vedená od založení Baráčnické obce v Hluboké nad Vltavou, tedy od roku 1929.

Po dohodě s knihovnicí paní Marií Krejcarovou si tam můžete kroniku v klidu prohlédnout i přečíst.

Přidáme k ní i fotky z našich akcí, abyste si udělali ucelený obraz naší činnosti. Kroniku bychom měli předat do knihovny začátkem července 2011.

Přejeme Vám hezký zážitek při čtení kroniky
a čekáme Vaši odezvu.

Hluboční baráčníci

Knihovna pro veřejnost:

út, stř, čtv 9.00 – 11.30 x 12.00 – 16.00

B. Jakubcová 606 244 496, 387 966 118

Setkání hlubockých baráčníků se slovenskými důchodci

Ve středu, dne 15. června 2011, se nás, devět hlubockých Baráčníků, setkala se slovenskými důchodci z Devínskej Novej Vsi.

Toto setkání nám zprostředkoval MÚ Hluboká nad Vltavou, který Slovákům také zajistil levný nocleh na el. učilišti (ISŠE – COP) u hlubockého nádraží. Měli zájem i o setkání se členy nějakého hlubockého spolku, a proto jim pan starosta ing. Jirsa zajistil Baráčníky. Naše setkání se uskutečnilo na učilišti, kam jsme se dostavili v našem baráčnickém oblečení »svěrázu«, které se jim velmi líbilo. Tetička Rousková si dokonce vzala jihočeský kroj.

Setkání to bylo velmi přátelské. Zábavu zajistili manželé Jana a Vláďa Rouskovi hrou na harmoniku a zpěvem známých českých písniček. Zazpívali jsme si s nimi nejenom my, ale i slovenští důchodci, kteří většinu těch písniček znali. Oni nám zase zazpívali krásné slovenské a chorvatské písně. Vyprávěli nám o jejich životě na Slovensku, protože jejich předkové byli Chorvati, kteří v minulosti přišli na Slovensko za prací. Udržují si dodnes stále svoji kulturu, zvyky i kroje a mají tam svůj pěvecký soubor, který vede 84 letý dirigent.

My jsme jim zase přivezli ukázat naši kroniku a fotky z baráčnických akcí a předali jsme jim informační letáky o našem městě. Také jsme jim osvětlili vznik, název, účel a činnost Baráčníků dříve a nyní. Oni se velmi zajímali i o samotné město Hlubokou nad Vltavou, a tak jsme je informovali o zdejší bohatém kulturním dění. Pochlubili jsme se našimi mažoretkami, ženským pěveckým souborem Závěš, divadelními ochotníky, i každoročním »hlubockým vinobraním«, svěcením zvonů nebo oslavou 100. výročí povýšení Hluboké na město.

Nakonec nám předali knihu o Devínskej Novej Vsi, která se nachází nedaleko Bratislavy, a pozvali nás k nim s tím, že se nám po čas naší návštěvy bude jejich průvodkyně věnovat.

Tento večer se slovenskými přáteli se velmi vydařil. Protože se však už ve 21 hodin zavírá brána areálu učiliště, museli jsme se, ač neradi, rozloučit. Na tento večer nám dlouho zůstanou krásné vzpomínky.

Zapsala členka BO Hluboká nad Vltavou B. Jakubcová

V Hluboké se pro motoristy otevřel nový most přes Vltavu

V úterý 28. června se pro motoristy i chodce otevřel nový most za 86 milionů korun. Přemostění řeky Vltavy opět spojilo město se Zámostí, takže se rozloučíme se semaforem a provizorním (leč krásným) montovaným mostem.

Most přes řeku Vltavu prošel rozsáhlou rekonstrukcí. Je teď o něco vyšší, a to je důležité nejen kvůli protipovodňové ochraně, ale také pod ním nyní mohou proplouvat výletní lodě.

Oproti starému mostu, který pocházel z roku 1935, je ten nový zhruba o třetinu širší. Zatímco původní vozovka měřila 5,3 metru, nová má sedm metrů a i s chodníky 10,5 metru. Její běžná nosnost je 32 tun, pro výjimečné případy dokonce až 196 tun, tedy prakticky bez omezení.

Nový most bude otevřený pro všechna auta bez omezení. Těžší vozy na něj budou moci vjet až o něco později, protože stav kanalizace v Pražské ulici, která na něj navazuje, je v katastrofálním stavu. Při průjezdu těžkých aut hrozí propadnutí vozovky. Město plánuje opravy kanalizace až na podzim, proto požádalo Jihočeský kraj, aby zákaz průjezdu těžkých vozidel Zámostí ještě prodloužil. Přejme si, ať nám most dlouho slouží a opět bezproblémově spojí oba břehy našeho města.

Ale víte, co je škoda? Že se v den otevření mostu na něm ani netancovalo, ani nezpívalo, ani si nepodali ruce sousedi z obou břehů. Opravdu už na nic takového nemáme čas?

Pořízení cisternové automobilové stříkačky

– JSDH Hluboká nad Vltavou

Pro Jednotku sboru dobrovolných hasičů Hluboká nad Vltavou byla pořízena nová Cisternová automobilová stříkačka T – 815 TERRNO, která nahradila již zastaralou, vyrobenou v roce 1982. Pořízena byla za finanční pomoci :

GENERÁLNÍHO ŘEDITELSTVÍ HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČR (Dotace obcím na reprodukci

požární techniky pro rok 2011) ve výši 1 000 000 Kč

a **JIHOČESKÉHO KRAJE** (Grantový program na podporu jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí Jihočeského kraje, 1. výzva pro rok 2011) ve výši 850 000 Kč.

Oranžový rok 2011 v obci Hluboká nad Vltavou

Na základě uzavřené objednávky na poskytování reklamy a propagace mezi společnostmi ČEZ, a.s. a městem Hluboká nad Vltavou bylo sjednáno, že poskytovatel (město) je oprávněn zabezpečovat pro objednatele jeho reklamu a propagaci, na což bylo společností ČEZ, a.s. poskytnuto 200 000 Kč.

Reklama a propagace bude zajištěna v rámci těchto akcí:

■ Osłavy MDD Munice 4.6.2011 ■ Osłavy MDD »Vesnice vpohybu« Bavorovice (fotbalové hřiště) 11.6.2011 ■ Setkání Kostelců ČR – Červený Kostelec 18.6.2011 ■ Dokropaná – hasičská soutěž, Kostelec (louka U Křížku) 25.6.2011 ■ Dračí loď, Purkarec, 2.7.2011 ■ Slavnostní otevření nové hasičské zbrojnice, Hrozňejovice (budova hasič. zbrojnice) 23.7.2011 ■ Poněšický košť, Poněšice (Poněšická kovárna) 6.8.2011

Polovina bruslařů na Hlubokou kvůli špatnému asfaltu v Bavorovicích nedojede

Kvůli špatnému povrchu cyklostezky č. 12 v Bavorovicích přichází majitelé restaurací a dalších podniků v oblasti cestovního ruchu na Hluboké o peníze. Vyplývá to ze sobotního sčítání cyklistů, bruslařů a pěších, které na cyklostezce mezi Českými Budějovicemi a Hlubokou nad Vltavou provedla Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko.

»Sčítání na této cyklostezce provádíme každoročně už od roku 2007. V předchozích letech jsme měli sčítací komisaře v úseku u sídliště Vltavy. Letos sčítali komisaři poprvé v Hluboké nad Vltavou u sportovního areálu,« uvádí Lukáš Tryml, ředitel Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko a dodává: »Výsledky sčítání nás překvapily. Zjistili jsme totiž velké rozdíly v celkovém počtu zejména bruslařů. Jsme přesvědčeni, že za tím stojí špatný povrch cyklostezky v Bavorovicích, který většinu bruslařů odradí pokračovat dále v jízdě až na Hlubokou nad Vltavou.«

Zatímco v loňském červnu projelo po cyklostezce v úseku České Budějovice – Bavorovice od osmé hodiny ranní do osmé hodiny večerní 880 bruslařů, letos jich v úseku Bavorovice – Hluboká nad Vltavou projela jen zhruba polovina, celkem 482 bruslařů. Většina bruslařů se tak zřejmě před Bavorovicemi zastavila a dále v cestě nepokračovala.

Naopak v úseku za Bavorovicemi směrem na Hlubokou nad Vltavou se pohybuje jednou tolik pěších než v úseku České Budějovice – Bavorovice. »Letos zde prošlo za celý den 406 chodců, v loňském roce jsme v úseku České Budějovice – Bavorovice napočítali 248 chodců. Je to dáno zejména tím, že se podél cyklostezky v Hluboké nad Vltavou nachází golfové hřiště i sportovní areál, kam chodí pěšky mnoho rodičů s dětmi,« dodal Lukáš Tryml.

Zajímavé výsledky přineslo sčítání i v oblasti nošení cyklistických přileb. Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko během každého sčítání sleduje, zda mají cyklisté a bruslaři přilbu. Od roku 2007 postupně roste počet cyklistů, kteří vyrazí na kolo s přilbou. V roce 2007 měl přilbu každý pátý cyklista (20 % cyklistů), v roce 2011 už to byl každý třetí cyklista (36 % cyklistů). Podobné je to i s bruslaři. Zatímco v roce 2007 si přilbu vzaly jen 4 % bruslařů, v roce 2011 se procento bruslařů s přilbou trojnásobilo na 12 %.

Dobré zprávy od Anežky z Týna

Jaro ve znamení dílenského a kancelářského nábytku

Letošní jaro se v chráněné truhlářské dílně DOMOVA SV. ANEŽKY v Týně nad Vltavou neslo ve znamení dvou významných objednávek kancelářského a dílenského nábytku. **Jednou z nich byla zakázka na kompletní vybavení kanceláře Městského úřadu v Hluboké nad Vltavou.** Druhou pak vybavení kanceláří a zázemí pro zaměstnance v nové týnské provozovně firmy Rumpold. V Anežce jsou rádi, že byli oba odběratelé spokojeni a těší se na další zájemce o kancelářský nábytek, kteří mohou o jejich práci u těchto zákazníků získat reference. Moc děkujeme za podporu chráněné truhlářské dílny!

Pozvání na výstavu do Temelína

Přijďte, dívejte se a nakupujte! Zveme vás k návštěvě letní prodejní výstavy chráněných dílen Domova sv. Anežky v Informačním centru JE Temelín Vysoký Hrádek. Výstava potrvá do konce srpna a bude na ní k vidění také několik nových obrazů z naší Výtvarné dílny. Je otevřeno každý den (včetně sobot a nedělí) od 9.00 do 17.30 hod. Prohlídka celé velmi zajímavé expozice je zdarma. Moc děkujeme za vstřícnost a pomoc pracovníků Informačního centra a těšíme se také na vaši návštěvu.

www.anezka-tyln.cz

JEDNODENNÍ LETNÍ TÁBOR

13. července 2011 – 10 hod. – 19 hod.

PŘÍSPÍVÁME KE ZLEPŠENÍ SVĚTA

Téma: Spolupráce a služba

Program pro děti: věková skupina 6 – 10 let (program v češtině)

Program pro juniory: věková skupina 11 – 14 let (program v angličtině s podporou v češtině)

Kde: prostory Townshendovy mezinárodní školy, Hluboká nad Vltavou, Hradčany 1070 **Cena:** 200 Kč (zahrnuje stravu a materiály)

Registrace – kontakt: Zuzana Kovářová

tel. 777 342 508, zkovarova@seznam.cz

Projekt služby nabízený Bahá'í společenstvím.

SUMMER DAY CAMP

July 13, 2011 - 10 a.m.-7 p.m.

CREATING A BETTER WORLD

Theme: Cooperation and Service

Children's Program: ages 6-10 (program in Czech). **Junior Youth**

Program: ages 11-14 (program in English with Czech language support).

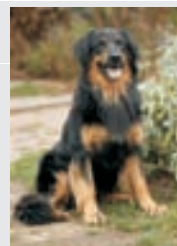
Location: Townshend International School campus, Hluboká nad Vltavou, Hradčany 1070 **Cost:** 200 CZK (food and material included)

To register contact: Zuzana Kovářová

777 342 508, zkovarova@seznam.cz

Service project of Bahá'í community.

■ ■ **Howavart,**
zadám štěňata s PP,
plavá a černožakatá.
Kvalitní vrh, odběr koncem
července. Mob: 724 524 513.

■ ■ Vyměním zrekonstruovaný obecní byt v Třeboni

v centru na náměstí, 2+1, 2.patro, 66 m²,

plynové topení, parkety, dlažba,

koupelna vana, bojler 120 l,

nová kuch. linka, nájem + služby cca 3 000 Kč,

za byt v Hluboké nad Vltavou. *Tel. 602 431 795*

Hluboká nad Vltavou v červnu 2011 – jak ji vidí místostarosta Pavel Dlouhý?

Zámek nad městem září svou bělostí. Z tenisových kurtů se ozývají úder raket a svištění míčků, na zelených plochách golfového hřiště se barevně pestrí postavy hráčů. Modře svěží bazén letní plovárny vysílá do prostoru odraz vlnek a vůni vody, z Adrenalin parku vítr přináší střípky nadšených výkřiků dětí. Na Vltavě se právě otáčí vyhlídková loď. Budoucí obytný dům naproti radnici žije hektickým finišem před kolaudací a stavební ruch vládne i o pár set metrů dál, zdravotní středisko dostává nový kabát a už teď je jasné, že mu bude slušet.

Na terase krásně opravené školky v Zámostí si hrají děti. Dojem dokonale idylky podpoří slunce, které svítí přímo ukázkově.

Jeden červnový den v Hluboké. Dokonalá idyla? Záleží, jakýma očima se díváte. Jiné oči vidí: zámek, kvůli kterému je město plné turistů a aut a není chvíle klidu, natož aby bylo kde parkovat. Tenis, golf, adrenalin, co s tím, jen se do toho cpou peníze, kdyby je radši město dalo na něco jiného. Třeba na chodníky. Že ani jeden ze zmíněných sportovních objektů městu nepatří, a tedy do nich ani neinvestuje? Aááale, kdo ví, jak to je... Loď a přístav na Vltavě?? Takový nesmysl, tolik peněz to stálo, kdyby radši město... no ano, ty chodníky. Že město přístav neplatilo? To je jedno. Dům u radnice? Hruža, není kvůli němu vidět na kostel! Oprava zdravotního střediska? Je z toho jen hluk a prach a projít do lékárny se pomalu nedá a... A školka? Terasa? My žádnou terasu neměli a byli ve staré školce a taky jsme vyrostli.

Ano, i tak lze vidět. A jak vidí Hlubokou nad Vltavou v červnu 2011 místostarosta Pavel Dlouhý? To je námět již tradičního předprázdninového rozhovoru.

Pane místostarosto, Hluboká nad Vltavou žije, Hluboká se rozvíjí... Je ale z vašeho pohledu stále dobrým místem pro dobrý život občanů, nebo už ten poměrně rušný rozvoj přináší pro běžný život negativní dopady?

Pavel Dlouhý: Dovolím si odpovědět trochu jinak, než zní otázka. V uplynulých týdnech jsem hodně vnímal určité kritické ohlasy, které reagovaly na zahájení rekreační plavby po Vltavě, z Českých Budějovic zatím do Hluboké nad Vltavou, v další etapě přes Hněvkovickou přehradu do Týna nad Vltavou a dál, Orlík, Slapy.

Některá média zveřejnila vysloveně negativní, zaujaté informace, na které pak i v internetových diskusích lidé reagovali, také negativně. A mne v té souvislosti napadlo, jak u nás v Čechách umíme kritikou a odmítáním zkazit i to dobré, co se daří budovat. Skoro bych neváhal použít výraz, že na to kydáme špínu. Přitom jezdíme do zahraničí, do Holandska, Belgie, Německa, tam obdivujeme jejich vodní díla, absolvujeme vyhlídkovou plavbu lodí a chválíme, jak je to pěkné. A když se něco podobného realizuje v Čechách a konkrétně tady u nás, na jihu Čech, tak nadáváme, kritizujeme a vymýšlíme tisíc důvodů, proč je to špatné. Týká se to nejen splavnění Vltavy, ale třeba také akcí a investic v Hluboké nad Vltavou.

Ano, vnímám některé kritické hlasy občanů, kterým vadí tam rámus ze stavby, tady procházející turisté a támhle zúžený výhled na kostel. Je ale třeba vidět, že nejen u jmenovaných záležitostí převažují pozitivní aspekty. Bytový dům *Podzámčí* bude mít brzy nové obyvatele, kteří do města přinesou další významný ekonomický potenciál. Zateplená, opravená fasáda zdravotního střediska bude pro úsporu energií jednoznačně přínosná a není od věci připomenout, že po opravě nevzhledného

střediska volali občané poměrně hodně intenzivně. A turisté? Chápu, že někdy mohou být průvody turistů, směřující na zámek, pro občany města nepříjemné, ale také je potřeba si uvědomit, že díky velmi dobře nastavené nabídce jiných aktivit, sportovních, kulturních a zábavných, hodně turistů v Hluboké zůstává déle než jeden den, kdy se věnovali prohlídce zámku a po ní odjeli, protože tu nebylo nic, co by je lákalo pobýt déle. Dnes je to jinak, ubytují se na tři dny, týden, navštěvují zmíněné aktivity a malí a střední podnikatelé prosperují, mohou zaměstnat další lidi... všechno souvisí se vším a v ekonomice zvlášť. Navíc, všechny vybudované objekty, hřiště, zařízení jsou všem obyvatelům města plně k dispozici a také jim poskytují možnosti dobře prožitého volného času.

Zmínili jste projekt splavnění Vltavy. »Zásluhy« za jeho realizaci jsou připisovány vám. Právně? Ne. Naopak. Byl jsem původně k záměru, který společně připravil tuším v roce 2005 tehdejší ministr zemědělství Jaroslav Palas a hejtmán Jihočeského kraje Jan Zahradník, hodně skeptický. Nevěřil jsem, že se povede záměr realizovat a pochybnosti jsem měl i o myšlence projektu. Dnes vím, že nejpodstatnějším argumentem, proč vůbec záměr uskutečnit, byla významná protipovodňová opatření, která byla součástí projektu. Všichni pamatujeme povodně v roce 2002 a jejich následky pro Budějovice i Hlubokou. Prohrábka koryta řeky a další regulační zásahy znamenají mimořádně účinná opatření proti riziku, které by mohla přinést další povodně. To by si měli ti, kteří projekt tak kritizují, uvědomit. Ano, slyšel jsem, že se splavnění realizuje proto, že kmotra Dlouhého už nebaví jezdit z Budějovic domů na Hlubokou autem, a tak bude jezdit lodí. To snad ani nestojí za komentář.

Doplním jen, že stavby, s projektem spojené, byly zařazeny do vládou ČR schváleného harmonogramu výstavby dopravní infrastruktury v letech 2008 až 2013, harmonogram byl schválen v řádném usnesení dne 19. 9. 2007. Projekt vychází z historických záměrů splavnění Vltavy, které prosazoval, a také částečně uskutečnil Vojtěch Lanna. Projekt má tři realizační etapy, první je z Budějovic na Hlubokou, druhá z Hluboké do Hněvkovic

a třetí z Hněvkovic do Týna nad Vltavou a dál. Tok řeky Vltavy kolem Hluboké nad Vltavou je dán geograficky a Hluboká je jen jedním z míst, kudy by loď měly plout, takže úplně nechápu, proč právě Hluboké, potažmo mně, je připisován nějaký vliv na trasu splavnění.

Ale jak už jsem nedávno uvedl v rozhovoru pro jeden jihočeský nezávislý internetový portál, někdy mám pocit, že mohu i za to, že venku prší.

Dnes za dešť určitě nemůžete... venku neprší. Svítí slunce. Jaký je tedy váš pohled na Hlubokou nad Vltavou v červnu 2011?

Rád bych řekl, že spokojený. Ale každá spokojenost má blízko k určitému ustrnutí, stagnaci, a to není dobré, pořád je hodně věcí, které je třeba zlepšit nebo i napravit. Jsem rád, že hodně podnětů k nápravě ne úplné ideálních, nebo k vybudování nových prvků, dostávám přímo od občanů. A když jsme konkrétně v červnovém čase, tak za nejdůležitější krok považuji dokončení čističky v Zámostí. To byla nákladná akce, která nemá takový ten líbivý charakter, který občané vidí a ocení, ale byla to akce velmi potřebná. Určitý díl spokojenosti si zaslouží probíhající oprava zdravotního střediska, z důvodů, které už jsem říkal.

Také dokončení rekonstrukce domova seniorů *U zlatého kohouta* je pozitivní, vzniklo tam důstojné, modernější a pohodlnější bydlení i zázemí. Vnímám i rozšíření atrakcí v *Adrenalin parku*, rád jsem zaznamenal, že už funguje letní plovárna...

A protože vím, že možnost letních aktivit přímo souvisí s prázdninami, předejdu tentokrát vaší obvyklé otázce a rovnou si dovoluji popřát všem malým, školou povinným a prázdninovým vyhlížečím, i všem dospělým, už zaměstnaným a dovolenou vyhlížečím hlubockým občanům, aby prožili hezké léto, ve kterém budou vidět svět pozitivně, a ten náš, hlubocký svět, si

příjemně užijí. A jako každý rok, i letos vyslovím přání, abychom se po prázdninách zase všichni ve zdraví a s nestagnující spokojeností sešli.

Pane místostarosto, i Vám krásné léto a děkuji za rozhovor.

Lucie Burianová

foto Jan Pirgl: adventure minigolf a ochlazovací zóna v Adrenalin parku na Hluboké

Lipenská panna

Pro hlubocké většinou hlavně starosta, pro Jihočeský kraj ovšem hlavně senátor – Tomáš Jirsa. Musím přiznat, že mě zase překvapil. A mile.

Pořídil totiž jihočeskému lidu krásnou ženskou. Ne že by Jihočešky nebyly samy o sobě krásné, ale přece jenom, tahle nemá jedinou chybu. Nádherná postava, krásná ňadra, pikantní profil, rozevláté vlasy a ušlechtilá povaha. Zasněná, něžná, cudná, romanticky si smáčející roucho (nebo osušku?) ve vodách jezera... Jezerní panna...

Za jejím pořízením byla radost, a hezký nápad – ten sice nebyl jenom páně starostův, ale do vlastní kapsy kvůli němu sáhl právě on. Proto, aby... *sochu věnoval obci Lipno nad Vltavou, městyši Frymburku a všem přátelům jezera...* a doufám, že za přátele našeho jihočeského moře se považujete i vy.

Upřímně, kdyby politici měli takových nápadů a krásných gest víc, já bych jim tleskala. Už jenom proto, že takovýhle čin možná přetrvá v povědomí déle, než lecjaký – byť třeba splněný – politický slib. Dělat lidem radost je totiž nejkrásnější politické motto – a kdo z politiků se ho drží? Právě lipenské panně se daří obšťastňovat

kolem jdoucí, kolem plující i s kolem okolo jedoucí. My ji spatřili poprvé z vody, ze člunu, když nám ji náhle a bez varování ukázal lipenský hráný Dan Barcal – a zůstali jsme pať. Hráný hned přidal čerstvě vzniklou místní historku – víte, co vyčítá starostovi Lipna starosta z Frymburku? Proč že je panna k Frymburku natočena zadečkem (pravda – nádherně tvarovaným) zatímco směrem k Lipnu obličejem?

Pak jsem ji viděla z cyklistické stezky a uvěřila tomu, že tahle kráska nenechá nikoho chladným. Všichni pánové – kamarádi – neváhali slézt z kol a šli se s tou krásnou vodní lipenskou vílou polaskat, fotit, přiložit dlaň, asi tušíte kam – zkrátka čekala na ni fronta mužských... A hezké na tom je, že přitom čekající ženy na své mužské nežárlí a přejí jim to, i když některé zamáčknu v oku slzu, že když měly mihnout a mihnout, byly i víle podobné... ach jo...

Přeju lipenské panně, aby se Šumava kolem ní zase zazelenala (za což bojuje právě náš starosta a šumavský senátor) a aby k ní nezabloudil žádný hloupý vandal. Nepochybují ale o tom, že k ní často bloudí duch Karla Klostermanna, Adolfa Stiftera, posledního šumavského medvěda a jiných šumavských velikánů. Budiž jim to přáno, ať se také potěší.

Foto: Martin Poláček. Jezerní panně občas něco přibude: šátek na krk, horní díl plavek či paže z masa a kostí (ty na fotočce patří Jindřišce)

Několik poznámek k diskusím o splavnění Vltavy

- V případě splavnění Vltavy je nesmysl hovořit o ne hospodárném využití prostředků. Projekt prošel standardním hodnocením ekonomické efektivity a bez pozitivního hodnocení návratnosti investice by ŘVC na něj nedostalo ani evropské ani národní zdroje.
- Kraj nedal na projekt ani korunu. Vše bylo placeno ze SFDI, potažmo z EU. Tj. kraj získal vše zdarma.
- Peníze byly určeny Evropskou komisí k využití ve vodní dopravě. Takže mohly být využity na Labi nebo na Baťově kanálu, popř. na Slovensku nebo v Polsku, ale určitě ne na silnici nebo železnici v Jihočeském kraji.
- Vyspělé evropské státy aktivně podporují vodní dopravu jako nejekologičtější a nejbezpečnější způsob přepravy zboží. Proto také pokračují v budování vodních kanálů a zlepšování parametrů stávajících vodních cest.
- Náklady na 1. úseku jsou 740 mil. Kč. Tato suma by stačila zhruba na 2 km dálnice, tj. na takový kousek silnice, který by nepřinesl žádný užitek. Na rozdíl od splavněné Vltavy, do níž se investice vrátí v podobě přílivu turistů, nových volnočasových aktivit obyvatel, nových pracovních míst a na to navazujícího ekonomického rozvoje regionu. Tento princip není pouhou smyšlenkou, ale je potvrzen děním na Baťově kanálu, kde každoročně počet spokojených turistů stoupá (tedy s výjimkou roků ovlivněných povodněmi).
- Vodní turistika je v posledních letech výrazným fenoménem v celé západní Evropě.

Vltava má v tomto směru se svou krásnou přírodou a spoustou kulturních památek výrazný potenciál přilákat nové turisty.

- V podstatě nevymýšlíme žádné převratné novinky. O nutnosti splavnění Vltavy byl přesvědčen již Karel IV., který svým výnosem přikázal mlynářům udržovat jezy splavné pomocí vorových propustí. Ale ani nedávná historie nebyla proti splavně Vltavě. Velké přehrady Slapy a Orlík byly projektovány s lodními zdvihačky pro velké lodě. K jejich realizaci nedošlo zejména z důvodů politicko-ekonomických, kdy byla v závěru jejich výstavby upřednostněna v té době tolik potřebná výroba elektrické energie a navíc socialistický režim považoval vlastnění lodě za buržoazní přežitek. I poslední dvě budovaná velká vodní díla na Vltavě – přehradu Kořensko a Hněvkovice (uvedeny do provozu 1991) – počítaly s provozem vodní dopravy. Na Kořensku byla plavební komora uvedena do provozu, na Hněvkovicích byla dokončena hrubá stavba. Takže pouze pokračujeme v budování odkazu našich moudrých předků, i když dnes mluvíme o využití řeky nad Prahou spíše pro turistické účely, než pro nákladní dopravu a tomuto účelu jsou uzpůsobené plány do budoucnosti i v současnosti budovaná díla.
- Na nádraží ve Slapech a Orlíku se pohybují tisíce malých plavidel, České Budějovice jsou logickým cílem cest a obdobně atraktivní místo vedle Hluboké n. V. a zámku Orlík a Zvíkov na horní Vltavě není.

- ročně se proplavuje komorou Kořensko 600 lodí, které dojedou do Týna nad Vltavou. Přitom Týn je turisticky málo atraktivní, po otevření vodní cesty dále se počet plavidel jedoucích z orlické nádrže mnohonásobně zvýší
- osobní lodní doprava linkového typu, podporující místní turistický ruch, úspěšně funguje – jako příklad samozřejmě mimořádně úspěšný Baťův kanál, kterým ročně projede 70 tisíc návštěvníků
- osobní loď pravidelně jezdí na Dunaji v Rakousku, opět jako součást integrovaných turistických produktů
- velikost vodní cesty je pro turistiku optimální – plavební komory nejsou tak malé, že by nebyla efektivní osobní lodní doprava větších lodí (do komory se vejde loď až pro 300 cestujících) a naopak se nejedná o »velkou vodní cestu«, kde by mohlo být pro laické kapitány nebezpečné jet a efekt pohodlného putování krajinou není tak bezvýznamný
- základní infrastruktura přístavů a přístavišť je budována současně s vodní cestou a je veřejná, tedy vodní cesta netrpí absencí bodů pro bezpečné přistání a nástup a výstup, které tuto funkci garantují. Jsou tak vytvořeny podmínky, aby ihned po dokončení mohla být vodní cesta intenzivně využívána (je to rozdíl oproti např. prvním letům na Baťově kanálu, kdy chyběly přístaviště, také na Labi je problém absence přístavů a přístavišť)
- splavnění Vltavy není stavbou na zelené louce, která začíná od nulového stavu. Vesměs

se využívá hladin, které udržují v minulosti vybudované jezy, také koryta řeky zůstávají v místě a podobě, jak během historie vznikly. Pouze se budují u jezů plavební komory na překonání spádu a v některých krátkých úsecích bylo nutné prohloubit dno řeky. Takže tyto úpravy jsou diametrálně odlišné např. od budování nového kanálu

- zahraniční příklady v Evropě ukazují, že budování infrastruktury pro rekreační plavbu je efektivní, tj. nejedná se pouze o staré vodní cesty, kde nastal útlum nákladní dopravy a nyní se využívají zejména pro rekreaci a přitom se nejedná o tradiční Nizozemí:

- o průplavní spojení Edinburgh – Glasgow ve Skotsku se zdvihadlem Falkirk Wheel

- o vodní cesty v Alsasku – Lotrinsku ve Francii, významně modernizované s lodním zdvihadlem Arzwiller a automatickými komorami
- o vodní cesty v jižní Francii – Canal du Midi

Kdo na splavnění vydělá?

- K pozitivům stavby by se mělo přičíst, že v době největší ekonomické krize v dějinách ČR dala práci stovkám dělníků a techniků, kteří by jinak byli mohli být na podpoře! A bude jim dávat práci ještě další dva roky. Samozřejmě, vydělají i stavební společnosti, které stavbu realizují. Během výstavby na Hluboké vydělají kromě zaměstnanců i ubytovatelé dělníků a poskytovatelé služeb. Ale po spuštění splavnění a v průběhu provozu vydělá celé naše městečko a všechny další obce a města na Vltavě. Podívejme se kamkoliv do zahraničí, jak funguje turistický průmysl okolo splavněných řek.

Tomáš Jirsa

Historie Vltavské vodní cesty

Plavba se na Vltavě provozovala od pradávna a vltavská vodní cesta měla pro celou zemi velký význam. Přirozený říční tok se postupně upravoval a využíval, vznikaly první střety zájmů mezi uživateli.

Střední Vltavou býval nazýván tok Vltavy od Českých Budějovic po Prahu. V dnešní době je ale jako hranici mezi dolní a střední Vltavou chápána spíše hráz přehrady Slapy v řkm 91,5 nedaleko Třebenic, kde dnes končí průběžná plavba ve směru od Mělníka.

Celý tok Vltavy byl již od pradávna upravován a využíván pro voroplavbu. Od roku 1547 v úseku pod Českými Budějovicemi též pro plavbu lodí střední velikosti. Splavňovací práce probíhaly v několika vlnách téměř po celých 400 let a spočívaly především v odstraňování překážejících balvanů, těžbě nánosů v plavební dráze a později též v regulačních pracích.

Svatojánské proudy – voroplavba kolem roku 1930. Největšího rozkvetu dosáhla lodní plavba v polovině 19. století, ale s otevřením železničního spojení z Českých Budějovic do Prahy postupně ustávala, až kolem roku 1870 v horní části střední Vltavy ustala téměř úplně. Nadále ale byla plavba hojně využívána v dolní části střední Vltavy, od zámku Orlík po proudy, především k dopravě místního lomového kamene do Prahy. Kapitola průběžné středovltavské plavby se uzavřela téměř přesně po 400 letech v roce 1949 spolu se začátkem výstavby přehrady Slapy.

Vltavská kaskáda byla sice projektována se zachováním malé plavby, tedy lodí o rozměrech 33 x 6 metrů, ale kvůli úsporným opatřením a poválečnému přehodnocení priorit ve prospěch výroby elektřiny došlo k zastavení rozpracovaných plavebních zařízení na přehradách vltavské kaskády a průběžná plavba na střední Vltavě již nebyla obnovena.

Štěchovice – stavba plavební komory 1943

Během druhé poloviny 20. století došlo, v souvislosti s jinými záměry, k vybudování všech plavebních stupňů a stavební části dvou plavebních komor, potřebných k průběžnému splavnění Střední Vltavy od přehrady Slapy do Českých Budějovic, tentokrát již pro třídu I., tedy lodě o rozměrech 45 x 6 metrů. Spolu s narůstajícím významem rekreační plavby v posledních letech pak bylo rozhodnuto středovltavskou vodní cestu pro rekreační plavbu dobudovat a aktivovat. Splavňovací práce byly zahájeny v říjnu 2008 rekonstrukcí jezu České Vrbné nedaleko Českých Budějovic a probíhají dodnes. Plánovaný termín dokončení 1. etapy – dosažení průběžného splavnění z Českých Budějovic do Týna nad Vltavou je rok 2013.

České Vrbné – rekonstrukce jezu v roce 2009 *Historie v datech:*

- 1316 – První historicky doložená zmínka o voroplavbě na Vltavě. Král Jan Lucemburský udělil Starému Městu pražskému privilegium předkupního práva na dřevo, dopravené po Vltavě.

- 1366 – První historicky doložené splavňovací práce. Karel IV. stanovuje minimální šířku propustí vltavských jezů na 20 loktů (necelých 12 metrů).

- 1547 – Na popud krále Ferdinanda I. začínají práce na splavnění střední Vltavy od Českých Budějovic pro lodě, po vzoru existující plavby na řece Travné v Rakousku, a to za účelem dopravy soli ze solných dolů na území dnešního Rakouska do Čech. Došlo k odstranění nejnebezpečnějších balvanů z řečiště, výstavby nových propustí na středovltavských jezích a zřízení potahové stezky po celé délce řečiště za účelem tažení prázdných lodí zpět proti proudu koňským potahem.

- 1643 – Zanedbané plavební stavby obnoveny pod vedením opata Strahovského kláštera Kryšpína Fuka. Na skalisko Sedlo ve Svatojánských proudech vztyčen Ferdinandův sloup. (Dnes umístěn na levém břehu pod přehradou Slapy).

- 1724 – Další regulační úpravy Vltavy mezi Kamýkem nad Vltavou a Prahou, pod vedením Jana Ferdinanda Schora. Při nich byla na jezu v Županovicích vybudována roku 1729 první plavební komora ve střední Evropě. (Její stavební část se zachovala dodnes a je zaplavena jezerem přehrady Slapy).

- 1776 – Splavňovací práce pod vedením Janem Bequin de Demenge. Během nich byly všechny jezy pod jezem v Podskalí nedaleko zámku Orlík protrhány a zřízena plavba volnou řekou. Nad Podskalím zůstaly původní uzavíratelné propusti.

- cca 1870 – Kvůli otevření železnice téměř ustává lodní doprava zboží. Nadále lodě dopravují především dřevo a kámen středovltavských lomů.

- 1949 – Začíná výstavba přehrady Slapy a její staveniště přetíná plavební dráhu. Končí 400 letá historie průběžné plavby

Současný stav vodní cesty (v roce 2011)

Střední Vltava

Ze 148,1 km vodní cesty od Třebenic (Přehrady Slapy) po Jiráskův jez v Českých Budějovicích je splavných celkem 142 km ve 4 oddělených úsecích.

Střední Vltava je rozdělena na 4 oddělené splavné úseky:

- **Přehrada Slapy – Přehrada Orlík:** řkm 91,5 - řkm 144,6. Celkem 53,1 km.

- **Přehrada Orlík – Týn nad Vltavou:** řkm 144,6 - 205,0. Celkem 60,4 km.

- **Přehrada Hněvkovice – Hluboká nad Vltavou:** řkm 210,4 – 228,4. Celkem 18 km.

- **Hluboká nad Vltavou – České Budějovice:** řkm 229,1 – 239,6. Celkem 10,5 km.

Dolní Vltava

Pátým, průběžně splavným úsekem, je celá Dolní Vltava od Mělníka pod přehradní hráz slapského jezera v délce 91,5 km.

FAKTA A MÝTY O EVROPSKÝCH DOTACÍCH

Praha, 20. května 2011 – V poslední době se v médiích objevily spekulace o možné ztrátě dotací na dopravní projekty v souvislosti s kontrolou Evropského účetního dvora (EUD). Bohužel v některých případech autoři přešli od zveřejňování faktů k volné literární tvorbě plné mýtů a dohadů. Ředitelství vodních cest ČR a Ministerstvo dopravy ČR protestují proti takovým praktikám, kdy jsou veřejnosti záměrně předkládány uměle vykonstruované poplašné zprávy. Fakticky totiž v tuto chvíli žádné rozhodnutí Evropské komise o neposkytnutí dotací neexistuje.

Jak to tedy ve skutečnosti je?

1. Ano, v České republice proběhla kontrola EUD na dopravních projektech. Ano, kontrola objevila některé nedostatky, které ve své předběžné zprávě označila jako možný důvod ke krácení dotace. Nikoliv tedy k jejímu neposkytnutí, či dokonce k jakémusi vrácení peněz, se kterým některá média s oblibou straší veřejnost.

2. Nyní má Česká republika lhůtu na vyjádření a až následně po projednání našich argumentů, zveřejní EUD závěrečnou zprávu.

3. Ani závěrečná zpráva ovšem nebude obsahovat případnou korekci poskytnuté dotace, neboť EUD takovou pravomoc vůbec nemá. Tato zpráva bude pouze sloužit jako případné doporučení Evropské komisi (EK) k přezkoumání, zda je či není důvod ke krácení dotací.

4. Jediným oprávněným orgánem, který může rozhodnout o snížení dotace je EK.

Evropská komise se k této problematice zatím oficiálně vůbec nevyjádřila. Není tedy ani zdaleka tak jasné, jak to vidí autoři některých pochybných článků, jaký bude výsledek jejího šetření a zda vůbec, a v jaké výši k nějaké korekci v dotacích dojde.

Dále je nutné zdůraznit, že ČR o žádné prostředky snížením dotací pro konkrétní projekt nepřichází. Poskytovatel dotace totiž svým rozhodnutím pouze říká, že daný projekt nechce podpořit v původně předpokládané výši, ale dotaci je možné vyčerpat na jiný dopravní projekt.

A jak je to s Vltavou?

Podarilo se úspěšně dokončit obnovení splavnosti Vltavy mezi Českými Budějovicemi a Hlubokou nad Vltavou. Slavnostní otevření tohoto úseku pro rekreační vodní dopravu proběhlo v sobotu 11.6.2011 v Českém Vrbném za účasti zástupců Ministerstva dopravy, statutárního města České Budějovice, města Hluboká nad Vltavou, investora a dodavatelů. Jedná se o první úsek ze tří, po jejichž dokončení bude možné plout až do Týna nad Vltavou resp. k přehradě Orlik. Evropská unie prostřednictvím Operačního programu Doprava přispívá na první a třetí úsek z 85 %. Celkové schválené náklady na tyto dva úseky dosahují 1,614 mld Kč vč. DPH. Druhý úsek, který bude financován výhradně z národních zdrojů má schválené náklady 551 mil. Kč vč. DPH. Celkové náklady na projekt Dokončení vltavské vodní cesty v úseku České Budějovice – Týn nad Vltavou tedy nepřesáhnou 2,165 mld. Kč, přičemž z této částky bude hrazeno 793 mil. Kč ze SFDI a 1,372 mld. Kč z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

Toto jsou v této chvíli jediné schválené aktivity ŘVC ČR na Horní Vltavě. Není tedy pravda, ani že jsou v ohrožení 3 miliardy, ani že ŘVC postaví Hluboké nad Vltavou přístav za 160 milionů, ani že ŘVC provozovalo v loňském roce vyhlídkové plavby v Českých Budějovicích, neboť to, jak jasně vyplývá z jeho zřizovací listiny, ani nesmí.

Náměstek ministra dopravy Ing. Ivo Toman k vltavskému projektu řekl: »Ministerstvo dopravy nesouhlasí s jednostranným a tendenčním informováním o situaci v resortu. Nemáme žádný důvod se nezúčastnit slavnostního otevření prvního úseku nové vodní cesty. Její budoucí dvoumiliardová hodnota výrazně přispěje k tvorbě nových pracovních míst i k atraktivitě regionu.«

Ředitelství vodních cest ČR, organizační složka státu zřízená Ministerstvem dopravy ČR

ČESKÁ DOPRAVNÍ STAVBA A TECHNOLOGIE ROKU 2010

Praha, 10. června 2011 – Včera byly slavnostně vyhlášeny výsledky soutěže Česká dopravní stavba a technologie roku. Na Ředitelství vodních cest zavládlo velké uspokojení, když tři z jejich nominovaných staveb získaly ocenění.

Nejvyššího ocenění se dostalo stavbě přístaviště Lannova loděnice v centru Českých Budějovic. Přístaviště se stalo zajímavou dominantou u levého břehu Vltavy pod Dlouhým mostem. Bylo slavnostně otevřeno v loňském roce a tvoří koncový bod obnovované vltavské vodní cesty, která se otevřela pro plavbu až do Hluboké nad Vltavou. Zbýlé dva úseky projektu *Dokončení vltavské vodní cesty v úseku České Budějovice – Týn nad Vltavou* budou dány do provozu v roce 2013.

Pozornosti odborníků z České komory autorizovaných inženýrů a techniků neunikla ani stavba v České republice **unikátního sklopného mostu, který umožňuje vjezd do přístavu Českého Vrbného lodím o výšce až 5,25 m.** Varianta sklopného mostu byla zvolena proto, aby byla zároveň zachována i původní komunikace pro pěší a cyklisty. Ochranný přístav Českého Vrbného

je významný bezpečnostním prvkem nové vodní cesty pro případ povodní.

Cenu časopisu Silnice a železnice získal i železniční most v Kolině. Tato cena byla udělena za ojedinělé kolejevé řešení.

Ředitelství vodních cest ČR děkuje všem dodavatelům, kteří se na těchto stavbách podíleli.

Všechny oceněné stavby byly postaveny za výrazné podpory Evropské unie, která na ně přispěla prostřednictvím Operačního programu Doprava z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

Článek vznikl podle podkladů Ředitelství vodních cest ČR

Lodní řád

Vzhledem k prozatímnímu provozu plavební komory v Českém Vrbném zatím bez záruky:

velká loď

út, čtv, so, ne
z ČB 9.00, 12.00, 15.00
z Hluboké 10.30, 13.30, 16.30

po, stř, pá

z ČB 12.00
z HL 13.30

Dopravu zahustí i menší lodě, časy zatím neupřesněny. Cesta trvá necelou hodinu a půl a cena by měla být 120 Kč na celou cestu, 200 Kč pak za zpáteční jízdenku. Děti za polovic. <http://lodnidopravaceskebudejovice.cz/> Detailní informace případně na telefonním čísle: 602 491 344 (pan Machart).

Spanilá jízda veteránů

TROFEO NIKÉ BOHEMIA 2011 je projekt zaměřený na podporu turistického ruchu v České republice. Hlavní myšlenkou projektu je propagace jednotlivých krajů, měst a obcí na pozadí exkluzivních historických automobilů.

Projekt spočívá ve spanilé jízdě kolony dvou desítek historických vozidel v čele se závodní Tatrovou šestinásobného vítěze rallye Paříž – Dakar pana Karla Lopraise, která proběhne ve dnech 29.– 31. července 2011. Trasa mapuje během tří dnů nejzajímavější místa Jižních

Čech. Součástí projektu jsou kromě spanilé jízdy doprovodné programy ve významných městech na trase, jejichž cílem je upozornit návštěvníky na jednotlivá turisticky zajímavá místa, nacházející se na území kraje. Zvláštní pozornost je věnována tomu, aby tyto turistické nabídky byly poutavou, nevšední a divácky přitažlivou formou propagovány jako vhodné cíle pro domácí i zahraniční turistiku.

Titulárním partnerem celého projektu je Česká centrála cestovního ruchu – CzechTourism, od prvního pilotního dílu v Moravskoslezském kraji v roce 2006 se projekt těší oficiální záštitě Hospodářské komory České republiky.

Letošní, již jedenáctý díl tohoto projektu je realizován pod oficiální záštitou hejtmána Jihočeského kraje Mgr. Jiřího Zimoly a primátora Statutárního města České Budějovice Mgr. Juraje Thomy.

Celý projekt odstartuje pod vlajkou hejtmána kraje Mgr. Jiřího Zimoly a primátora města Mgr. Juraje Thomy dne **29. července v 9.00hod z Českých Budějovic.**

První den: ČB – Hluboká n/v. – Bechyně – Zvíkovské Podhradí – Písek – ČB

Druhý den: ČB – Netolice – Kratochvíle – Prachatic – Volary – Lipno – Č. Krumlov – ČB

Třetí den: ČB – Třeboň – J. Hradec – Č. Lhota – Dešná – Tábor

Zakončením třetího dne ve městě Tábor spanilá jízda ukončí své 444km dlouhé putování, dne 31. července 2011 v 15.00hod.

Do čela kolony exkluzivních historických vozů se stejně jako v předešlých ročnících postaví pan Karel Loprais se závodním strojem Tatra, prezident projektu TROFEO NIKÉ BOHEMIA 2011. Šestinásobný vítěz Rallye Paris – Dakar hodnotí myšlenku propagace krajů na pozadí historických vozů jako zcela zdařilou s podařenou zpětnou vazbou. V koloně historických vozů se mimo jiné předběžně představí P. A. Barbier s vozem HUDSON 27A, rok výroby 1912, Jiří Krejsa s vozem LAGONDA z roku 1933, Viliam Miklák s vozem AERO 1000S z roku 1934, Ladislav Novák s vozem BENTLEY z roku 1936, Jacques Lessuer s vozem PEUGOT 302 Darl'Mat, rok výroby 1937, Vladimír Kudrna s vozem ŠKODA POPULAR z roku 1939 či Jiří Lukeš s vozem ALVIS TD 21 Cabrio vyrobeném v roce 1960.

Hlavním organizátorem projektu je společnost International Sports Marketing s.r.o., mediálním partnerem projektu je RÁDIO IMPULS a nestranný měsíčník všech automobilistů orientovaný na historii motorismu MotorJournal. Veškeré průběžné informace naleznete na oficiálních stránkách projektu www.trofeonike.cz a www.kudyznudy.cz.

Relaxační a regenerační centrum Hluboká slaví 1. narozeniny

365 dní. První rok, první narozeniny. Slavnostní výzdoba, vybrané lahůdky, květiny, nazdobený dort, gratulanti, kteří přinášejí dárky a vyslovují svá blahopřání. Takové bývají oslavy 1. narozenin, když je slaví malý človíček. Jaká je oslava narozenin, které slaví Relaxační a regenerační centrum Hluboká?

Kultivovaná výzdoba včetně květin zdobí RRC celý rok, tedy i v den narozenin. Také vybrané lahůdky nabízí restaurace RRC celý rok, od května navíc v novém jídelním lístku a také ve speciálně připraveném menu. Dárky? Samozřejmě, dárky připravilo RRC pro všechny návštěvníky, dárkem jsou speciální slevy, pobytové balíčky a také Den otevřených dveří.

A blahopřání? Gratulanti? Ovšem. Bez nich by oslava nebyla oslavou. Co RRC k 1. narozeninám přáli?

Tomáš Jirsa, starosta města Hluboká:

Relaxační a regenerační centrum považuji za jednu z nejvýznamnějších porevolučních staveb v našem městě. Vysoký standard provedení stavby i provozu, špičkové vybavení i specialisté staví toto zařízení opravdu na vysokou evropskou úroveň. Ano, někdo může namítnout, že centrum je »pro Hlubočáky« drahé. Udržet trvale vysokou kvalitu ale vyžaduje vysoké náklady. Proto opravdu oceňuji, že vedení RRC poskytuje místním občanům speciální slevy z ceny vstupného. Často Relaxačním a regeneračním centrem provádím české i zahraniční návštěvy, doporučil jsem tam ubytování několika velvyslancům a všichni potvrzují špičkovou úroveň tohoto zařízení. A pokaždé, opakuji pokaždé, když RRC navštívím, potkám tam někoho z místních obyvatel. Respektujeme, že místní obyvatelé i ostatní hosté si v RRC platí právě tuto výjimečnost a klid.

A je-li pro někoho RRC i po slevě drahé, v našem městě máme již několik dalších wellness center, v Podhradí, ve Šteklu, velmi pěkné nové wellness na Barboře, fitness v Parkhotelu, dva letní bazény (městské koupaliště a Barborka), které nabízejí služby za velmi přátelské ceny.

Jsem opravdu rád, že po desetiletí příprav bylo Relaxační a regenerační centrum otevřeno. K prvním narozeninám vyslovuji přání trvale udržet špičkovou kvalitu a výjimečnost.

Hana Hricová, ředitelka Regionální agrární komory Jihočeského kraje: ErErCéčko v mém případě umí trápit fyzicky i duševně, způsobit nárůst hrdosti a naděje. Občas mi dává pěkně do těla. Skrze ty úžasné cvičící mašinky, nebo tepelnými šoky v sauně. Na zmrazení těla jsem si ještě netroufla, ale už jsem stihla vypustit kus duše z těla při hromadném šlapání do pedálů nehybného bicyklu v rytmu muziky a podle pokynů neuvěřitelně pozitivní trenérky. Za typocity navozené uvedeným mučením to ale stálo! Mé svědomí tento podnik týrá pokaždé, když jedu okolo s vědomím, že dneska to cvičení zase nestihnu. Ne druhou stranu vnímám luxusní wellness centrum a pětihvězdkový hotel jako luxusní šperk v nabídce ubytování pro nejrozmazanější a nejprestižnější hosty našeho města. Dobře tam vaří, zajistí zázemí firemním akcím i besedám se zajímavými lidmi. Přitom nabízí vyžití i místním obyvatelům. No, a klinika nad hotelem mi dává naději třeba na nové zuby nebo prsa. Jen se musím zbavit strachu z doktorů a vymyslet jak na zkrášlovací zákroky ušetřit, když je teď Sazka v konkurzu. ErErCéčko mi působí dilema i v otázce, čím mu k narozeninám připít. Energetický drink nebo šampaňské Dom Perignon Blanc 2000? Asi obojí. Protřepat, nemíchat. A tímto speciálním koktejlem tedy připíjím a přeji, aby dál inspirovalo, oslovovalo, lákalo, rozmazlovalo a dávalo naději.

Jiří Karvánek, člen rady města Hluboká nad Vltavou:

Jsem velmi rád, že mohu v pomyslném přípitku vyslovit své přání k 1. narozeninám RRC Hluboká, které vnímám velmi pozitivně. Jak jsem již několikrát při setkání s doktorem Pešlem uvedl, cítím se při návštěvě RRC jako v kruhu svých přátel a uvolněně jako doma v obývacím pokoji. Přístup veškerého personálu je na profesionální úrovni a velice vstřícný. Při mých návštěvách RRC si nejen udržuji kondici a své zdraví, ale setkávám se s příjemnými lidmi, jak z řad personálu, tak z řad ostatních návštěvníků RRC, o kterých vím, že vnímají RRC stejně nebo podobně. Přeji tedy RRC Hluboká, aby i nadále bylo pro nás všechny místem příjemných setkání a zážitků a aby i nadále bylo místem, na které můžeme být jako občané města právem hrdí.

Lenka Havlová, generální ředitelka RRC Hluboká:

Moje přání nebude

práním, ale poděkováním.

Poděkováním všem hostům a návštěvníkům, kteří RRC Hluboká v uplynulých 365 dnech poctili svou přítomností a naplnili tak smysl a poslání RRC Hluboká. Tím posláním je nabídnout a poskytovat komfortní péči a vysoce profesionální, ale přátelský přístup a luxusní prostředí všem, pro které jsou tyto hodnoty prioritou. Nedovolím si hodnotit první rok z pohledu našich klientů, věřím ale, že pokud se k nám opakovaně vrací, pak proto, že jsou u nás spokojeni a nachází přesně to, o co se všichni v RRC Hluboká snažíme – opravdu kvalitní, nadstandardní servis a výjimečně přátelskou atmosféru.

Velmi si vážíme návštěv a přítomnosti obyvatel Hluboké nad Vltavou a dobré partnerské spolupráce s městem. Doufám, že i RRC je pro město Hluboká pozitivním partnerem, i ve smyslu reprezentace města při různých významných událostech, jako byl například pobyt týmu fotbalové reprezentace ČR v březnu 2011.

Víme, že RRC Hluboká je v mnoha směrech vnímáno jako výjimečné. Dovolím si tedy vyjádřit naději, že tak bude vnímáno i ve dnech budoucích a

že jeho výjimečnost budou návštěvníci z Hluboké nad Vltavou využívat co nejčastěji – ať už při příležitosti společenských událostí, nebo při relaxaci ve wellness a balneu či kondičních pobytech ve Fitness centru a také v možnostech léčebné péče naší partnerské RRC Clinic.

Vážené dámy, vážení pánové, milí návštěvníci, jménem RRC Hluboká i jménem svým vám děkuji, že svou přítomností dáváte existenci RRC smysl...

Gratulace vysloveny, číše k slavnostnímu přípitku pozvednuty...

A voda ve fontáně ve tvaru stylizovaného srdce ve vstupní hale RRC se dál zurčivě přelévá a spolu s ní plynou i další minuty a hodiny, které nakonec splynou v druhý rok... už druhý rok místa, které má srdce.

Symbolické srdce, kterému patří celý svět, nebo srdce, které patří celému světu? Světu, který se přece točí...v Relaxačním a regeneračním centru Hluboká.

Lucie Burianová

Putování za zvony po Hluboké a okolí se chýlí ke konci. Další zvony, které mají svou starou i novou historii, najdete v kostele v Kostelci a kapličky v Hroznějovicích. Zsvěcené informace nám předali pan Jaroslav Stropnický a paní Katarina Hylenová.

Byl slunečný den, kostelecký kostel obklopený hřbitůvkem s množstvím rozkvetlých žltotfialových macešek zářil čistotou a upraveností.

Je pravda, že když je hřbitov uprostřed vsi, mají ke svým předkům příbuzní blíž.

A u kapličky sv. Isidora v Hroznějovicích zase voněly rozkvetlé šerfky a z okolních zahrad bylo slyšet spokojené kvokání slípek. Tentokrát tedy něco o Kostelci a příště už naposled, o posledním zvonku v kraji hlubockém – a třeba se něco dozvíte také o Hroznějovickém pokladu...

Historie zvonů kosteleckého kostela

Velký zvon byl zavěšen roku 1526, ve věži kostela visí dodnes. Druhý zvon byl pořízen roku 1699. Oba zvony visely původně ve staré dřevěné zvonici mimo věž kostela. V letech 1861 – 1862 postavena nová věž a zvony zavěšeny do ní. Nevíme, kdy byl do věže zavěšen umíráček, nejmenší ze zvonů. Tak visely zvony na kosteleckém kostele do roku 1916.

Tehdy byl odebrán nejmenší zvon – umíráček – na rozliti k válečným účelům. V roce 1917 byl odevzdán pro válečné účely také druhý zvon. Po válce, až roku 1924, byl odkoupen zvonek – umíráček – od purkareckých osadníků, ti si totiž pořídili pro kostel všechny zvony nové.

V roce 1936 ulila firma Rudolf Perner ze Suchého Vrbného nový zvon, Vavřinec, pro náš kostel. Zároveň bylo do starého zvonu dáno nové srdce. Tento stav trval velmi krátce. Dne 2. dubna 1942 byly opět oba výše zmiňované zvony odebrány pro válečné účely a odvezeny do Hamburku.

Po druhé světové válce, 16. května 1946, daroval a posvětil malý zvon, umíráček, místní farář Jan Pour. Umíráček visí vedle velkého zvonu v naší kostelní věži dodnes. V roce 1997 byla provedena revize obou zvonů.

Pan Mgr. P. Vácha označil stav velkého zvonu za havarijní a doporučil s ním přestat zvonit. Stávající elektrický pohon označil za překonaný a velmi problematický. Tak přestaly zvonit zvony na našem kostele úplně.

Od té doby jsme hledali cestu, jak vrátit hlas zvonů do naší kostelní věže. V roce 2000 bylo rozhodnuto. Město Hluboká nad Vltavou objednalo a zaplatilo v rámci generální opravy našeho kostela zvony nové. Ve výběrovém řízení uspěla firma Perner – dnes už, vlivem běhu času, z německého Pasova.

A tak 11. srpna 2001 byly na věž našeho kostela zavěšeny dva nové zvony: Vavřinec a Maria. Zároveň byly stávající dva zvony zrekonstruovány. Všechny čtyři zvony byly napojeny na elektrický pohon. Velký zvon bude používán jen slavnostně, aby nebyl zbytečně zatěžován. Dva nové zvony budou zvonit ráno, v poledne a večer. Umíráček bude používán při úmrtí a pohřbu samotný, protože neladí s ostatními zvony.

Jak se žije v téhle krásné krajině, na kterou shlíží dva nové zvony právě deset let, a ten nejstarší zvon už 485 let?

Každá z vesnic, které přísluší k Hluboké, má svou samosprávu, což je dobře, mohou mluvit do věcí, které se jich týkají. Zrovna máme šestileté výročí, kdy si osadní výbory všech vesnic zvolily vlastní představenstvo – a já sám mám někdy to »šťěstí«, jindy zas tu »smůlu«, že dělám předsedu komise pro obec, což je taková spojnice mezi jednotlivými obcemi a městem Hluboká, *usmívá se pan Stropnický*.

Dá se říct, že o vsích tady kolem něco vím, ale už nejsem ten, kdo – když je třeba spravit v Hroznějovicích náves – to běží zařizovat. Pořád jsou ale různá témata, nad kterými je třeba se scházet. Zrovna jsme probírali připravenou vyhlášku o volném pobíhání psů. Je sice rozdíl mezi městem a vesnicí, ale dneska je jiná doba – ani na vsi by už neměli běhat psi bez dozoru – přibývá turistů, pád cyklisty po střetu s volně běhajícími psy už není záležitost, která se v klidu vyřeší mezi sousedy.

Co se týče obnovení převoznictví z Purkarc na naši stranu – to je snad téměř hotová věc, ale problém bude spravit cestu z Kostelce na břeh přehrady. Dnes je to spíš cesta pro traktory, je to obecní cesta, a nevím – pokud už se udělá přívaz, bude se muset přemýšlet i nad tím, kde sehnat další peníze na opravení cesty, protože na ni v jejím dnešním stavu pustit lidi bude nebezpečné. Trasa z Hluboké podél řeky do Poněšic je sice také krásná, ale nebezpečná, úzká a plná zatáček, kde se míjejí auta a cyklisti. Přes Líšnici vede cyklostezka až z Lince, a je to tam také velice rozbité, protože cesty používají i Lesy a pohybují se zde s těžkými auty.

Takže bych situaci zobecnil asi ve smyslu, že naše vesnice to dnes mají tak, že město Hluboká nám zajišťuje standard, ale na nadstandard prostředky nejsou.

Kostel a zvony. Před deseti lety v srpnu byly zavěšeny a svěceny nové zvony, velká slavnost, setkání rodáků... a se zvonečkem z pravé zvonoviny, který se tehdy prodával, u nás zvoní Ježíšek...

Prvotní impuls všemu dali tehdy památkáři. Protože, abych nelhal, ale myslím tak od roku 1972, to jsme byli malí kluci ministranti – zvony v Kostelci začaly zvonit na elektrický pohon. Tehdy se tím zabýval otec kováře pana Pařízka, prováděl elektrifikaci zvonů v okolí Hluboké. Jenže tehdejší ovládání zvonění fungovalo na mechanickém principu, a to nedělalo zvonům dobře.

Podle provedené kontroly odborníka a historika pana Váchy z Poděbrad, který se zvony zabývá, bylo konstatováno, že ten nejstarší zvon se tímto provozem výrazně poškozuje. Dále zjistil, že umíráček je špatně zavěšen a tluč nesymetricky ke straně. A tehdy přímo doporučil: zvony úplně odstavit. Což byla samozřejmě pro nás místní smutná zpráva.

Začalo se uvažovat, co dál a jak – a shodou okolností tehdy kostel přišel jako poslední v diecézi na

řadu s tím, že by se měla opravit střecha. Jáhnem a správcem farnosti byl tehdy pan Prajer, byli jsme spolu několikrát i na městském úřadu a jednoduše řečeno žádali o příspěvek. Tehdy se řeklo, že dávat na jednu hromádku peníze městské a církevní by nebylo dobře, ale město jednoznačně chtělo pomoci, a tak to pojali tak, že město může zaplatit nové zvony. Tehdy byl ještě aktivní Monsignore Dvořák, který měl hodně známých a zasadil se o pomoc i tím, že sehnal ještě nějaké peníze z Německa. Podařilo se to všechno dát dohromady tak, že během dvou let se zrekonstruoval kostel, město pořídilo nové zvony, udělalo se klasické výběrové řízení, do kterého šly zvonařské firmy Perner, Marie Tomášková – Dytrychová a ještě jedno zvonařství z Prahy. Město vybralo Perneru, přijel odborník, který si zvony poslechl, aby bylo možné vyladit nové dva zvony do stejných tónin. Na základě odborných dobrozdání bylo vydáno doporučení, že staré zvony vlastně zvonit nebudou. Místo nich budou zvonit nové, a ty historické se použijí slavnostně a výjimečně, jen během Vánoc, Velikonoc. Umíráčkem se zvoní, jen když někdo umře.

A tak dnes tedy nám zvony zase zvoní, my se staráme o údržbu, a dá se říct, že město dodneška nad zvony drží patronát. Pro případ náhlých událostí, kdy dojde k závadě. Časové spínače, elektronika, umí nahradit člověka dokonale, nejsou tam rázy, je to plynulé zvonění z jedné strany na druhou, je to pěkné, všichni si na zvonění zvykli... a tak když náhodou přijde bouřka nebo nějaký výpadek proudu, tak lidi hned volají a ptají se, co se děje. I když zpočátku je třeba zvony ráno budily, ale poledne vyhovuje všem a také večerní zvonění se ustálilo na určité hodině.

Hlas zvonů prostě do krajiny patří. Takže po dobách, kdy bylo ve věži ticho, a tehdy tam visely jen dva zvony, nastala hezká doba, že tam teď jsou čtyři, dva staré zůstaly, dva jsou nové.

Šplháme se po schůdkách do věže. Tenhle kostel nevoni zatuchlinou, ale je vypulírovaný, čistý všude pořádek a opravený zvenku i uvnitř. Věžní okna jsou ochráněna sítí proti holubům i proti vodě, aby dovnitř nezahánělo. Nahoře u zvonů se trochu tísníme, a protože je těsně před dvanáctou, pan Stropnický říká, že pokud zvony začnou zvonit poledne, přímo u nich si užijeme pěkný rámus. Staré zvony dostaly nová srdce, a i když umíráček sice úplně neladí s ostatními, občas prý je spustí všechny najednou, však on k ostatním také patří a ono se to v tom hlahu zvonů ztratí...

Kdo se o farnost a kostel stará? Je to teď rozděleno tak, že duchovně se o nás stará pan farář z Hluboké, administrativně a materiální stránku věci má na starosti jáhen Pepa Staněk z Modré Hůrky. A já dělám kostelníka, mám od kostela klíče, kdyby něco. Po pravdě řečeno všechno kolem zvonů funguje dobře, jen občas je potřeba něco promazat, prohlédnout...

Jediný problém jsou už zmiňované bouřky – a do kostela uhoří minimálně jednou do roka. Vyletí magnetické jističe, a když se to stane dvakrát, třikrát za sebou, tak elektronika vezme za své, s tím se nedá nic dělat.

Ze zvonařství Perner přijíždějí na pravidelné kontroly, mají ve své péči zvony, které dělali, a tak buďto přijedou oni a volají mne, nebo se ozvu já jim, když je nějaký problém. Vědí, že nevoláme kvůli hlouposti, je to jejich řemeslo a jejich reklama, takže když se něco pokazí, přijedou brzy a závadu

opraví. Pout' je v Kostelci 10. srpna, na sv. Vavřince. Zatím je kostel plnohodnotný z hlediska církevního, Vánoční, Velikonoční slavnosti zatím omezeny nejsou, ale bojíme se, aby biskupství v rámci nedostatku duchovních a šetření prostředků provoz kostela neomezilo.

Honza Pírgl fotí zvony a my si je můžeme aspoň pohlédnout. Jakoby z nich opravdu byla cítit síla, důstojnost, přinejmenším se dotknete něčeho, co je skoro 500 let staré, jako ten nejstarší zvon – a to je zvláštní pocit, saháme tak do minulosti. A máte pocit, že zvony nejsou neživé věci.

Je pravda, že bez peněz náš dnešní život už vůbec nefunguje, ale přesto by to chtělo na tyhle duchovní přesahy z generací před námi nezapomínat. Každý, kdo tu ve věži a u zvonů kdy něco opravoval, se ve věži podepsal na zdi. Když sejdem dolů do kostela, ocitneme se v příjemném prostředí

udržovaného kostela. Malby křížové cesty a obrazy (skoro) všech svatých s podpisem pana Peterky z Týna. Varhany jsou v pořádku a věrně doprovází mše. Strop kostela je kupodivu plochý, žádné klenby, proto centrální osvětlení kostela připomíná spíš domácí pohodu – lustr jako v obýváku. Však je také nad ním nahoře prostorná čistá půda. Pan Stropnický upozorní na zvláštnost schodiště na kůr. Je nově udělané. Bylo zrušeno někdy 1890, kdy byl kostel místním tak těsný, že se kosteletí rozhodli udělat schody na kůr zvenčí kostela, aby se vyšetřilo další místo pro farníky. Až do roku 2001 se proto chodilo na kůr venkem. Ve staré kronice je zápis, že jediný důvod byl, že se sem lidi do kostela nemohli vejít. Před deseti lety se udělalo nové schodiště a uvedlo se tak vše do původního pořádku. Dneska už se lidé do kostela pohodlně vejdou...

Je to venkovský kostelík, nijak honosný, i když původně nese stopy poněšických pánů a pak už jak to přinášela doba... říká pan Stropnický. Kdy tady byla poslední svatba? ptáme se ještě. Řekl bych tak v 59 roce, tady se nikdo neženil a nevžívá, všichni za tímhle účelem míří na Hlubokou. Berte to tak, kdo se v dřívějších dobách musel ženit civilně – už do kostela nešel, a dnes – když už v kostele – tak raději na Hluboké.

Škoda – tak třeba to někdy v budoucnu nějakou nevěstu a ženicha zase napadne... a řeknou si své ano v krásném žlutém kostele na vršku v Kostelci.

Foto: Jan Pírgl

Přijďte se pobavit na Poněšický košť

V sobotu 6. srpna proběhne na návsi Poněšicích již čtvrtý Poněšický košť. Zdejší košťi navazují na úspěšné oslavy 600 let obce v roce 2007 a jsou nejen připomínkou historie Poněšic, ale především oslavou léta a prázdnin. Košť pořádají místní osadní výbor a občanské sdružení spolu s poněšickým lihovarem. Letos poprvé tuto letní slavnost podpořila také Jaderná elektrárna Temelín, která Poněšický košť zařadila do svého Oranžového roku.

Kromě samotného košťování výrobků místního lihovaru, pestrého občerstvení a vyhlášení nejlepší pálenky za loňský rok, nabídně letošní košť i bohatý kulturní program. V jeho rámci vystoupí například divadelní soubor Studna z Hosína, skupina heligónkářů, hlubocké mažoretky či Blatácký soubor ze Ševětína. K tanci i poslechu bude hrát až do pozdních hodin Ševětinka, která v Poněšicích úspěšně vystupovala i v minulých letech. Program začíná ve dvě hodiny odpoledne a i po setmění je návštěvníkům k dispozici osvětlený taneční parket a kvalitní živá hudba.

Počátkem srpna bývá na poněšické návsi každoročně živo.

Program: ■ 14:00 – Divadelní soubor Studna ■ 15:00 – Vystoupení heligónkářů ■ 16:00 – Ševětinka ■ 17:00 – Vystoupení Hlubockých princezen ■ 18:00 – Veřejná degustace ■ 18:00 – Vystoupení Blatáckého souboru ■ 22:30 – Ohňostroj (v případě příznivého počasí)

ZUMBA S MICHAELOU

Cvičení probíhá ve dnech:
neděle
od 19:00 – 20:00
a ve **středu**
od 19:30 – 20:30
v Sokolovně u RRC centra a nebo za hezkého počasí během sezóny na hřišti za ZŠ na tartanu, směr do parku kolem plotu areálu školy.

Pro všechny věkové kategorie. Cena cvičení 50 Kč za hodinu Zumby.

Tel.: 773 525 788

Email: zumba.michaela@seznam.cz

www.zumbasmichaelou.wbs.cz

WWW.LPG-BAVOROVICE.CZ

Šetřete přírodu a VAŠE PENÍZE při jízdě autem
Přestavba auta na LPG je řešení pro budoucnost

!Využijte zaváděcí ceny!

SLEVA 10%
Přestavba Škoda Fabia a Škoda Octavia (do 100kW) nyní pouze 22.500,-

Pro více informací a objednávky nás kontaktujte

Telefon: 608 961 971

WWW.LPG-BAVOROVICE.CZ

POSLEDNÍ ŠANCE !!!
LEVNĚJŠÍ UŽ TO NEBUDE !!!

VÝPRODEJ EKOBRIKET

Dřevěné ekobrikety
od 400,- s DPH / metrů !!!

- ekobrikety - několik druhů
- pelety
- třísky a podpalovače
- grilovací dřevěné uhlí

Dle počtu odebraných palet možnost **DOPRAVY ZDARMA!!!**

Ekopalivo Bohemia s.r.o.

Výroba, prodej: Briketárna Vělní u Č.Krumlova

+420 380 733 733 ekopalivo@ekopalivo.cz, www.ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, na Dlouhém Louce
Otevřeno: Po - Pá 09:00 - 17:00 • 777 917 714

Doma – a v jiném světě

Jazykový kurz 21. století

Upřímně řečeno, z pozice matky dospívajících dětí mám své výhrady k nadměrnému trávení času u počítačů a k počítačovým hrám jsem kdysi vydala progresivní stanovisko – ano, občas, ale ne ty bojové. Trošku jsem ovšem na svém antipočítačovém militarismu ubrala poté, kdy můj syn vystudoval anglické gymnázium, a ukázalo se, že prokazatelně se jeho dost dobrá angličtina stále vylepšovala a profilovala hraním počítačových her – těch dobrých – v anglickém jazyce. Jinak se totiž zásadně nikdy nic a nijak do školy neučil. Kdo by to byl řekl, že to takto funguje?

Ale asi nejsem sama, kdo si téhle záležitosti s počítači všiml. Že mají praktické jazykové znalosti úzkou spojitost s hrami i prací na počítačích je jisté a já vám nabízím jeden z důkazů. Mgr. Michaela Krausová z Hluboké vystudovala germanistiku a po návratu z Německa založila v roce 2004 soukromou jazykovou školu jazz-com. V roce 2009 po roční přípravě otevřela jako první v republice 1. virtuální jazykovou školu.

– A jak to souvisí s počítači?

Ten nápad je úžasný!

Výuka cizích jazyků (v současné době němčiny, angličtiny a češtiny) probíhá na principech superlearningu. Lektori a metodici společnosti jazz-com se odborně připravili na jazykové kurzy, které se svými studenty vedou ve virtuálním světě.

Jazykový virtuální kurz může vyřešit problémy, které jsou pro klasické kurzy neřešitelné. Někteří lidé neradi mluví před ostatními, bojí se, že řeknou něco špatně, stydí se. Mnozí nemají čas docházet někam na pravidelné kurzy. Někteří jsou tělesně postižení a špatně by se dopravovali do běžné školy.

A nezapomeňme na maminky na mateřské, které se nemohou často uvolnit od svých dětí a případně ještě ani nebydlí ve městě... Pro 3D e-learning to nejsou žádné překážky!

Jako účastník virtuálního kurzu si uvaříte kávu, pohodlně se posadíte k počítači – u sebe doma – a nasadíte si sluchátka s mikrofonom. Učit se můžete všude, kde je internet.

Spustíte si program a pomocí svého avatara vstoupíte do virtuálního světa Second life.

Zde se setkáte se svojí lektorkou a ostatními studenty. Ostatní studenti nevidí vás, ale avatara. (Avatar jste vy – vaše druhé já – figurka v počítačové realitě. Navíc si svou postavku můžete udělat přesně tak, jak byste ve svém paralelním světě chtěli vypadat – vždyť ve virtuálním světě si snadno uberete pár kil, přidáte si svačky i vlasy, oblečete bezva šaty, zkrátka vylepšíte se podle svého vkusu. Nebo vám s tím pomůže stylistka školy jazz-com, se kterou se ve virtuální škole určitě potkáte.) Nikdo nezná vaše jméno, ani neví, kde bydlíte. V kurzu s vámi budou maximálně 3 studenti, kteří budou mít stejnou jazykovou úroveň.

Pak už se jen zúčastníte lekce – a protože ve virtuální realitě není nic nemožné – učíte se v krásné zahradní učebně nebo cestujete po místech, které tematicky odpovídají výuce – restaurace, divadlo, obchod, Londýn, Mnichov...

Zaregistrování ve virtuálním světě Second life je zdarma a snadné, stáhnete si program, nainstalujete a přihlásíte se. A můžete bloudit po světě neomezených možností, měst a krajin – ano, ocitnete se v živém virtuálním prostředí plném avatarů jako jste vy, kteří hovoří svým rodným jazykem a nestačí jim ke komunikaci jen Facebook. Pokud se budete chtít účastnit jazykového kurzu, navštivte třeba nejdříve bezplatnou konverzační hodinu – probíhá každý týden, termíny jsou vždy na webových stránkách www.e-jazz.cz. Budete-li chtít navštěvovat jazykový kurz, přihlásíte se,

projdete malým testem a budete zařazeni mezi podobně pokročilé studenty. V určený den a hodinu budou zahájeny domluvené lekce s avatarem – a nejedná se jen o výuku, ale i o dobrodružství.

V celosvětovém měřítku není tato jazyková škola ve městě Bohemia zvaném Second life jediná. Najdete tam na 600 vzdělávacích institucí a univerzit, které tam působí již několik let. Zítra už jich bude možná zase o něco víc! To, že si jazz-com zvolil název 1. virtuální jazyková škola, je ovšem na místě, protože se v Čechách jedná o první jazykovou školu ve 3D a tento projekt je ojedinělý i ve střední Evropě. Jazyková škola si ve virtuálním světě prostě koupila větší pozemek a vybudovala na něm školu v příjemném prostředí a v pohodovém stylu.

Vše ve škole je přístupné i pro veřejnost. Najdete tu informační tabule pro zájemce o studium a zahradní učebny plné výukových pomůcek zároveň poskytují soukromí studentům. Každá učebna má příjemné prostředí s malým kouskem přírody – ale i tak studenti s lektorem dost často cestují po světě Second life a navštěvují společně Louvre, Brandeburskou bránu, obdivují Monu Lisu... Proč ne – a bez letenky a bez vstupného!

Cena je vysoká? Ceny výuky jsou srovnatelné s cenami reálných kurzů. Zúčastníte se některých bezplatných výukových hodin a sami si vyzkoušíte, jestli vám tento moderní způsob výuky vyhovuje.

Pohyb ve virtuálním světě je snadný. I pokud nejste příliš technicky zdatní, ve škole vám lektori pomohou, v kurzech jsou dokonce i studenti starší 60ti let. V hodinách »nesedíte« v učebně. V každé lekci navštívíte nové prostředí a díky zábavným pomůckám, různým převlekům a neuvěřitelným krajinám zažije spoustu legrace. Ovšem školu můžete vlastně kdykoliv navštěvovat i mimo čas kurzu. Avataři jsou zvaní i na společenské akce, například oslavu nyní již 11. čísla časopisu *Mojuski*, který

pravidelně vydává 1. virtuální jazyková škola ve spolupráci se svou stylistkou.

Využití virtuálního světa ke komunikaci s rodilými mluvčími se nabízí, protože světem Second life bloudí lidé z různých koutů světa. Navštívíte cizinu a máte možnost si živě popovídat nejen s lidmi vaší národnosti, ale i s lidmi různých z různých zemí. Převleky a pomůcky studenti motivují.

Ve virtuálním světě Second life mátezkrátka možnost jen tak žít a hrát si na život ve virtuální realitě anebo si vyzkoušet výuku jazyků (3D e-learning) – tak jak jsme o tom s Michaelou Krausovou mluvili.

Říká, že ji takhle zkušenost osobně oslovuje, sama se díky Second life ve velmi krátké době zdokonalila v angličtině. V jejích kurzech je mnoho studentů z různých částí České a dokonce i Slovenské republiky. Při vyučování se všichni opravdu baví, užívají si to.

Ale přesto – občas si dopřejí i společné – skutečné setkání. Nikoli už jen ve virtuální realitě. Vystoupí z anonymity počítačového světa a potkají se v realu, právě proto, aby se

potkali takoví, jací ve skutečnosti jsou, lidi z masa a kostí. A zjistí, že se už vlastně »znají« a že je jim spolu dobře i v tom našem starém dobrém světě – mimo ten virtuální.

Ve virtuální realitě se tedy můžete učit jazyky, potkávat se, povídat si – dokonce se můžete do sebe zamilovat, ať už mluvíte jakýmkoli jazykem. Tak jako fungují vztahy v realu, mohou fungovat vztahy i ve virtuálním světě, ve kterém se můžete plnohodnotně realizovat. Zda zůstanete u virtuálního vztahu nebo se váš vztah stane skutečně reálným, už záleží jen na vás. Stejně tak, jestli vstoupíte do reálné nebo virtuální jazykové školy.

www.jazz-com.cz www.e-jazz.cz

Obr. 1: O globálním oteplování můžete ve 3D diskutovat opravdu s každým.

Obr. 2: Pikantní zákazy ve 3D Hyde Park v Londýně

Poslední dny před prázdninami v mateřské škole

Poslední měsíc před blížícími se prázdninami byl pro děti z mateřské školy plný zajímavých akcí s příjemnými zážitky.

Červen začal oslavou MDD. Každé pracoviště Mateřské školy v Hluboké nad Vltavou mělo připravený dopolední program plný soutěží, zábavy a odměn. I když počasí přilíhlo nepřálo, děti si přesto 1. červen náležitě užily.

Příjemnou červnovou akcí pro budoucí prvňáčky bylo setkání s panem starostou v zasedací místnosti Městského úřadu v Hluboké. Budoucí školáci si s ing. Jirsou povídali o mateřské škole, kterou brzy opustí, o programu na prázdniny, o zvířátkách, která chovají doma a na co se nejvíce těší ve škole. Ze setkání na radnici si děti odnesly *Pamětní listy* a knihu »Hádanky od srdíčka«.

V měsíci červnu proběhly ukázkové hodiny výuky Aj na třídách nejstarších dětí. Děti společně se svými lektorkami Aj předvedly rodičům, co se v průběhu celého školního roku naučily a jaké jsou jejich znalosti v oblasti cizího jazyka.

Člověk se ve svém životě denně setkává s velkým množstvím neočekávaných a nebezpečných situací, které se nevyhýbají ani těm nejmenším.

V průběhu celého školního roku byly děti seznamovány s příležitostmi a činnostmi, které vedou k prevenci úrazů, byly seznamovány s možnými příčinami úrazů. Děti si osvojovaly dovednosti důležité k podpoře zdraví, seznamovaly se s pravidly chování ve třídě i mimo prostory mateřské školy. Vědomosti a poznatky, které děti získaly v MŠ, si mohly procvičit při setkání s těmi, kteří nám všem pomáhají v nesnázích, tj. s hasiči a příslušníky Policie ČR.

Děti ze všech pracovišť MŠ postupně navštívily 3. června základnu SDH Hluboká nad Vltavou, kde byly velice příjemně přivítány hasiči p. Slepíčkou st. a p. Slepíčkou ml. Následovala prohlídka hasičské zbrojnice a hasičské techniky. Děti si prohlédly velké hasičské auto, hasičskou výstroj (ochranný oděv, přilbu, kyslíkový přístroj) i výzbroj. Celá prohlídka byla provázena poutavým výkladem p. Slepíčky ml., který trpělivě odpovídal na všechny všetečné otázky. Největší obdiv všech však získali hasiči vzorným pořádkem, svědčícím o disciplinovanosti celého hasičského sboru.

Setkání s Policií ČR v mateřské škole předcházela návštěva dopravního hřiště v Českých Budějovicích. Nejstarší děti z MŠ si zde mohly ověřit své znalosti o dopravních

značkách, pravidlech přecházení vozovky, o bezpečné jízdě na koloběžce, reagovaly na světelné semaforey. Na tuto akci navazovalo velice příjemné setkání s příslušníky Policie ČR na jednotlivých pracovištích mateřské školy. Na školní zahrady, za příjemného počasí, dorazila početná skupina příslušníků i s pejsky. Příjezd blikajícího a houkajícího policejního vozu vyvolal u některých dětí i slzičky v očích.

Naopak ukázka práce psovodů se svými svěřenci při zadržování pachatele vzbudila respekt nejen u dětí, ale i všech pracovníků mateřské školy. Při povelch a gestech (beze slov) s pejsky si všichni museli uvědomit, jak náročná je práce těch, kteří se starají o naši bezpečnost.

Děti si v průběhu programu prohlédly i policejní vůz. Ukázka výzbroje policistů – uniforma, zbraň, obušek, vesta, pouta – zajímala snad každého. Při povídání s policisty byly děti informovány o tom, jak se mohou chránit a co dělat před cizími lidmi, jakým způsobem na sebe upozornit okolí v případě nebezpečí a které telefonní číslo je důležité.

Návštěva hasičské zbrojnice a setkání s příslušníky Policie ČR byla pro děti velkým zážitkem, a proto patří všem, kteří se o nás starají v případě nebezpečí, velký dík za čas, který dětem věnovali, a za ochotu, s jakou k dětem v průběhu setkání přistupovali.

Další školní rok je za námi. S některými rodiči a dětmi, které opouští předškolní zařízení, jsme se společně rozloučili při *Zahradních slavnostech* a na nové se těšíme 1. září.

Ale ještě jsou před námi prázdniny a dovolená. Všem přejeme hodně sluníčka a pohody k načerpání energie a dobré nálady, které není nikdy dost.

Hezkou dovolenou a čas strávený s dětmi přejí všechny pracovnice MŠ Hluboká n. Vlt.

Spolupráce školy s Policií ČR

Naše škola jako jedna z mála obdržela certifikát za absolvování řady besed s názvy *Nebezpečí virtuální komunikace* a *Počítač – kamarád nebo nepřítel?* Certifikát převzal dne 24.6. 2011 ředitel školy Mgr. Jaroslav Schmied. Jako držitelé tohoto certifikátu se žáci i pedagogové aktivně zúčastnili série školení s Policií ČR KŘP Jčk k problematice kyberšikany, kybergroomingu, sextingu, kyberstalkingu a bezpečnostních rizik sociálních sítí.

Předání certifikátu bylo spojeno s příjemně prožitým dnem v areálu hřiště SKP v Českých Budějovicích, kde proběhla velmi zdařilá akce Den Policie České republiky. V rámci připraveného programu si mohli žáci sedmého ročníku zahrát paintball, zhlédnout práci psovodů, ukázkou zákroku pořádkové jednotky Policie ČR proti demonstrantům, zásahové jednotky vybavené vrtulníkem a prohlédnout si ukázky technického a materiálního vybavení Policie ČR, policie Horního Rakouska a Dolního Bavorska. Vzhledem k rostoucímu nebezpečí kyberšikany, která žáky ohrožuje, chce naše škola ve spolupráci i nadále pokračovat.

P. Klomfarová

Gratulace žákovi Pavlu Kálalovi

Žák naší školy Pavel Kálal ze 3. B se umístil v mezinárodní soutěži Matematický klokan v kategorii Cvrček na 1. místě. Vzhledem k tomu, že soutěž proběhla v celostátním měřítku, považujeme tento výkon za mimořádný úspěch. Pavlíkovi byl udělen Jednotou českých matematiků a fyziků diplom, vystavený Univerzitou F. Palackého v Olomouci.

K vynikajícímu úspěchu Pavlovi gratulujeme, děkujeme za výbornou reprezentaci naší školy a přejeme mnoho zdaru do dalších soutěží.

ZŠ Hluboká nad Vltavou

Exkurze na Hasičský záchranný sbor v Č. Budějovicích

Ve středu 22. června jsme vyrazili na exkurzi do Českých Budějovic, kde jsme navštívili Hasičský záchranný sbor. Tuto akci nám zařídila paní Kuchejdová, maminka našeho spolužáka. Cesta linkovým autobusem nebyla nijak příjemná, ale nikdo z nás útrap nelitoval.

Na vratnici hasičského sboru na nás čekal pan hasič Slepíčka, který nás spolu se svým kolegou Pavlem provedl celým areálem. Nejprve nám ukázali hasičská auta a jejich vybavení. Všichni jsme koukali, co musí hasiči všechno umět a s čím vším si musí poradit. Oba hasiči na naše požádání předvedli jízdu po tyči jako při zásahu. To se nám nesmírně líbilo a ocenili jsme jejich výkon velkým potleskem.

Pak nás pan Slepíčka zavedl do prostoru, kde hasiči trénují svou fyzickou zdatnost. Protože jsme z Hluboké, mohl si někdo z nás také vyzkoušet cvičnou klec. No, dokonce po nic lehkého. Na závěr nás svezli v opravdovém hasičském autě a dokonce při jízdě zapnuli sirénu. Samozřejmě jsme si také mohli zkusit stříkání proudnicí. To byla zábava!

Moc se nám na exkurzi líbilo a děkujeme hasičům za jejich práci.

Žáci 3.B

Den pro radost (nejen) dětí v Municích

Slunečná sobota 4. června 2011 patřila v Municích dětem. Na násvi pro ně Osadní výbor Munice ve spolupráci s Hitrádiem Faktor a ČEZ, a.s. připravil zábavné soutěžní odpoledne, které bylo oslavou a dárkem pro děti k jejich svátku – Mezinárodnímu dni dětí.

Ve 14 hodin hezká munická náves ožila dětmi a jejich rodiči. Pro děti bylo připraveno mnoho soutěží, skákání v pytlicích, podlézání lana, lovení předmětů v bazénku a další. Děti s chutí soutěžily a bavily se. Jejich nadšení umocnily také sladkosti, které dostaly jako odměnu za soutěže a samozřejmě také jako dárek k svátku. Sladkostí bylo tolik, že děti ani neměly zájem o možnost opékání připravených buřtíků. Děti měly velkou radost i z balónků a dalších dárečků, které ke svému svátku dostaly. Velkému zájmu se těšil skákací »vodní svět«, nadšení malých slečen

vyvolalo malování na obličeji a radost měly děti i z písniček Hitrádiu Faktor. Průběh oslav jistila také MP Hluboká nad Vltavou, která mimo jiné také popřála dětem k jejich svátku. Odpoledne si užily nejen děti, ale i rodiče a všichni přítomní.

Byl to velmi příjemný, s radostí prožitý společný den. Poděkování za jeho přípravu a realizaci patří Daně Svobodové, předsedkyni OV Munice, Davidovi Krzokovi (OV Munice) a Janu Novákovi (OV Munice), Petru Sigmundovi, Janě Pečenkové, rodině

Gabrielových, Petrovi Pišovi (KC Panorama) Hitrádiu Faktor a hlavnímu sponzorovi – ČEZ a.s.

Fotografie z oslav MDD v Municích si můžete prohlédnout ve fotogalerii na webových stránkách obce Munice: <http://obec-munice.webnode.cz/>

Proč bychom se netopili VI. aneb bavorovičtí hasiči vyrazili na vodu již pošesté

Odehrálo se Léta Páně 2011, od pátku 17. června do neděle 19. června.

Již tradičně jsme i letos uspořádali soustředění na Vltavě. Jako loňský rok jsme kvůli počasí raději zvolili měsíc červen, ale jako loni ani nyní k nám počasí moc přívětivé nebylo. A tak se nás v pátek večer sešlo v tábořišti ve Vyšším Brodě jen 5 dospělých a 5 dětí. Naštěstí nás opět posílili přátelé ze Zlína. Povečeřeli jsme – netradičně kotlíkový guláš a tradičně – buřty a klobásky a s očekáváním lepšího zítřka jsme ulehli ke spánku.

I přes ranní přeháňky, bylo vody dost málo, ale naštěstí podmráčené počasí neodradilo další účastníky – 5 dospělých a 2 děti, kteří za námi přijeli. Obsadili jsme 3 rafty a vyrazili po proudu k Rožmberku. Tam již začalo pršet úplně a v Zátóni byly děti tak promočené a promrzlé, že jsme to odpískali a jelo se do tepla domova. Dobašili jsme guláš a kuře a pozorovali oblohu s nadějí, že se rozjasní a zaskví sluníčko.

V neděli ráno opravdu sluníčko vykuklo a tak jsme vyrazili opět na Vltavu – do Zlaté Koruny v počtu 3 rafty, 14 dospělých a 8 dětí.

Bohužel, po příjezdu do Zlatky se pro déšť nedalo ani vylézt z aut.

Za chvíli se ale počasí trochu umoudřilo a mohli jsme vyjet. Cesta probíhala bez zjevných závad – pouze občas lehce přepchalo.

Po vrácení raftů se provedlo zhodnocení a zpracování posledních zbytků proviantu. Na závěr můžeme konstatovat, že se Vltava letos (kromě deště) vydařila a příští rok jedeme znovu.

SDH Bavorovice

Když milujete koně

Být koněm, narodila bych se docela ráda v jednom dvoře v Bavorovicích. Stala bych se 105. hříbětem, kterému pan František Novotný pomůže na svět a jsem si jistá, že bych přišla do dobrých rukou. To, že se tady všechno točí kolem koní, je vidět na fotografiích na zdi, prostírkách na stole, hrnečcích na čaj a nebo podkůvkách na věšáku s kabáty a na spoustě dalších drobnostech. A také v zarámovaném textu *Modlitby koně* hned u vstupních dveří. A v maštali s vysokou podestýlkou čisté slámy. Ale hlavně se tady koně usídlili v srdcích domácích lidí.

Když si chcete popovídat s pravověrným koňákem, musíte dobře poslouchat, o čem je řeč, protože padají slova, která obyčejný člověk nezná. A také zjistíte, že to není jen povídání o tom, jak vychovat z hříběte dobrého koně. V našem rozhovoru byla slyšet moudrost a zkušenost člověka, který je z rodu statkářů a s koňmi se potkávaly generace jeho předků. Správný koňák je rovněž chlap a rozumí nejen koňům a všemu, co mu kůň chce říct. A v kapsách nosí kostky cukru a suchý chleba.

Je neděle dopoledne, slunce svítí, klid.

Vypadá to, že kromě koní se ve dvoře statku mají dobře i jirřičky, protože si udělaly pod klenbou průjezdu do dvora nejmenší stovku hnízd a pilně krmí své mladé. Ve dvoře jsou nataženy elektrické dráty, takže se tu na podzim mohou i spořádaně houfovat před odletem.

I když se teď ve dvoře trochu smutní, protože před nedávnem museli uspat Šimličku, bylo jí 21 let. A Anita – pýcha hospodářova chovu – umřela před dvěma lety. Odešla krásně, usnula, když jí bylo požehnaných koňských 31 let a měla za sebou krásný a plodný život.

Právě teď žije ve dvoře osm dalších koní, různého věku, včetně tříměsíční hříběcí holčičky. Což také znamená, že se za rok spotřebuje 70 metrů ovsu, na kterém se ještě spokojeně přizívá pár myší, a spousta vděčných vrabčáků. Proto prý to vypadá, že jsou na vyhnutí. Nejsou, všichni hodují tady.

Táta říká, že v neděli se nepracuje, ale kolem koní se zkrátka otáčí i v neděli, říká Věrka, dcera pana Novotného, která otci pilně fušeje do řemesla a sama už také pár hříbat odrodila. A tak se tentokrát pojede pro čerstvou trávu k sousedům na sad a ještě se bude mačkat oves. Koně už jsou venku na čerstvé pastvě, potkáváte je, když jedete okolo cyklostezky, ve výběhu jsou celý den. Než jdou ven, napijí se čerstvé vody a odpoledne kolem třetí je jedou domácí znovu napájet. Mívali tam nádrž na vodu, ale v létě je voda za dva dny zelená, a to není dobře.

V neděli zásadně nedělám, říká pan Novotný. Pán Bůh řekl, že sedmý den se má odpočívat. Ale kdo má koně, ví, že ho potřebují denně. Nejde to, abych koně vyhnal a nechal je na pastvině jak je rok dlouhý. Když je chci mít, musím se o ně starat – anebo je nemít vůbec. Kolikrát je chovatelé nechají venku, ani boudu jim nepostaví, a je zima, padá sníh a oni se snaží zahřát v houfu, ne, to není dobré, nemůžu se na to dívat. Těmhle koňákům já říkám konimurkové.

Vy pracujete s koňmi celý život, pane Novotný?

Celý život. My měli v Bavorovicích statek, měli jsme doma čtyři koně. A když jsem skončil školu, šel jsem se učit do Kladruhu. Vyučil jsem se, šel jsem do Benešova na statek, byl jsem žokej a jezdil dostihy, po vojně jsem se oženil, trochu jsem přibral a dva roky jsem taxikářil. Ale pak jsem se zase vrátil ke koním a už u nich zůstal.

Naši rodinu, a nejen naši, ale všechny sedláky z Bavorovic, tady odsud vystěhovali v roce 1953, to mi bylo sedm let. Když jsem se sem chtěl právě po vojně vrátit, kdepak, říkali, my nechceme, aby se starousedlíci vraceli... Špatná doba to byla, táta náš to neunes, ten se oběsil. I když se dnes říká, to byla minulost, ne, já si myslím, že se to má připomínat.

Jsmo uvnitř ohrady a jako první k nám běží hříbátko, zvědavá tříměsíční holčička. Její máma je bílá grošovaná, hříbě je zatím sametový hnědáček. Hříbata se narodí s jednou barvou, ale barva se u koní mění, tohle hříbě pravděpodobně vybělá po mámě. Hnědá má černou hřívu, ale ryzák má

i hřívu zrzavou, grošovaná je šiml, černý je vraník... Stejně tak staří koně ztrácejí barvu až do šediva.

Hříbata polokrevníků dostávají do jména první dvě písmena po otci, když byl táta Harum, dcera je Halina. Není složité je vymýšlet? Ne, je to hezké. Když se nám narodí hříbě, vezmu třeba atlas světa a už jedu... říká Věra. Zrovna nedávno jsem obdivovala jeden krásný strom s velkými listy – a jak jsem ho hledala v atlasu rostlin, zjistila jsem, že je to Catalpa – a hned jsme měli jméno pro narozenou kobytku, její táta se jmenuje Carol. Cantona máme zase po jedné čínské restauraci toho jména. Stačí trocha fantazie a jméno vždycky někde potkáte.

Tatínek se směje, že dcera rozhoduje o všem – nejen o jménech – a on že je za čeledína. Ale pravda to asi nebude.

Kdybychom brali koňský věk jako lidský, jak by se počítal? Berte to zhruba tak, že když je koni rok, jako člověku by mu byly čtyři. Já koně vychovávám od narození do jeho tří let, pak je dám na Slovensko, do Bratislavy, tam mám kamaráda a ten je vyučitel. Oni dělají parkury, skáčou a když skáčou aspoň těch 140, tak se sem zase vrátí do chovu. To je jim kolem devíti let. Dožít 30 let – to je už hodně dlouhý koňský život, většinou se dožívají dvaceti, pětadvaceti. Aktivní dvanáctiletí koně dělají dostihy, parkuroví koně jezdí i v osmnácti i ve dvaceti...

My máme teplokrevné koně, tohle plemeno se jmenuje český teplokrevník, a s těmi se začíná pracovat ve třech letech, v té době se začínají sedlat a něco se učit. Plnokrevníci jsou dospělí rychleji, ti začínají už jako dvouletí běhat krátké tratě, a ve třech letech už dělají klasické dostihy.

Když je jedničkový a dobrý, tak běhá jarní dostihy a ti nejnadanější, pár jedinců, pak vyhrávají jarní ceny. Klasické dostihy jsou dostihy pouze pro tříleté koně. U nás to jsou Velká jarní cena (1600 m),

MODLITBA KONĚ

Nasyť mne, pane, napoj mne a dej mi čistou, prostornou stáj, když skončena je denní práce.
Mluv se mnou, neboť Tvůj hlas mi nahrazuje oteče.

Budeš-li ke mně laskavý, budu Ti sloužit s radostí a najdeš místo v mém srdci.

Netrhej otežemi, prosím, nesahej po biči, jdeme-li kupředu.

Dej mi čas, abych pochopil Tvůj záměr.
Nebij mne, když Ti nerozumím. Neměj mne za nepozorného, když nesplním Tvou vůli – možná, že sedlo nebo podkovy nejsou v pořádku.

Neuvazuj mne příliš krátce a nestříhej mi ocas, který je mou jedinou zbraní proti mouchám a komárům.

Až poznáš, že se mé dny krátí, až Ti již nebudu moci sloužit, můj milovaný pane, nenechej mne, prosím, hladovět a mrznout a neprodávaj mne.

Bud' tak dobrotivý a připrav mi rychlou, milosrdnou smrt a Bůh se Ti odmění zde i na věčnosti.

PROSBA KONĚ

Do kopce mne nežeň a z kopce nehoň mne na rovině mne prožeň a ve stáji mě vzpomeň...

Derby(2400 m) a St. Leger (2800 m), kde mohou startovat tříletí koně bez rozdílu pohlaví. Jarní cena klisen (1600 m) s Oaks (obdoba Derby) jsou určeny pouze pro tříleté klisny.

Na nich se pak ukáží ti nejlepší, kteří se dostanou mezi elitu. A ve třech letech už se koně zařazují do chovu. V Německu začali s klisnami pracovat tak, že je neobsedávají, hned ve třech letech ji zapustí, odchovávají od ní hříbě a pak teprve jde do sportu. Pak už je pořádně zatíží a jako sedmileté skáčou 150...

Takže kůň musí mít nejen správný rodokmen, ale musí projít i »školou«? Kůň musí mít nějakou výkonnost, a musí být prověřený. Když chcete mít kvalitní chov, rodiče musí skákat nejmenší 140. Tamhle ta kobylka skákala 180 a na parkuru na Ohradě se dostala až na 190. Tím jsme prozatím skončili, to už byla pět měsíců březí, pod sedlo ještě chodila, ale bez velké zátěže.

Dneska už jsou koně čipovaní. Ale ti, co jsou tady ve výběhu, mají ještě v srsti pálený znak: na levém stehně písmena – tady čteme ČT, a číslo pod pravým sedlem. To bylo krásně přehledné. Když si to číslo přečtete a zavoláte do Písku, kde je registr, oni vám řeknou původ koně, majitele, rok narození – zkrátka kompletní rodný list z plemenné knihy. Tomu se říká pedigree – rodokmeny našich koní.

Já tady každému tluču do hlavy koňarskou řeč. Jak jsem se sem vrátil ze Středních Čech, tam by nikdo neřekl kydat hnůj, u koní se nekydá, tam se místuje... Kdo je koňář – měl by mluvit koňarsky.

A co se týče toho, co se kůň naučil...

Kůň je po člověku nejinteligentnější bytost, říkám já. Arabští koně jsou velice inteligentní. Arabská policie jezdí na koních – a to jsou hřebci! – a oni jsou tak vychovaní, že když je zastaví, zůstane jich stát v řadě třeba třicet – a uhlídá je jen jeden člověk – stojí bez hnutí jako sochy. Jak to dokážou? Odmalička je vychovávají...

A také říkám, žádný kůň není zlej. Narodí se – a má sklony k nějakému chování. A člověk je buď utlumí nebo prohloubí. Chyba je na člověku, když povzbudí nějakou špatnou vlastnost.

A pak také koně vychovává stádo. Tady na hříběti vidíte, už má ohlávku, dostane ji, když je mu měsíc. Od dvou měsíců už zkoušíme vázat, nejdřív třeba jen provázek, aby to nebylo jo kruté, oni se škubou, nelíbí se jim to... Pak teprve dostává vazák, musí se postupně přivykat. V půl roce se odstaví od mámy a přejde tamhle k druhému stádu v ohradě a učí se od ostatních. A je to zajímavé, vždycky v tom stádu ten nejstarší toho malého chrání. Většinou to dělají kobylky, že na nejmladší dohlížíjí.

Proč nemůže hříbě zůstat u stáda s mámou?

Protože by té kobyle zase přitáhlo mlíko. To se nám stalo, že jsme v zimě pustili koně na dvůr, hříbě se potkalo se svou mámou, už tři měsíce po odstavení, a jak k mámě běželo a mělo se k ní, tak si zase přitáhla mlíko, začala by kojít. Volně v přírodě je to tak dělané, že kobyla už po půl roce mléko a hříbě k sobě nepustí. Naopak – už může být zase březí, protože se říká, že nejlepší březivost mají kobylky, které připustíte devět dní po porodu.

A připouští se v chovu ještě přírodně nebo spíš uměle? Také se připouští přirozeně, ale zase dobré hřebce někde poblíž neseženete, připuštění je drahé a mnohý ten hřebec je hrozně daleko, cesta dlouhá.

Takhle zavoláme do Tumačova, a můžeme dostat sperma super hřebce Colato – R, původně z Maďarska. (Je mu 18 let, měří 178 centimetrů, váží 567 kilogramů a má 350 dětí! Řeč je o hřebci se

jménem Colato – R, pravém klenotu Zemského hřebčince v Tumačově. Momentálně si nejlepší plemeník ročně přijde až na 70 milenek!)

Oni odebírají semeno v pondělí, ve středu a pátek, večer zavolám, že bych ho potřeboval na druhý den, ráno odeberou, pošlou vlakem, večer to tu je a inseminujeme. Klisny mají různou říji, je to jen pár dní. Luboš Kozák (inspektor chovu koní z Hluboké nad Vltavou) tomu rozumí moc dobře, dokáže zjistit zralost folikulu (vajíčka), pozná, kdy je ta pravá chvíle a v té době se pak klisna oplodní.

Jak brzo se pozná, že se narodil nějaký budoucí šampion? Hned to nepoznáte. Geny jsou dobré, máma, táta skáčou dobře, ale nemůžete se spolehnout, že potomek bude taky výborný. Nebo dá kobyla šest hříbat a podaří se jen jedině. Nikdo nemůže říct, který předek, které koleno získá navrch. Je to příroda a někdy jsou to všechno náhody. Jako Korok, toho Chaloupka vysvobodil, měl vytočenou nohu, nechťeli ho ani zařadit do chovu – báli se, a když ho pak zařadili, nikdo po něm tu vadu nezdědil.

Slavný Korok, víc než jen kůň... Toho koně koupili za seno, slámu a pár korun. Byl to pajda, kterému nikdo nevěřil. Jen jeho ošetřovatel. Kůň se mu odměnil a slavnými se stali oba. Kůň se jmenoval Korok a ošetřovatel Václav Chaloupka. Během své osmileté kariéry startoval 37x, z toho 25x zvítězil. Když ho chovatelé ze státního statku kdysi kupovali, určitě je nenapadlo, že jim tenhle pajdavý kůň nakonec vyběhá tři čtvrtě miliónu.

Na Koroka se jezdili dívat lidi s celé republiky. On sice už nezdědil, ale jeho krev žila úspěšně na dostihových drahách dál v jeho potomcích. Když si pak v pro koně úctyhodných 21 letech cestou do výběhu zlomil nohu a musel být utracen, truchlil celý národ. Korok ale neskončil v kafilérii, jeho ošetřovatelé ho pohřbili poblíž statku, i když to zákon zakazoval. Dostali za to pokutu 5 000, ve stejné výši jim ale ředitel statku obratem vypsál odměny...

Kůň je vlastně hodně cenné zboží... proto dostal jako český dar k svatbě britský princ William a Kate hřebečka z Kladruhu. My Češi máme jediné v Čechách vychované plemeno, a to je starokladrubský kůň – kočárový kůň, původně vychovaný pro vídeňský císařský dvůr. Kladrubští plnokrevníci jsou špičkový český chov.

Chovatelskou techniku mě kdysi učil ve škole dr. Lerche – byl ředitelem v Kladrubech, psal knihy, byl vynikající odborník – a pak odešel dělat ředitele hřebčína do Napajedel. On právě prosadil v 60. letech nákup 11 plnokrevných klisen z Francie – a to bylo co říct, tehdy se nakupovalo jenom z Ruska, ze západu se nesmělo kupovat nic.

A to je důležité pro osvěžení krve? Kdo všechno chová ve světě špičkové koně? Amerika žije z mustangů, to byli spíš kovbojský koně, potřebovali je ke stádům dobytka. Plnokrevníci – to je Anglie. Ale když jdete po rodokmenech koní až na začátek, tak zjistíte, že vlastně každé plemeno v Evropě založil arabský plnokrevník. To jsou spíš drobnější koně, ale vytrvalí a silní, a jak už jsem říkal, vysoce inteligentní. Arabové vám prodají hřebce – ale kobylu vám neprodají nikdy žádnou, těch si příliš cení. A ještě i dnes se tam učí rodokmeny svých koní jejich majitelé třeba dvacet předků dozadu, i šestileté dítě vyjmenuje koně v jejich rodové linii. Aby to nikde nebylo napsané, aby ta znalost byla pouze ve vlastnictví jejich rodiny. To jsou moc zajímavé věci... A pan Novotný převypráví legendu o klisnách Mohamedových. Je ale spíš opravdu možné, že to není legenda, ale pravda!

Klisny Mohamedovy »Pramáti Evy« arabských koní

Pravil Alláh jižnímu větru: »Zhmotni se! Chci z tebe stvořit bytost ku slávě svých vyznavačů a k zhoubě svých nepřátel!« I stalo se. Vzal Alláh vítr do dlaně, dýchl do něj a stvořil koně.

arabská legenda

A Alláh tehdy udělal dobře. Člověk, dle křesťanských legend uplácáný z prachu a hlíny, k sobě potřeboval rychlonohého a nebojácného společníka – zvláště člověk v poušti. A právě onen člověk dobře věděl, že dobrý kůň není jen zvíře, jen věc, která se dá vyvážit zlatem nebo majetkem. Beduíni odkaziva chovali ke svým koním úctu, protože právě na nich mnohdy závisel jejich život.

Obliba drobných, ale rychlých a vytrvalých pouštních koní, přetrvávala i dlouho po tom, co zemřel zakladatel jejich vznešeného rodu. Při muslimských výbojích do Evropy nebo naopak Evropanů na Blízký východ byla nejcennější kořistí právě stáda arabských koní. Tak se jejich krev dostala na náš kontinent – šlechta si domů odvážela čtyřnohé pouštní poklady a křížila je s koňmi ze své domoviny. To zapříčinilo vznik mnohých evropských plemen, z nichž nejznámější je asi anglický plnokrevník, protože právě anglická vrchnost s oblibou vkládala peníze do šlechtění nové rasy.

Ale co bylo na začátku? Klisna. Lépe řečeno pět bájných, ale dost možná opravdu žijících klisen. Jejich existenci dokládá muslimská ústní lidová slovesnost, kdy se majitelé arabských koní učili jejich rodokmen nazpaměť, protože neexistovaly plemenné knihy. Každá linie měla počátek v jedné z klisen.

A kdo rozhodl, které z klisen jsou těmi vyvolenými? Přece vyvolení, nám známý jednoduše jako Prorok Mohamed... Když byl stejně jako ostatní proroci před ním pronásledován a beduíni si jeho hlavou přáli ozdobit bránu Mekky, Mohamedovi se společně s jeho stoupenci podařilo prchnout před vyslanými vrahy, prchal pouští a hnál koně k tehdejšímu Jathribu, tedy k Medině. I oni museli odpočívat, a tak zastavili u oázy. Kdo ví, kdo Mohamedovi, jistě také na pokraji sil, vnukl šilený nápad zatroubit na roh a svolat tak vyčerpanou družinu k další cestě. Pouze pět nejvěrnějších, pět klisen, uposlechl a přiválalo k němu, aniž by pysky svlažilo ve vodě. Ty, které prošly zkouškou věrnosti, Mohamed nazval Al-Khamsa (Všech pět). V Koránu jsou označovány jako Al-Khamsa Al-Rasul – pět klisen Prorokových. Dle muslimů to bylo prý přesně v noci 6. července 622 n.l.

Dobří koně jsou vlastně vždycky legendy... a souhra člověka a koně bývá proslulá – Vinnitou a Hatátitlá – a dnes je úžasné vidět třeba Španělskou školu ve Vídni. Tam mají zase lipicány. Byli vychováni v hřebčině v Lipici, bývalé Jugoslávii. Oni si je ve Vídni sami vychovávají, tam jsou jenom hřebci, žádné kobyly. A berou k nim jenom patnáctiletý kluky, ženský vůbec, a ti kluci nesmí do té doby, než

nastoupí do učení, vůbec sedět na koni, aby byli čistí, a všechno se naučili až tam.

Ten mladý kluk se začne učit na starším koni, už vyučeném, šest let se s ním učí, jezdí bez třmenů, aby měl ten správný rovný posez. A pak dostane nového koně a de facto má promoci tehdy, když sám dokáže vyučit mladého koně, naučí ho všechno, co umí a předá ho zas mladšímu jezdcí, který přijde po něm... Takhle to chodí, generace jezdců si tak předávají koně.

Tak se vrátíme zase do Bavorovic a rozhlídneme se po koních v ohradě. Jaké to je – vychovat hříbě a pak ho předat dál? Je to starost, ale krásná starost. Holka to těžce nese, když musí hříbě pryč. Ale nedá se nic dělat. Hříbě u mě zůstane do třech – čtyřech let, pak je pošlu do Bratislavy a kobyly se k nám zase vrací. Jedu se tam podívat třeba na závody. Podívejte, tohle je dcera té mé nejlepší Šimličky. Anita zase dala sedm hříbat za sebou. Tamhle Ráchel byla v Bratislavě jen rok, a vyhrála docela těžké závody mezi 62 jinými koni. A ještě jeden náš, černý hřebeček, ten byl pátý. Takže z 62 koní dva z Bavorojce vyhraju! Mám z nich radost.

Jeden Anitin syn teď skáče někde v Řecku a jedna dcera je ve Slovinsku a má ji jeden z nejlepších rajťáků Slovinska. Ty děti se všechny povedly. Nejdál mám hříbě v tom Řecku, ale i Rakousku, Německu, jsou různě po světě rozházené, ale mám o nich přehled.

Podívejte, jak krásný je tohle hříbě, ještě nemá jméno, tak jí zatím říkáme Beruška, na tři měsíce je dost velká, po mémě. Tátu Carisma jsme neviděli,

narodila se z umělého oplodnění. Tenhle černý – vraník – je po otci Quidamovi a jmenuje se Quebec, ten půjde do školy za rok, když se narodil, tak měl úplně bílý ocas. Tamhleta kobylyka je Queen, královna, má stejného tátu.

A tohle je Cameia taky po Carolovi, polosestra hříbátka, taky se časem vybělí, támhleta bude trochu do zrzava.

A tenhle kůň má artrózu pravého předního spěnkového kloubu. Závodil dobře, byl na Pardubické, zato v Netolicích provedl Urbánkovi – zkušenému jezdcí – neuvěřitelnou věc. Byli první, měli velký náskok, a poslední překážku, proutěnkou, úplně jednoduchou už na konci dráhy, prostě oběhl, vyhnul se jí. Chudák Urbánek byl strašně rozčilený a křičel, že mít pušku, byl by ho zastřelil. Takže dneska už to s ním není na rychlou jízdu, ale jezdí ho tu taková mladá lehoučká holčina a dožije u nás v pohodě, mezi mladými koni – to je pro ty starší koně prospěšné – on si s nimi dovede i hrát, je mu tady dobře.

O koně se musíte postarat, i když jsou staří...

Mají ve stádě hierarchii? Mají. Tam ta hnědá je šéfka, vládla původně zrzavá, ženská má hlavní slovo, všichni musí poslouchat, kobyly, ostatní koně. Vedoucí zůstane, dokud

může, dlouho vládla moje Anita. Ale pak přišla ta zrzavá, daly se do sebe, kopaly se... musí se to nechat, nedá se nic dělat, vyřídí si to mezi sebou, a ta starší nakonec uzná, že už na to nemá. Je to moudré. Hřebci bývají odděleně, ti by se také prali o pozice, navíc od dvou let by se na pastvě mohli připouštět, a to nelze, stádo by degenerovalo.

Co znamená pro koně dobrý život? Dobrý život pro koně znamená suchou stáj, kam se vrací na noc. Přes den ne že může – on musí! být venku, ti, kteří jsou v maštali, nikdy nebudou dobrý. Proto mám koně denně venku, v létě, v zimě chodí až tak po poledni do čtyř odpoledne, to jim pěkně zhoustne srst...

Plnokrevníci chtějí hodně běhat, i jako staří. Naučit parkur, jezdit dostihy, to jsou hodiny práce, dělal jsem obojí, takže vím, co to je. Pardubická překážková dráha je to největší, co tady u nás kůň může absolvovat. A je dobrá ta dráha – jede se v jednom okruhu – v Anglii máte něco podobného, ale jednu dráhu projíždíte nadvakrát. V Pardubické se žádný skok neopakuje, je tam tráva, hluboká oranice, každá překážka jiná, velká pestrost, tak jako máte v přírodě. Kůň si venku taky nemůže vybírat terén, běží krajinou a přeskakuje

Ta noc se nazývá Hidžra a podle ní také jeden z pilířů islámu – alespoň jednou za život vykonej cestu do Mekky. I rok 622 si vysloužil význam – je považován za počátek muslimského letopočtu a svým způsobem i za úsvit chovu arabského plnokrevníka. © Markéta Klobasová

■ **Kůň.** Dává nám všechno, co má. Rychlost, vytrvalost, sílu. Ale plane v něm i jeho divoký duch. Byl jiskrou, která zažihala dávné mýty. Byl chloubou králů i dobyvatelů. Byl oporou civilizace. Pod údery jeho kopyt se utvářely dějiny. Dodnes má v našich srdcích místo, ona pyšná krása, která nese jméno kůň.

■ **V jezdeckv jde o partnerství.** Kůň vám půjčí svou sílu, rychlost a eleganci, které jsou vždycky větší než ty vaše. Od vás za to dostane váš dozor, inteligenci a porozumění, které jsou větší než ty jeho.

Dohromady můžete dosáhnout bohatství, kterého každý sám nikdy dosáhnout nemůžete...

■ **Koně jsou společenské bytosti,** které spolu neustále »hovoří«. Vzájemně se varují před nebezpečím, ale také ostatním jedincům signalizují, zda jsou dobře či špatně naladěni a co si právě přejí a chtějí. K tomu používají svého hlasu, pachů, a především výrazné řeči těla. Způsob, jakým kůň napíná své svaly, staví uši, napřimuje hlavu a krk, nese ohon, pohybuje nohama, ba dokonce jak napíná dolní ret a nozdry, prozrazuje ostatním koním, co se v něm děje. Také s námi lidmi koně prostřednictvím svého těla hovoří, a kdo chce na koni jezdit, musí se naučit vykládat jejich němou řeč.

I koně se velmi snaží rozumět naší řeči. Velmi citlivě reagují na slova a polohy hlasu. Měkký hlas pro ně znamená přívětivost a odměnu, přísný naopak nespokojenost a trest. Během výcviku na jezdeckého koně se kůň naučí rozumět i našim pomůckám, které mu dáváme v sedle prostřednictvím pohybů svalstva. Čím lépe přitom jezdec dovede s koněm splynout, cítit se do něj, a čím citlivěji dbá jeho signálů, tím lépe může své pomůcky koni přizpůsobit. Koně nejsou žádné jezdecké stroje, které by fungovaly na strnulé stisknutí knoflíku, ale citlivé bytosti, které nutně potřebují náš soucit a pochopení.

■ **Jak spolu koně mluví.** Koně nepatří k »nejhovornějším« čtvernožcům, přesto poměrně zřetelně podřizují svůj hlas jasným výrazovým formám.

Svůj hlas nasazují koně většinou tehdy, když jsou optické signály příliš nejasné – např. na velkou vzdálenost – či když tyto signály chtějí něčím zakrýt nebo zesílit.

překážky, tak, jak v krajině jsou... To koně zvládnou a baví je to. Problém třeba je, když jedete na závody někam daleko, byli jsme v Anglii, a než kobylka přeběhla jednoduchou dráhu, v obyčejném písečku, byla úplně vyčerpaná. Musí se počítat s aklimatizací, daleká cesta je pro koně náročná, mořský vzduch – koně jsou citliví, je to pro ně velký stres.

Co by lidi měli vědět, když jedou po stezce kolem vašich koní? Není to tak zlé, nechovají se špatně. Samozřejmě nekrmít, neplašit, nechodit k nim do ohrady, ale stalo se mi, že tam někomu vlítl pes a koně honil, vůbec ho nemohl odvolat, to jsem byl opravdu rozčilený, mohlo by se jim něco stát.

Jak poznáte na koni, že mu není dobře? Pes možná kňučí, naznačí, ale kůň...? ... my to musíme vidět. Přestávají žrát, když má bolení – koliku – hrabe nohama, dnes už jsou analgetika, dá se líp pomoci, bolesti se srovnají, uvolní se. Ale musíte ho sledovat, je to všechno spíš na pozornosti chovatele. Proto ti sváteční chovatelé na koni nic moc nepoznají, a ta zvířata na to doplácí.

Nemusí být člověk vyštudované koně, dneska si hodně teorie můžete přečíst, informace se dozvíte. Ale koně musí mít ke koni lásku. Bez toho to nejde dělat. Jenom se vozit – to není jen sport, kůň je přítel, to nejsou lyže, které zavřete do komory.

Koně jsou tak chytrý, oni ví všechno. Denně k nim ráno chodím ve stejný čas, jen v neděli o chvíli později, a oni to ví, už řekají, jen co pes ráno štěkne. Můj táta a děda – děda byl velkej koně, takže já to mám asi po nich. A děda vždycky říkal, pamatuj, že pravidelné krmení je poloviční krmení. Koně jsou už v tu určitou hodinu připravení, sliny jim kapou, děda chodil po maštali s opálkou ovsu a dal si na čas, sedl si tam, probíral se tím zrnem a koně byli netrpěliví – ale on jim nedal, dokud nezačali slinit. Pak jim teprve nasypal – věřím tomu, že si tím připraví trávení.

Koňský hnůj je na zahrádku nejlepší, však se podívejte, jaké mají u Novotných kytky...

Rozdáváme ho zahrádkářům, taky se z něj dělají peletky na topení i tyčinky na hnojení... Koňský hnůj vlastně voní, je ušlechtilý jako koně, srovnajte si ho s prasečím nebo kravským.

Koňský koblížek – to je kvalita – vždyť je v něm oves, seno, jablka, chleba... U Novotných mají mačkadlo na oves, někdy z roku 1870, vypadá jako obrovský mlýnek na kávu, dva tlusté válce, a tudy padá rozmačkaný oves. Jakýsi šikovný J. K. Chudý z Týniště udělal stroj, který vydržel hodně přes sto let. U modernějšího za šest let očesali válečky a spravil to nešlo.

Dobré zažívání je u koní hodně důležitá záležitost? Ano, když oves nemačkáme, oni ho polovičku vyženou zpátky nestrávený. Oves se nesmí šrotovat,

jenom zmačknout, a nesmíte to mačkat dlouho dopředu, aby z něj živiny neunikaly. Mačkáme obden a hned se zkrmí, dobře se jim tráví, zaléváme ho ještě odvarem s otrubami. Výsledkem jsou zdraví koně s krásnou lesklou srstí – to mají u nás všichni.

Koně se nažerou a my je mezitím vypucujeme, ze stáje nesmí vyjít kůň nevypucovaný. Jednak je to zdravé pro srst, čistotu, vztah člověka a koně a jednak je to vizitka každého koňáka. Nemůžou se přece procházet se slámou v ocase a uprášení. Oni se pak z výběhu stejně vrátí umazaní, zvalení v bahně, to dělají rádi mladí koně, mokří od trávy. Večer se s tím už nedá moc dělat, když jsou mokří, přes noc to stejně trochu otřou, jak leží ve slámě, ale ráno je musíte pucovat znovu.

Všichni koně na noc lehají? I starší koně na noc lehají. Jen ti úplně staří koně nelhají proto, že se bojí, že už nevstanou. I naše nejstarší Anita lehala až do konce. Když jsme ji uspávali, tak jsem u ní seděl, třicet let jsem ji měl, hlavu na klíně, a smutný je, že ten kůň má pořád otevřené oči, a ať jdete z jakékoli strany, máte pocit, že po vás kouká. Anita – to byla perla našeho chovu, nádherná, s krásnou hlavou.

Je to smutné, ale připadá mi, že to těm zvířatům dlužíme, a jak je to v modlitbě pro koně, je správné jim dopřát důstojný odchod. Stejně tak, když se stane úraz, třeba zlomené obratle a ten kůň by musel viset tři měsíce v závěsu, to si nikdo nedovede představit, co pro takové zvíře nehybnost znamená. Je to těžké rozhodnutí, ale když není pomoc, pak je smrt spíš vysvobozením.

Tady v Budějovicích byl veterinář doktor Moravec, výborný specialista na oči. To je také věc, jakmile koni začne oko slzet, říká se tomu měsíční slepota, musí se to včas objevit, aby se oko zachránilo. Sem jsme jezdili až ze Středních Čech, Niagáru jsme sem vezli a po týdnu nám ji vrátili vyléčenou, Moravec byl vyhlášený a dnes je tu po něm jeho syn.

A veterinář Krejcar z Hluboké má velké zkušenosti, jako jeho táta, děda, to je skvělý doktor...

Jsem tady zpátky už 20 rok, a ta kobylka Anita, ta nezamarodila, ale jak se ve stáji objevil doktor, začala se šklebit a kopat, smrděl tady dezinfekci a jí to vadilo. A doktor říkal: *No ještě dobře, že tahle stará potvora je zdravá.* Ne, že by se jí bál, smál se. Jen ji pak nakonec uspával, navždy, a to už jen ležela, nezlobila se a nic nedělala, jako by říkala zaplat' Pánbu. A právě doktor mi naposled řekl – vidíte, člověk se celý život učí – to jsem nevěděl, že kůň je teprve mrtvý, když se mu přes oko přetáhne taková slabá blanka...

Porody zvládáte sám? Většinou jo, i holka to zvládne. (Já už bych odrodila i ženskou, směje se dcera). Koně jsou soběstačnější. Tahle prvníčka rodila taky dobře. Kobylky jsou skvělé mámy, opatrné, pozorné, láskyplné – říkám, že by je měly předvádět těm lidským, které jsou zlé na své děti.

Mám už 104 odchovaných hříbat, byla by jich pěkná řada, dnes chovám jenom tyhle parkurové koně, a to jsou krásné koně... Od posledního přípuštění dávám plus minus týden, kobylky nosí hříbě 11 měsíců. Musíte sledovat vemínko, to se jí těsně před porodem nalije. To pak hlídáme, i v noci. Letím pro tkaloun a desinfekci a máme hříbě! Pomáhat moc nemusíte, spíš jen přidržet, když kobyla zatlačí.

Vždyť je to hříbátko takové neskladné! Samá noha! Ne, ne, je tam dobře složené. Příroda si pomáhá

I koně mají své období mutování. Hříbata »mluví« jasným dětským hláskem, jenž se během dospívání proměňuje ve stále hlubší tóny.

■ **Kontaktní volání.** Pokud se koně namohou vidět, volají na sebe jasným ržáním. *Jsem tady, kde jsi ty?* – tak nějak bychom to mohli přeložit. Koně přesně poznají hlasy svých druhů. Po takovémto intimním zaržání může nastat skutečný »koncert«, který trvá tak dlouho, dokud každý kůň nepřidá svůj »komentář«.

■ **Varovná volání.** Když si dva koně příliš nepadnou do oka, zní ržání jaksi »opačně«, jako by vzduch nevydechovali, ale vdechovali. Přitom stojí našikmo proti sobě a podupávají předníma nohama. Znamená to asi: *Nechod' ke mě moc blízko!*

■ **Přátelské zvuky.** Pokud se koně mají rádi, pobrukuji na pozdrav. *Pojď blíž, příteli můj!* to asi znamená. Klisny k sobě tímto způsobem přivolávají svá hříbata.

■ **Funění na poplach.** Hlasité odfrkávání nebo vydechování je výrazem nejvyššího rozčilení a pro zbytek stáda znamená poplach, nebo to také může být výzva rivalům.

Někdy koně objevili něco pozoruhodného, co by vlastně rádi blíže prozkoumali. Nebo také, když mají chuť něčeho se schválně leknout. Někteří koně mají vskutku melodramatické vlohy a rádi se uměle rozčilují, jen aby se něco dělo.

■ **Uvolňovací zvuky.** Chrochtavé či sténavé zvuky vydávají koně tehdy, když se zvedají po odpočinku nebo když se ukládají, také v bolestech nebo pokud se necítí dobře. Tyto zvuky nepoužívají k dorozumívání s ostatními, ale spíše k vyjádření své nálad. Když koně hluboce spí, mohou ostatně pořádně chrápat.

■ **Koně poznají zvuky, které vydává »jejich« člověk.** Podobně jako se koně říčením a zvuky dorozumívají mezi sebou, dělají to i ve vztahu k člověku. Když se kůň s nějakým člověkem úzce sblíží, pozná jej po hlase, podle kroků či podle stylu zvuků, které vydává u hrození, předtím než přijde k boxu. Nedočkavým ržáním nám dávají najevo, že »svého« člověka radostně očekávají.

■ **Držení těla a gesta.** Už jen držení těla koně působí na ostatní jako signál. Blíží-li se nebezpečí, napne kůň všechny svaly a vypne se tak vysoko, jak je to jen možné. Když nastává čas krmení, napnou se koni všechny svaly. Zvláštní postoje zaujímá kůň v situacích, kdy má konkurovat rivalům a ukazuje svou připravenost k páření. Přitom vysílá sladěné signály ušima a ocasem, hlavou a krkem, předníma a zadníma

sama. Většinou vyjede nožičkami napřed a na nich položenou hlavičku a je třeba, aby rychle praskl plodový vak. Protože pro hříbě je nebezpečné, aby si loklo plodové vody, to je špatné, vdechlo by ji a uhynulo. Proto mají v hubě během porodu takovou jakoby houbičku, když ji během porodu ztratí, tak je zle. Pupeční šňůra se zaváže tkalounem. A za chvíli už malé vstává. Všechna hříbata, co se narodí, jdou dopředu k mámě k předním nohám, ukázat se jí, hledat u mámy bezpečí. A kobyly jsou šikovné, i ty prvníčky, tak se nastaví vemínkem, a tak se o hříbě starají, aby se mu nic nestalo. Mají dva cecíky a v nich čtyři dírky, sotva se k nim hříbě přiblíží, mléko vytryskne, aby ho lépe našlo.

Dvojčata jsou málo častá, ale stalo se nám, jedna je nosila 8 měsíců a pak náhle potratila. Normálně žrala při krmení a já se vrátím za chvíli do boxu, a tam mládě na slámě mrtvé. Volal jsem veterináře, lůžko nevypadlo, a on povídá, tam bude ještě jedno. Potratila, protože jedno z hříbat uhynulo uvnitř.

A při dalším zapouštění znovu čekala dvojčata, ale to už jsme viděli skanerem a nechali tam jen jedno, aby nebyly komplikace. Já jinak nemám rád, aby se do kobyly šmatalo, staří dědkové byli chytrý, uměli to s koňmi, nedělali to rádi, jenže dřív byla jiná doba a přece jen byl asi úhyn větší.

Dobře, že jste se sem vrátil, a moc dobře, že jsou kolem Hluboké k vidění krásní koně... Je to potěšení pro oko... K domovu to člověk táhne a máme tady kořeny... Bývalo tu koní hodně, na Hluboké, a v Pištělně byli hřebci, tady, v Bavorovicích bylo určitě 30 párů koní. Bavorovice jsou mnohem starší než Hluboká i Budějovice. Byly tady velké statky. Taký byly Bavorovice jediný, kde se neudělalo družstvo, tady byli odjakživa sedláci zpujní, a tak je všechny vystěhovali. Báli se toho, jaká by to byla velká síla.

Jaký to tehdy muselo být pro mámu. My byli tři děti. Máma došla krávy, když nás přišli vystěhovat, řekla, nechte mě to dodělat. Odtáhli ji odtud a řekli: *Už tady nikdy dojit nebudete.* Nějaký Koudelka z Hluboký nás stěhoval, když jsme se sem vrátili, přišel nám říct, já za to nemohl, já musel, já mu říkám, vinu vám nedávám. Odjeli jsme s tím, co jsme pobrali, nevěděli jsme kam... Všechno tady zůstalo. Úplně všechno.

Tady byli odjakživa svobodní sedláci, tolik generací, nikdy nejezdili na robotu, naši mi říkali, drž se toho... Ale co se dalo dělat? Proto někdy říkám, lepší jsou ty koně, než lidi.

Když jsme sem přijeli, říká dcera, já otevřela vrátka, koukla dovnitř, zavřela, sedla do auta a řekla: Tady já nikdy bydlet nebudu. To byly rozvaliny, všechno zarostlé, dvůr plný nepořádku, stavení zničený, elektrika žádná... půl roku jsme sem jezdili uklízet to nejhorší, než se sem dalo nastěhovat...

A dneska tu máte tak krásné čisté stáje... Koně musí být čistý a v pořádku. Já dbal vždycky na to, aby byli jezdcí slušně oblečení, bílý rajtky, bílou košili a bílou kravatu. A oholení. Neoholenýho jezdce jsem byl připravený odhlásit ze závodu, ten by nejel. To jsem takhle jednou hulákal na vlastního šéfa. Šel si radši vypůjčit holení – bál se.

A jakými pamlsky koně potěšíme? Kostku cukru dostávají za odměnu, tvrdý chleba, jablka, ale to Eman (veterinář) nerad vidí, jen málo, protože překyselují žaludek.

A víte, že na Štědrý den koně spolu mluví a povídají si, jaké mají hospodáře?

My jsme to dělali vždycky, že jsme Vánoce slavili i u koní, říká Věrka. Koně ten večer dostanou víc

nohama, dokonce i tím, jak napíná svaly v oblasti očí a nozder. Tuto svoji řeč však koně nepoužívají pouze vůči jedincům stejného druhu, ale i ve vztahu k nám lidem. Čím lépe umíme vykládat signály koně a rozumět jim, tím lépe si budeme i navzájem rozumět.

■ **Poplašný postoj.** Základním pravidlem zůstává: Čím je kůň pozornější a rozrušenější, tím více se napřimuje, napíná všechny svaly, zvedá krk a hlavu, kořen ocasu, špicuje uši a široce rozevívá oči. Pohyby v tomto napjatém postoji jsou povýšené a šhubavé.

Rozčilení se přenáší na ostatní koně. Když v takovéto situaci vůdčí kůň najednou začne pádit pryč, všichni ostatní se připojí za něj.

■ **Klidný postoj.** Pokud je kůň naopak ospalý nebo se nudí, tělesné napětí polevuje, uši padají na strany, dolní pysk se uvolněně vysunuje dopředu, ocas klesá a pohled už není tak ostrážitý. Kůň odpočívá na jedné zadní noze.

Citáty o koních

- Miluješ-li koně, je to doživotně. Je to nemoc, na kterou není žádný lék.
- Kůň je nejpřímější tvor na zemi – dělá-li něco špatně, je to zřejmé proto, že jste mu to poručili.
- Nejtěžší dostih nevyhrávají nohy koně, nýbrž jeho srdce.
- Je mnoho báječných míst na světě, ale jedno z nejkrásnějších je na koňském hřbetě.
- Kůň bez jezdce je stále koněm, ale jezdec bez koně je jen člověkem.
- Hod'te své srdce přes překážku a váš kůň ho bude následovat.
- Nedívejte se při jízdě na svého koně... ty uši mu skutečně neupadnou.
- Váš kůň může být pouze tak dobrý, jak jste sami.
- Koně nezajímá, jak moc toho víte, dokud nezjistí, jak moc vám na něm záleží.
- Život je krásný, koně ho dělají krásnější.
- Nikdo nemůže učit jezdeckví lépe než kůň.
- Když bůh stvořil koně, řekl nádhernému zvířeti: »Tobě rovného jsem neudělal. Všechny poklady Světa leží mezi tvýma očima.«
- Nejste opravdový jezdec do chvíle, než spadnete.
- Kůň dobývá slávu kopyty, člověk jazykem.
- Koňák by nikdy neměl ukázat strach či zlost.
- Veškerou svoji sílu poznáš podle překážek, které dokážeš zdolat.
- Koně poznáš v horách a přítele v nouzi.
- Že je mi kůň milejší, říkáš, člověče, že je hřích? Kůň mi zůstal v bouři věrný, člověk ani ve větru.

dobrot. My doma zdobíme stromček a táta vyzdobí maštale. Večer si rozdáme dárky a pak jdeme ke koňům, jablka, vánočku, cukroví dostanou, všechno, tak jako my...

Foto: Jan Pirgl. A nebojte se, na posledním snímku je hříbátko s mámou, v naprosté pohodě se povalovalo na sluníčku...

Český teplokrevník je nejrozšířenějším plemenem koní v České republice a našlo si široké využití ve všech odvětvích sportu i práce. Mnoho koní tohoto plemene je zařazeno do rekreačního ježdění, avšak najdeme i jedince postavené na vysokých příčkách ve sportu. Běžně se vyskytují hnědáci a ryzáci, občas bělouši a plaváci, vzácně vraníci i albín.

Povaha: Mírná, učenlivá a vynikající k dětem, ale najdou se někdy i horší povahy (plachý, zlý). Český teplokrevník jako by v sobě odrážel spletitou historii českých zemí, které jsou svou polohou v srdci Evropy přímo předurčeny k tomu, aby se v jejich dějinách střetávaly nejrůznější vlivy.

Nastartujte víc než jen auto

NOVÝ FORD FOCUS

Již od 339 990 Kč

acr.auto

autorizovaný prodej a servis FORD

Nemanická 1 | České Budějovice | www.acrauto.cz

Feel the difference

Totální výprodej skladových vozů!!!

Ford FOCUS Trend Plus 1.6i

259 900,-

Ford Fusion

219 900,-

Nemanická 1, České Budějovice | Tel.: 387 220 490

acr.auto

www.acrauto.cz

Na Hluboké padl nový Český rekord

Mažoretky Hlubocké Princezny připravily na páteční odpoledne skvělou akci jak pro děti z týmu, tak pro širokou veřejnost.

V pátek 10.6. se zámecká zahrada v Hluboké nad Vltavou proměnila ve svět milovníků céček.

Od 16ti hodin se travnatá plocha dolní

zahrady zaplnila dětmi, ale i dospělými, kteří se společně zapojili do vytvoření nového Českého rekordu. Všemuhohlížel komisař z *Agentury Dobrý den* pan Aleš Rafaj a o zábavu se postaral moderátor David Kovařík. Odpoledne zpestřoval různými soutěžemi pro děti, ve kterých bylo možno vyhrát buďto další céčka, nebo nanuky od firmy *Prima Zmrzlina*. Nejen děti, ale i dospělí propadli céčkovému šílenství, kam oko pohlédlo, všude se skládalo. Největší napětí přišlo ve chvíli měření. Všechny céčkové řetězy se musely spojit, poskládat vedle sebe a měření mohlo začít. Všichni napjatě přihlíželi, jak pan Rafaj jezdí s kolečkem a měří jednotlivé kusy. Závěrečná čísla si ale nechal až úplně na konec. Ještě bylo třeba pokusit se omotat zámek tímto velkým řetězem. Děti nosily klubka řetězů kolem zámku a postupně se spojovaly, abychom společnými silami zámek omotali. Nakonec se nám to povedlo ne jednou, ale 2,6 krát dokola. A konečný verdikt? **Celý řetěz měřil neuvěřitelných 955,6 metrů a bylo použito přibližně 88 870 céček.** K radosti všech byl vyhlášen nový Český rekord, který bude zapsán do České knihy rekordů.

Poděkování patří především partnerům. Firmě Super-box.cz, která dodala potřebná céčka k tomuto rekordu. Firmě CHCIWWSTRANKY.CZ za mediální podporu. Prima zmrzlina dodala pro páteční horké odpoledne nanuky, které všem dětem dělaly velkou radost. Rádiu Kiss Jižní Čechy, Faktor a Českému Rozhlasu děkujeme taktéž za mediální podporu. Děkujeme zámku Hluboká nad Vltavou za pronájem prostor zahrady a také za zpřístupnění zámecké věže pro dětské účastníky rekordu. ZOO Ohrada za slevové kupony. Všechna použitá céčka budou nyní věnována dětem z dětského domova Boršov.

Tereza Skleničková, Hlubocké princezny

Na Hluboké byla vybudována výjimečná pěší stezka

V Hluboké nad Vltavou vyrostla netradiční pěší stezka pro všechny věkové skupiny od nejmenších až po seniory. Dvoukilometrový okruh s vodníkem Česílkem, malinovým paloukem, skluzavkami nebo přírodní posilovnou vede po pravém břehu Vltavy v lokalitě Zámostí.

»Chtěli jsme vytvořit jedinečnou stezku, na které se lidé nejenom pobaví, ale i trochu poučí,« uvedl David Šťastný, autor nápadu a předseda občanského sdružení Hluboká nad Vltavou, které za projektem stezky stojí.

Právě naučná část je významným prvkem nové stezky. Na stezce jsou rozestavěny informační tabule, kde se návštěvníci dozvědí například informace o místních ptácích, rybářství v Hluboké, historii zdejší voroplavy či vodních zdrojích.

Podél pěší stezky bylo vybudováno 17 stanovišť. Vyrůstlo zde například stanoviště vodníka Česílka, jehož součástí je vrba s ručně vyřezaným vodníkem Česílkem, informačními cedulemi s pohádkami o vodnicích, posezením a výhledem na řeku a lesy. Na jiných stanovištích mohou lidé relaxovat a užívat si výhled do přírody nebo si zasportovat v přírodní posilovně, zahrát pétanque nebo využít vodní skluzavku či houpačku do vody. Dobít energii je možné v jídelním koutě celé pěší stezky – na malinovém palouku o průměru 10 metrů, kde jsou vysazeny desítky keřů malin. Součástí zastávky jsou i informační tabule o jedlých a nejedlých bobulích a lesních plodinách. Travnatá cesta je široká tři metry a začíná asi 300 metrů od mostu do části Hluboké Zámostí, kde byla původně špatně průchodná pěšina. Náklady na vybudování stezky přesáhly 1,3 milionu korun. Z toho 1,24 milionu poskytla Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko z evropských fondů.

Na podobné projekty bude možné získat od Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko dotaci během letních měsíců, kdy bude vyhlášena další výzva k předkládání žádostí o dotace. »Zas bude možné podávat žádosti do všech oblastí podpory. Tedy na podporu cestovního ruchu, obnovu a rozvoj vesnic a ochranu a rozvoj kulturního dědictví venkova,« dodal Lukáš Tryml.

*Místní akční skupina
- Hlubocko - Lišovsko
foto: Jan Pirgl*

Zeptali jsme se pana Petra Piši, co nás čeká na letním hudebním festivalu? Jako obvykle, usmívá se Petr Piša, letní koncerty.

Festivalové dění zahajujeme jako každý rok poslední středou v červenci, letos tedy 27. července, a to koncertem Pavla Šporcla na nádvoří zámku Hluboká, v případě, že bude hezké počasí. Pokud nebude, koncert se uskuteční v sále Loveckého zámku Ohrada barokního sálu. Pozval jsem PAVLA ŠPORCLA s jeho programem hudby Gipsy Way v cikánském stylu – se skupinou Romano Stilo

A po středečním zahájení pokračuje vlastně denně koncertování až do neděle právě na nádvoří zámku, kde bude připraveno mobilní podium. Ve čtvrtek 28. července se představí na Hluboké zpívající právník IVO JAHELKA. Další z rodu písničkářů bude v pátek 29. července JAROSLAV HUTKA. V sobotu 30. července přijede na zámecké nádvoří ABBA REVIVAL z Prahy, jedna z nejlepších skupin, která se věnuje písničkářskému švédskému stylu. Tyto všechny koncerty se odehrají na nádvoří zámku Hluboká, pouze při nepříznivém počasí bychom si je poslechli v sále Panoramy.

V neděli 21. července ve schwarzenberské jídelně zámku si můžeme poslechnout československé komorní duo PAVLA BURDYCHA a ZUZANU BAREŠOVOU. Připomenou nám, že letos uplyne 170 let od narození Antonína Dvořáka. Specificky koncipovaný bude večer 13. srpna v Lovecké chatě Parkhotelu. Nazval jsem ho MORAVSKÝ VEČER, protože se tu potkáte s cimbálovou muzikou, dobrou večerí v moravském duchu, a samozřejmě ochutnávkou vína – z nabídky vinařství Lahofér.

Dále jsme opět dali prostor dětem z mezinárodních hudebních kurzů, konaných v létě v Nových Hradech. Přijedou koncertovat ve středu 17. srpna do schwarzenberské jídelny. A blížíme se k závěru prázdnin, kdy se v kostele sv. Jana Nepomuckého opět představí 4TET pana JIŘÍHO KORNA, to by mělo být 27. srpna. A jako poslední letošní festivalová třešnička na dortu nám v sále AJG v neděli 4. září zazpívá RADUZA.

Předprodej lístků jako vždy v Panoramě, nebo v Českokobylské Music centru na rohu náměstí, a pokud by nějaké vstupenky zbyly, pak večer v místě konání. Generálním partnerem je opět jaderná elektrárna Temelín, za podporu velmi děkuji, stejně tak i všem ostatním sponzorům.

Tak to je hezká letní nabídka, pro nás pamětníky bude také hezké slyšet písničkáře našeho mládí. Ale ještě jsem na něco zvědavá. Co je pravdy na tom, že příští rok bude hostem tvého hudebního festivalu také hlubocký pěvecký sbor Závěš? Prý jsi naše děvčata pozval jako účinkující festivalu? Je to pravda. Na jarní koncert Závěš mě pozvala naše »hlídka« Milena Dušáková, která v něm zpívá, a já vzal kluky a šli jsme si ho poslechnout do kostela. Seděli jsme nahoře na kůru a já byl opravdu mile překvapený, jak zpívaly, líbilo se mi to. Takže jsem je oslovil a věřím, že se domluvíme.

Je to pořád ten stejný festival, co jsi kdysi zakládal, nebo už máš jiný pocit? Ty doby mých prvních festivalů už jsou pryč. Asi tak od 5. ročníku zjišťuji, že ke změně došlo. Jednak přestali chodit lidé v kraťasech a tričku, a obměnilo se to společensky tak, že se opravdu vydají v šatech, kravatách a saku, jako na klasický koncert. Kromě toho se změnila náplň koncertů, protože zůstat pouze u klasického ducha nebo klasické muziky nelze, diváká obec by byla trochu omezená. Má to jednak existenční důvody, aby festival přežil, ale to, že jsem zkusil jiné žánry a viděl, jak na ně lidé zareagují, nepovažuji za škodu věci.

Přichází jiná klientela, ale ponechávám jako záměr to, že program festivalových koncertů je natíštěn na každé vstupence a že se někdo vydá na písničkáře, ale třeba ho pak osloví i jiný koncert, zapřemýšlí o návštěvě dalšího nebo tu informaci předá někomu dál. Ta paleta je zkrátka vícebarevná a každý má možnost si vybrat to své. Takže vytvářím festival ve spolupráci s posluchači, snažím se poznávat, čemu dávají přednost. Uznávám spíše reklamu tohoto typu, když si to lidé řeknou mezi sebou a nějaký koncert doporučí dál. A je to i o finančních možnostech, rozpočet festivalu je každý rok kolem 1 000 000 korun, a ty peníze na něj musíme sehnat. Navíc je to i tvorba rok dopředu, takže vědět, co bude žádané příští rok, trefit se do nálady obecnosti, není úplně jednoduché. Nejdřív prostě musíš nasmlouvat umělce, aby si udělali čas a vyplnili okénko ve svém kalendáři, a pak teprve začneš shánět peníze. Je to každý rok stejné, začínáš od nuly a doufáš, že se trefíš do vkusu diváka, dobré formy hostů a dobrého počasí shora...

Takže tvé malé každoroční festivalové napětí...

Tak trochu. Ale překulí se září a bude vinobraní, slavnost úrody, v sobotu 17. září. Bude spousta burčáku, náměstí bude uzavřené pro auta – prosím už teď o porozumění u těch, kteří tam obvykle parkují. Bude postaven veliký stan, program po celý den, u Jirky Hanuše ochutnávkou vína, pro děti skákací hrad atd. Vinobraní už je taky tradice, já je připravuji teprve druhý rok, ale jinak je už snad popáté? Bude průvod, Křížáci v kostýmech, vozka s koňským povozem, Karel Běhounek alias král vína přiveze soudek a zahájí slavnosti vinobraní. Loni to hezky dopadlo i s ochutnávkou hroznů z naší vinice, dozrálo akorát, abychom mohli ochutnat. A s panem Duškem – zahradníkem, jsem domluven, že mu v červenci aspoň pomůžu s oštipováním výhonků na vinici...

Chtěl bych, aby zaznělo, že slavnosti vína se kdysi polybovaly s penězi z evropských fondů v rozpočtu kolem 300 000 Kč. Já jsem je loni udělal za 93 600 Kč, takže bych rád, aby bylo jasné, že žádných 200 000 nezbylo v mé kapse. Rada a zastupitelstvo města uvolnilo 100 000 Kč, a do těchto peněz se musím vejít... To bylo jen na okraj... Návštěvníkům koncertů a všem Hlubockákům přeji hezké léto a doufám, že se setkáme na některém z koncertů léta.

KELT
REKLAMNÍ SPOLEČNOST
608 469 349
Sadová 1068, Hluboká nad Vltavou
www.kelt-reklama.cz

VELKOPLOŠNÝ TISK | VÝROBA REKLAMY | INFO SYSTÉMY | SVĚTELNÉ REKLAMY | VÝSTAVNÍ SYSTÉMY
TISK | GRAFICKÉ DOPLŇKY DO INTERIÉRŮ | FOTOTAPETY | CELOPOLEPY AUTOMOBILŮ | OBRAZY

AKCE:

**BAREVNÝ TISK
A KOPÍROVÁNÍ**

stránka A4 - **4,90 Kč**
stránka A3 - **9,80 Kč**
Vizitky - **2,50 Kč/kus**

Ceny platí pouze při předložení tohoto Zpravodaje

Nezačala jsem šťastně, to když jsem se producenta Divadelního léta na nádvoří Hlubockého zámku zeptala, jestli krásná Ivanka zůstává královnou a králem Aleš Chrt, a zavzpomínala jsem na jeho podmanivý hlas a charisma...

Ježíši Kriste, zoufá si vzápětí Zdeněk Píkl, musím já tohle pořád poslouchat? To je po každém představení, hrnou se ke mně dámy, dívky, holčičky a každá, opravdu všechny, mladé, i ty zralejší, se rozplývají, a vyprávějí o Alešovi a nemá to konce – a když se ptám, co na něm mají – není multimilionář, není vysoko, nemá vlasy... jo, aha, tak celkově a ten charismatický hlas... A ještě pak všechny ty chvály musím Alešovi doslova přerývat, aby se tím občerstvil jako žíznavý vodou...

V téhle chvíli přestane Zdeněk Píkl hrát roli žárlivého hereckého kolegy a usměje se: Samozřejmě, že je Aleš skvělý a lepšího českého krále v republice nenajdeme... A nejen on je úžasný, ale celý Karlštejn máme hodně vylepšený, změněný, trochu jiné obsazení, trochu jiná choreografie. Udělali jsme malé výběrové řízení a doplnili nebo nahradili některé role. Takže někteří naši zpěváci k nám přijeli z Havířova, Plzně, Čáslavi, Ostravy, Brna. V rolích Aleny a Peška – ústřední dvojice představení Jedné noci na Karlštejně – uvidíme Zuzku Benešovou a Lukáše Randáka, už je známe jako představitele Romea a Julie. A v jejich alternaci poznáme Elišku Ochmanovou a Ladislava Korbela, oba byli finalisty soutěže Robin Hood, cesta ke slávě. Už při zkouškách a kdekoli se objevili nějakí znalci, Elišku a její hlas velmi chválili a spolu s Láďou jim to zní moc dobře.

Lukáše Randáka jsem letos trochu pozlobil, on je takovej skromnej, přišel, jestli by nemohl v Karlštejně dělat zbrojnoše, ale jo, říkám, aniž jsem o tom přemýšlel – a pak mi to došlo, vždyť my potřebujeme Peška – a on by byl na něj jak ušitý! Tak mu volám, ty Lukáši, já si to s tím zbrojnošem rozmyslel, ono to asi nepůjde, nezlob se a on – zase tak skromně, tak ne, ne, dobrý, to se nedá nic dělat... A já ho ještě chvíli napínal, a pak teprve říkám, jen tak mezi řečí: Ale já mám takovou variantu, že bys zpíval Peška? A on po chvíli: Jo – to jo, to bych moc rád! A byl nadšený! A ještě ke všemu, protože v Romeovi a Julii si tak dobře sedli se Zuzanou Benešovou, tak to ho potěšilo ještě víc, že budou spolu. Takže Lukáš Randák – skvělý typ na postavu Peška, uvidíte.

V obsazení máme spoustu lidí, kteří by mohli zpívat sólo role, Barbora Smejkalová z Písku, Anetka Dobešová výborná... a další... I takové kapacity jako šéfdirigenti profesionálních orchestrů říkají, že mají skvělé, výborné hlasy. Byli posíleni a vylepšeni zbrojnoši, také zpívají. Je důležité rozdat party tak, aby to celkově sedělo, a celý kolektiv se prolínal a nikdo nikomu nevadil. Hlasy jsou jedna věc, ale všechno musí být na místě choreograficky, vizuálně, ženy z Podhradí, které celý děj spojují a vedou... Funguje to jako ve sportu, podívejte, jak dopadli Rusové v hokeji. Jedna osobnost

a talent větší než druhý, Ovečkin. Malkin, mužstvo by papírově mělo vyhrát úplně bez problémů, jsou dokonalí. Ale nevyjde to, nejsou tým. Nemůžou hrát každý sám za sebe, hokej i divadlo chce týmovou spolupráci.

Ono to není o tom, získat dvě obrovské hvězdy, nějaká skvělá jména, tahák na plakát, a ti ostatní budou patláci, kteří to nějak odzpívají a půjdou domů. To by strašně rušilo.

Není rozdíl mezi sólisty a ostatními. Každý musí být originál – a každý musí hrát. Já takhle vždycky pokukuju stranou na herce, co dělají spíš to křoví na představeních, kam se jezdím dívat. Když jediný z těch třiceti, kdo jsou na scéně, se tam nudí, živá, kouká jinam a nehraje – tak to shodí představení komplet. Je to prorostlý organismus, který buď funguje nebo ne. Proto pořád tvrdím – není malých rolí. Všichni se musí nějak tvářit a hrát, jako by i oni situace na jevišti prožívali poprvé, byli překvapováni a rozzlobení, šťastní nebo veselí, to nejde, aby se poznalo, že už se zlobí po stoprvé a těší se domů na guláš.

A hrát ve skupince je i složitější než sólově. Král s královnou jsou na scéně dva a můžou si improvizovat, popojít dál nebo jinam, než byli zvyklí, jsou tam sami za sebe. Ale když nastoupí zbrojnoši a dva to budou kazit, pokazí celý výstup všem. I když z Michala Kopeckého jsme pro osvěžení právě udělali zbrojnoše troubu – opačná noha, opačný směr, zmatkuje, aby podtrhl sešranost ostatních.

Když jsou v šatně umělci jako Dalibor Tolaš, který zpívá v Tokiu a Paříži a další profici, s ostatními, nerozeznáš, kdo je špičkový sólista a nebo – nemám to slovo rád – poslední člověk z company. Nehrají si ani na to, já budu mít lepší šatnu a potřebuju ohledy, já jsem někdo, chovají se k sobě všichni velice přátelsky, jsou úžasná parta, vzájemně si fandí, užívají si to. Samozřejmě jsou lidi, které jsou primadony, a kteří jsou schopní rozložit celý soubor, ale o těch se většinou nese pověst, takže musíte být na výběr opatrný. Je to intuice, opatrnost, něco si

musíte zjistit, vzít si reference...

Takže letos je léto rozděleno na červenec v Karlštejně a srpen s Romeem a Julií.

A je to také poslední možnost vidět je na Hluboké. Končíme. Příští rok už opravdu budeme hrát něco nového.

Romea ale úplně nezabalíme, zřejmě ho zahrajeme příští rok na zámku ve Štíříně, měl by o to zájem producent Oldřich Lichtenberg., který vlastní pražské scény Broadway a Hybernia. Také připravuje letní amfiteátr v parku v Průhoncích, a pak ještě na Malostranském náměstí v jednom z velkých nádvoří, takže uvidíme, jak to příští rok bude a kde se objevíme. Protože někam vyjet s Romeem a Julií znamená naložit velikánský kamion, dodávku jenom s kostýmy, autobus, mikrobús, auto s technikou... a to mluvíme jen o technické stránce věci...

V obou představeních, Karlštejnem a Romeem s Julií, se herci prolínají?

Ano, třeba hned Romeo a Julie, Pešek a Alena, Zuzana Benešová a Lukáš Randák. Možná bude zajímavé je vidět v rozdílných rolích. Ivanka je jednou královna Eliška, podruhé Julie... Královna pro ni byla životní role, první velká a miluje ji.

U obou představení je to velká skupina lidí, jednou sedmdesát lidí, jednou čtyřicet, nejen herci, ale i spousta dalších řemesel, které se kolem divadla točí. Kostýmy se musí opravit, vyčistit, některé ušít nové. Ivanka už je maminka, takže se v prsou trochu přešivalo, biskup měl nádherné roucho s křížem a dostane ještě krásnější, zbrojnoši alternují, takže musí mít každý svůj kostým. Dřevěné atrapy mečů nahrazujeme tentokrát ohýbacím mečem ze zvláštního materiálu, abychom už nemuseli lámat meč. To byla povedená scénka, kdy se královně Elišce povedl náhodou zlomit meč, i když to neměla ve scénáři – ale to je zkrátka ona – silná Eliška Přemyslovna. Naštěstí je to navždy zachyceno na videu, tak jako jiné specialitky, když přišlo a podobně.

Kostymérka Zuzka Rubešová nám šije kostýmy po celou dobu spolupráce, je velmi šikovná, ona sama zvládne padesát kostýmů, pomáhá hledat i vhodné boty. I když kostým není levná záležitost, sehnat historické boty pro zbrojnoše je ještě složitější, a zbrojnošů a panen z Podhradí bude po sedmi, takže celkem čtrnáct lidí. Další stresové téma je stavění hlediště a kulis – začíná odpoledne ve čtyři, nakládá se a jede na zámek a do osmi musí být hotovo. Staví se ať prší, nebo neprší. Nechci to zakřiknout, nemuseli jsme tolikrát rušit představení, stává se také, že je různé počasí v různých koutech kraje, takže na Krumlově to zabalí a my naopak klidně odehrajeme. Pak se to zase tři hodiny bourá a druhý den nanovo.

Musí to být ale krásný pocit uspokojení, když se představení podaří...

Když se to podaří. Ano, to ano. Na druhou stranu je to dost těžký pocit zodpovědnosti za těch 80 lidí, co nasazují kůži, odpovědnost vůči autorům, a odpovědnost vůči těm stovkám diváků, kteří přijdou a chtějí se bavit. Diváci,

autoři, herci, to všechno mě udržuje v trvalém stresu, což je asi nevyhnutelné. Cítím za všechno tu velkou zodpovědnost. I kdyby někde něco zkazil kdokoli jiný, zasáhla nějaká prozřetelnost, kterou já nemůžu ovlivnit, přesto máš pocit, že za to zodpovídáš a že je to tvůj problém. To je někdy hodně náročné.

Ale na druhou stranu jsou to opravdu krásné chvíle slávy – a nejvíce člověka překvapí takové ty malé, nečekané, nenápadné.

Takhle nás jednou potěšila paní, když jsme se zastavili před naším vlastním plakátem ve výkladu a ona nás oslovila: *Viděli jste to? Na tomhle jsem loni byla dvakrát a předloni taky, moc hezky hrajou, na to určitě jděte.* To pohladí!

Nebo když slyšíte jednu starší paní od Strakonic, když nakupuje lístky pro »holky«, povídá, nás je sedm a pojedeme už potřetí. To je ta zodpovědnost. Není kumšt jednou zazářit, vybičovat se, ale udržet nahozenou laťku. Vydržet. Nezklamat.

Na představení slíbil přijet Karel Schwarzenberg, a lidi od kumštu, řada dalších lidí sem jede ráda, my s nimi taky potom rádi posedíme... což je někdy náročné – ale pak se zase dáme do kupy – aby to večer klaplo.

Můžeme naznačit, co se bude odehrávat na zámekském nádvoří příští rok?

Mohli bychom naznačovat. Ale za prvé to nevím ještě přesně ani já, možná, tak přibližně, známe to, nakonec vůbec nemusí zamýšlená věc vyjít.

Dostal jsem takovou velkorysou nabídku – ani nevím, jestli by byla realizovatelná. Lichtenberg povídá Zdeňkovi Bartákovi, řekni Piklovi, kdyby chtěl dělat na Hluboké *Barona Prášila*, tak že mu poskytnu všechny rekvizity a kostýmy. V podstatě všechny materiální věci, kostýmy, což je úžasná nabídka. Já vůbec nevím, jestli je to představení přenosné, 3 D projekce a jiné triky, jestli to jde zvládnout. Taková persóna a s takhle nezištnou nabídkou, to už jen pohrávat si s tou myšlenkou je úžasné. Navíc to je krásně udělaný příběh, krásná hudba, herecké výkony v Praze v Hybernii úžasné. A to bychom mohli třeba zkusit s našimi herci a přetáhnout nějakou osobnost, která v tom už hrála... *tak takhle asi vypadá to nejkrásnější snění producentovo.*

Vybrat představení, které dobře padne našemu zámku, věc, která je příjemná pro lidi, vhodná pro léto, sedí do kulis nádvoří – to není jednoduché. Co mě těší, jsou vyprodaná představení, věrnost fanoušků, ale nejen odjinud – i hlubockých diváků – a jsem rád, když se jim líbí. A těší mě přihlížet v tom portfoliu mladých herců a hereček, zpěváků, že je tolik nadaných a skvělých lidí, že jsou ještě mnohem lepší, než ti mediálně »profláknutí«, navíc jsou kvalitní i lidsky, nejsou to namyšlené hvězdičky. Kdyby měla přijet Madonna a slíbila, že nám tady zadarmo bude zpívat hlavní roli, to radši vezmu ty naše »obyčejné« lidi. A radši bych četl v novinách právě o nich, že něco dokázali, co se povedlo a co kdo umí, co přišel tenhle chirurg a zachránil tenhle hasič, proč to neocenit...

Pořád lepší než se stresovat, jak to – ježíšmarjá – dopadne s tou Ivetkou Bartošovic v Netáliji a jestli Agátka Hanychová se před porodem vdá – anebo ne...? což se nám do uzávěrky tohoto čísla stejně nepovedlo zjistit.

Jedna noc na Karlštejně

Autor hudby: Zdeněk Barták Autor libreta: Petr Markov

Hudební režie: Daniel Barták. Český muzikál uvádí Divadlo Hluboká nad Vltavou v produkci Mgr. Zdeňka Pikla.

Muzikál *Jedna noc na Karlštejně* je půvabnou hříčkou o císaři Karlu IV. a jeho hradě Karlštejně, na němž nesměly přebývat ženy. Jedné noci se však na Karlštejně objeví nejen Karel IV. a dva nezvaní hosté, cyperský král Petr a bavorský vévoda Štěpán, ale také dvě ženy v mužském přestrojení. Jednou z nich je císařova manželka Eliška Pomořanská, která z lásky a stesku porušila zákaz, aby mohla císaře alespoň zahlédnout, tou druhou je neteř purkrabího Alena, která se vsadila s otcem, že dokáže strávit na hradě noc v mužském přestrojení. Zatímco Alena přivádí k šílenství svého snoubence Peška, moudrý arcibiskup Arnošt z Pardubic pomáhá přestrojené královně proniknout ke králi a také ji chrání před slídivými pohledy cyperského krále a bavorského vévody, kteří nevěří, že by na hradě opravdu nebyla žádná „ženská“.

Hrají a zpívají (Divadelní léto 2011):

■ Karel IV. – císař římský a král český Aleš Chrt ■ Eliška Pomořanská – jeho choť Ivanne (Ivana Plachá) ■ Arnošt z Pardubic – arcibiskup pražský Jiří Hruška ■ Štěpán – vévoda bavorský Zdeněk Píkl ■ Petr – král cyperský a jeruzalémský Luděk Šindelář ■ Ješek z Wartenberka – purkrabí Eduard Váňa ■ Alena – jeho neteř Zuzana Benešová / Eliška Ochmanová ■ Pešek – císařův číšník Lukáš Randák / Ladislav Korbel ■ Šašek – králův blázen Petra Karvánková ■ Setník – velitel stráží Zbyněk Novotný ■ *Karlštejnské ženy*: Denisa Holečková / Kristýna Lhotková ■ Marie Bauerová / Aneta Dobešová ■ Kristýna Hulcová ■ Barbora Smejkalová / Jana Málková ■ Hana Wohlgemuthová ■ Monika Karasová / Michaela Brožková ■ Petra Doktorová / Aneta Papanová ■ *Zbrojnoši*: ■ Jiří Jakíma ■ Jiří Kneifl ■ Michal Kopecký ■ Jan Kopečný ■ Robert Marczak ■ Vladimír Plachý

Termíny představení muzikálu Jedna noc na Karlštejně

pátek 8. července ■ sobota 9. července ■ pátek 15. července ■ sobota 16. července ■ úterý 19. července ■ pátek 22. července ■ sobota 23. července ■ úterý 26. července vždy od 21:15– 23:30 hod.

Romeo a Julie

William Shakespeare, Zdeněk Barták, Eduard Krečmar

Světový muzikál uvádí Divadlo Hluboká nad Vltavou v produkci Mgr. Zdeňka Pikla

Věčný příběh lásky mladých milenců a nenávisti rodů Monteků a Capuletů podle Williama Shakespeara na nádvoří nejkrásnějšího zámku v Čechách – zámku Hluboká nad Vltavou. Muzikál získal nejvyšší ocenění Grand Prix za nejlepší muzikálovou hudbu asijského kontinentu roku 2002.

Klasické zpracování, živý zpěv, dirigent, více než 40 účinkujících, šermy, muzikáloví a operní umělci, členové několika divadelních souborů, výpravná scéna a kostýmy, v minulých sezónách 2009 a 2010 díky velkému zájmu zcela vyprodáno!

Režie: David Cody, hudební nastudování: Mario Klemens, Martin Peschík

V hlavních rolích: Jan Kopečný, Lukáš Randák, Zuzana Benešová a Ivanne

Termíny představení muzikálu Romeo a Julie

úterý 2. srpna ■ pátek 5. srpna ■ sobota 6. srpna ■ úterý 9. srpna ■ pátek 12. srpna ■ sobota 13. srpna ■ úterý 16. srpna ■ pátek 19. srpna ■ sobota 20. srpna ■ úterý 23. srpna ■ pátek 26. srpna ■ sobota 27. srpna vždy od 20:45– 23:30 hod.

Další informace a ukázky na www.divadlohluboka.cz a www.romeoajulie-muzikal.cz

Fotoilustrace: Hlubocké přístaviště

Hlubocký fotbal

V Hluboké nad Vltavou mají občané možnost zapsat se do jednoho z mnoha sportovních oddílů, které jsou sdružené pod TJ Hluboká nad Vltavou. Mezi ně se řadí i hlubocké fotbalové mužstvo, které má v městě dlouholetou tradici. Podle městských kronik se s kopanou v podzámčí začalo již roku 1911, i když sportovní klub vznikl až v roce 1918. Ovšem fotbalového trávníku se domácí dočkali až roku 1934. Do té doby hrávali na okolních fotbalových hřištích. To by tedy bylo na úvod něco málo z historie. Ovšem ráda bych byla aktuální, a proto hurá do sezóny 2010 – 2011. Již dva roky je hlubocký fotbalový tým pod vedením Karla Váchy, bývalého profesionálního fotbalisty, jež působil například v pražském Slavii nebo v innsbruckém Tirolu, mimo jiné je nejlepším střelcem českobudějovického Dynama a dokonce i reprezentoval Českou republiku v kvalifikaci Mistrovství světa 1998. Po ukončení kariéry působil dva roky jako asistent trenéra právě v Českých Budějovicích.

Mužstvo očima trenéra: Letošní sezóna pro nás nezačala dobře, poněvadž jsme prvních pět utkání neodehráli podle našeho očekávání, získali jsme pouhé dva body a ocitli se na chvostu tabulky Krajského přeboru. Ačkoliv předváděná hra nebyla na špatné úrovni, na našem mužstvu se projevovala nezralost hráčů, kteří v tomto období vstoupili z dorosteneckého věku do mužského fotbalu. Po těchto nepovedených utkáních ale na mužstvu bylo vidět, jak začíná získávat zkušenosti a pomalu se to začalo odrážet na počtu získaných bodů a zejména na předváděné hře. Až do konce podzimní části soutěže se naše výkony zlepšovaly, čímž jsme získávali stále více bodů a posunuli se tak po první polovině soutěže na 6. místo s 21 uhranými body.

V zimní přípravě jsme využívali permanentně hřiště s umělým povrchem, které se podařilo fotbalovým činovníkům na Hluboké vybudovat a mimo jiné je využíváno všemi okolními fotbalovými mužstvy různých výkonnostních soutěží, včetně prvoligového Dynama ČB. Díky tomuto umělému povrchu můžeme trénovat i ve velmi nepříznivých zimních podmínkách na kvalitním hřišti, o které se výborně stará náš hráč a správce v jedné osobě Kája Jonáš. Po utkáních v zimní přípravě se naše mužstvo stále zlepšovalo a kvalitně se připravilo na vstup do jarní části Krajského přeboru. Tuto část soutěže zvládlo naše mužstvo velmi dobře a po získání 30 bodů ve 14 zápasech jsme poskočili v tabulce až na pěkné 4. místo a od postupu do Divize (2001) jsme celkově nasbírali největší počet bodů. Velice nás těší fakt, že jsme s hráči s nejnižším věkovým průměrem v soutěži dokázali hrát pohledný a myslím, že i pro diváky atraktivní fotbal. Také jsme do týmu zabudovali odchovance hlubocké mládeže a vytvořili partu, která táhne za jeden provaz.

Vzhledem k tomu, že náš fotbal nenavštěvuje moc fanoušků, chtěl bych aspoň prostřednictvím Hlubockého zpravodaje seznámit naše spoluobčany s hráči, kteří reprezentují naše město:

Hlubockí odchovanci: David Brašnička, Tomáš Antoň, Tomáš Adam, Lukáš Adam, Lukáš Dudek, Josef Hála, Karel Jonáš, Jirka Mašek, Dušan Vácha, Honza Čermín, Karel Štabrňák, za hlubockého se dá považovat i Zbyněk Stráský.

Dále hráči, kteří k nám přišli z jiných klubů: Martin Winkler, Pavel Hájek, Josef Kurali, Ondra Marhoun, Ondra Janoušek, Kamil Benhák, Andrian Dalipi, Radek Horejš.

Realizační tým: Milan Dudek – co – trener, Jaroslav Kerl – trenér golmanů a psychická podpora mužstva, Franta Šůna – dlouholetý vedoucí mužstva a zdravotník týmu. Neoddělitelná součást mužstva: Honza Čermín st., Jirka Janeček, Tomáš Jára a Kája Vácha nejm.

Vedení oddílu: Josef Brašnička, Pavel Mádl, Petr Řehoř a další.

Nakonec bych rád zmínil úspěch našich dorostenců, kteří získali Krajský pohár a individuální úspěch útočníka Lukáše Dudka, který s 15 góly získal titul krále střelců Krajského přeboru mužů. Mým přáním do příští sezóny je, aby mužstvo zůstalo ve stejném složení, a nadále předvádělo alespoň takové výkony jako doposud, které by mohly být zárukou zvýšeného zájmu diváků.

O zhodnocení sezóny jsem poprosila i jednoho z hráčů, Pavla Hájka:

Hodnotit naše mužstvo na podzim, mohu těžko, byl jsme na hostování v Třeboni, ale mužstvu se nevedlo vůbec špatně, vše jsem pečlivě sledoval a fandil... Vrátil jsem se na jarní sezónu, takže začnu hodnotit tu... První zápas s Milevskem jsme neodehráli vůbec

špatně, ale chyběl gólový přísun. Poté jsme zavítali, teď už k mistrovské Čížové, kde jsme okusili chuť porážky, poté se rozjel stroj jménem Hluboká nad Vltavou, který dokonce sezónu prohrál jen jednou, porazili jsme takové týmy jako Č. Krumlov, Jankov, J. Hradec a další... Především naše útočná dvojice Dudek – Kurali byla v některých zápasech velmi nebezpečná, dále za zmínku stojí výkony Stráského, který skvěle dirigoval obrannou čtveřici. Další dík patří samozřejmě i trenérovi Karlu Váchovi, který složil skvělý mladý tým! Děkuji oběma členům oddílu za zhodnocení uplynulé sezóny a přeji našemu fotbalovému mužstvu úspěch i do té další.

Kateřina Váchová

Žákýňský volejbal v sezóně 2010-11

Na konci června ukončil 14členný volejbalový oddíl žákýň herní sezónu a všechny čekají prázdniny. Poslední trénink byl rozptýlením nejen pro hráčky, ale i jejich rodiče, kteří se zapojili do turnaje a bojovali o každý bod, který společně mohli uhrát. Poté proběhlo celkové vyhodnocení roku a kromě tradičního shrnutí a odměnění všech hráček, došlo i na vyhlášení individuálních cen, jež dle důkladného zvážení trenérů právem patří těmto volejbalistkám:

V kategorii starší: nejužitečnější hráčka – Hana Šimková, nejlepší nahrávačka – Kateřina Kořanová, nejlepší směr – Nikola Hanzalíková

V kategorii mladší: nejužitečnější hráčka – Sára Ciglbaurová, nejlepší nahrávačka – Daniela Smažíková, nejlepší servis – Gina Guffanti. Speciální cenu »nováček roku« obdržela Nikola Svobodná, která přišla až po

Vánocích, přesto si velmi rychle osvojila techniku a brzkým zapojením ve všech soutěžích získala obdiv nejen u trenérů. Krátké ohlédnutí za sezónou: Starší členky hrály až do Vánoc Krajský přebor v trojkovém minivolejbalu, kde se celkově umístily přibližně uprostřed tabulky. Po Novém roce nastala velká změna v trénincích a začaly se všechny připravovat na »velký« šestkový volejbal.

Série turnajů se spustila už na konci února a bylo velmi těžké s častou marodkou, která se měla v tomto období spíše vyprazdňovat, nastoupit do každého zápasu vždy s hráčkami –

pomocnicemi z mladší kategorie, které budou jistě další dva roky hrát minivolejbal a jsou základem věkově velmi vzdálené. Celkově tedy starší žákýně ukončily turnaje šestkového volejbalu na posledním místě.

Mladší žákýně byly přihlášeny do celoročního Okresního přeboru v trojkovém minivolejbalu, ve kterém také kralovaly dříve narozené volejbalistky budějovických klubů.

Naše děvčata ke konci soutěže předvedly vynikající výkony, bojovnost, smysl pro týmovou hru a radost z každého uhraného míče. Celkově však součtem bodů obsadily poslední příčku tabulky. Během roku posílila trenérský tým maminka Pavla Smažíková, která se velmi aktivně zapojila do trénování a stala se

nedílnou součástí veškerého dění. Velká volejbalová naděje žákyňských týmů byla zažehnuta a zůstane-li hráčkám chuť, pile, důslednost a pravidelné trénování, můžeme se těšit v další sezóně na pěkné výsledky. Trenérům patří dík za celoroční práci a rodičům za podporu sportovních aktivit svých dětí.

Sestava starších: Hana Šimková, Nikola Hanzalíková, Kateřina Bláhová, Kateřina Kořánová, Jaroslava Šimková, Nikola Svobodná.

Sestava mladších: Sára Ciglbaurová, Gina Guffanti, Daniela Smažíková, Lucie Jankovská, Veronika Raddová, Marie Houšková, Kristýna Houšková, Šárka Hollerová. **Zdeňka Pirglová**

Na plážovém volejbalu je rušno

První startovací celodenní turnaje Krajského přeboru žactva aneb »S ABV do finále« byly odehrány dvoukolově, v sobotu 29. května a pak ve středu 1. června. Při představě beachvolejbalového »žactva« je třeba mít na mysli 15 – 16leté slečny a mladé muže. Členky hlubockého klubu pod vedením trenéra pana Františka Böhma obsazovaly první místa. S hrdostí se zúčastnily i hlubocké žákyň šestkového volejbalu, které sbírají zkušenosti při jakékoli podobě volejbalu. Chlapecká kategorie se nehrála, přihlášený jeden tým neměl soupeře a automaticky zvítězil. Dlouholetá hráčka beachvolejbalu Katka Lundáková připravila minisoustředění pro všechny hráče i zájemce a posléze se ujala rozhodování turnaje. Neopomíjený dík je směřován na všechny organizátory a pomocníce. Následující sportovní akcí bylo »Regionální mistrovství ČR ABV ČVS 2011« pro dospělé kategorie, které se odehrálo 4. června. Do mužů se přihlásila jedna dvojice, která tedy bez boje zvítězila. Ženy byly obsazeny lépe, všichni přihlížející měli příležitost vidět hezký plážák a některé skutečně vynikající akce. Největší radost přinesly Hlubočandy Milča Cimbálková a Jiřa Karvánková, které při své obdivuhodné výšce dokáží vyběhnout či vypíchnout jakýkoli balón a odehrát ho par excellence. Ne nadarmo po nich doslova lapl českobudějovický volejbalový klub Madeta, který díky hlubocké posile postupuje do první ligy. Smíšené dvojice se stávají jednoznačně nejoblíbenější variantou beachvolejbalu, na turnaj se přihlásilo jedenáct týmů a soutěžily až do večerních hodin. Po celém dni plném horkého slunce a devíti odehraných zápasech se před sebe postavily dvojice Milča Cimbálková, Petr Čížek a Jiřa Karvánková, Jirka Šimeček, jinak dobří spoluhráči, ale nedarovali si jediný míč.

Toto finálové utkání bylo lahůdkou a pravděpodobně i zápasem sezóny. Veliká radost nejen hráčů, ale i organizátorů, že oba vítězné poháry zůstávají doma na Hluboké!

Oblíbený turnaj amatérských smíšených dvojic Sranda cup ve svém třetím ročníku ukázal zvyšující se úroveň hry. Překvapením dne byla přespolní dvojice Naďa Platilová a Ruda Černík, kteří se viděli před turnajem poprvé v životě, ale herně vybavení nastoupili, tvrdě bojovali a zasloužili si právem zlaté medaile. Pohodový pár Máca Hrušková a Radek Todorov odvezli stříbro a napůl Hlubočtí Ivča Nováková a Jirka Kabeš obhájili bronz!

Od začátku května až do září probíhá každé pondělí turnaj mixů, na který se mohou všichni zájemci hlásit přes webové stránky www.beach.sport-hluboka.cz

Během prázdnin je naplánován šestý ročník turnaje mixů Meloun cup, sobota 23. července, tentokrát pod taktovkou Davida Šebka.

Všem beachvolejbalistům a Hlubockým krásné léto!

Zdeňka Pirglová
TJ Sokol Hluboká – Beachvolleyball

Zlato z Prostějova

Letošní sezóna byla opravdu bohatá na soutěžní přehlídky, zúčastnily jsme se 3 větších soutěží, kde jsme se utkali s mažoretkovými skupinami

z celé republiky. Další možnost se zúčastnit soutěže se nám naskytla těsně před koncem školního roku. Místo slunění jsme pilně trénovaly, abychom 25. června mohly vyrazit na soutěž až do Prostějova. Konal se zde první ročník mažoretkové soutěže, kde se převážně utkaly skvělé týmy z celé Moravy, mezi nimi i Holešovské mažoretky, které jsou úřadujícími vicemistryněmi republiky 2011.

Věnovaly jsme přípravě dva perné týdny a na soutěž jsme jely odhodlané přivést si nějakou medaili. V sobotu 25. června jsme vyjžděly v 8h ráno a měly jsme před sebou 4 hodiny

cesty. Celá soutěž začínala ve 13h, takže jsme měly čas se v klidu připravit a ještě trochu potrénovat před samotným soutěžním vystoupením. Já jako vedoucí jsem si na této soutěži také zakusila porotcování, není to vůbec jednoduché být objektivní, spravedlivě se rozhodnout a přiřadit body nejlepšímu týmu. Radila jsem pak svým děvčatům, aby do vystoupení daly všechno, aby sebraly všechnu energii co mají a vyslaly ji směrem k porotcům. Vystoupení našich Princezen bylo opravdu skvělé. Svými úsměvy přímo bombardovaly porotce, všechny cvičily »jako jeden muž«, skvělá synchronizace i nasazení. Vyhledky na umístění byly veliké. Musely jsme ale počkat až na konec soutěže na vyhlášení, jak všechno dopadne. V této soutěži se také v každé kategorii volila MISS mažoretky.

V naší kategorii Junior jsme vyslaly dvě naše zástupkyně, jedna z nich, Barbora Helebrandová, zaujala natolik, že získala titul I. ViceMISS věkové kategorie Junior.

Celým programem prováдел semifinální superstar Tomáš Jurenko, před vyhlášením výsledků dokonce zaspíval. Před vyhlášením jsme byly hodně nervózní. Přeci jen, stály jsme proti skvělým týmům, jeden lepší než druhý.

Ale chtěly jsme prolomit smůlu. Musíme si přece letos aspoň jednu medaili odvést. Třetí a druhé místo obsadily skupiny z Vítkova a Holešova. Na zlaté pozici pořadatelé vyhlásili Princezny z Hluboké. Měly jsme opravdu velkou radost. Vždyť jsme porazily i mistryně ČR. Píle a snaha se vyplatily, dokonce i ta daleká cesta a domů si děvčata vezla na krku zlaté medaile. Je to pro nás krásné zakončení letošní sezóny. Teď nás čekají zasloužené prázdniny, trochu toho odpočinku. Přes prázdniny nás můžete vidět 23. července na Slavnostech obce Žimutice, 6. 8. na Poněšickém koštu a 13. 8. na slavnostech Mrkve ve Zlivi.

Od září se budeme těšit na nové tváře. Jistě se najdou na Hluboké a okolí nové šikovné mažoretky. Za všechny hlubocké mažoretky

Tereza Skleničková – Kadlecová

Hluboká Baseball & Softball Club

Adventure minigolf připravuje 8 TOUR!

8 Tour se skládá z osmi jednotlivých turnajů, které se hrají na Hluboké každou letní neděli (10.7., 17.7., 24.7., 31.7., 7.8., 14.8.). Ze všech turnajů postupuje vždy 10 hráčů s nejvyšším počtem bodů do »Super finále« 21.8.

Každý turnaj se hraje na 2 základní kola, 2 x 18 jamek. Hráči se započítává vždy ten lepší ze 2 možných výsledků. 6 hráčů s nejlepším score postupuje do semifinále v podobě 3. kola. Vítěz semifinále získává 6 bodů. Ostatní hráči získávají body sestupně, dle jejich umístění, tj. 2. místo 5 bodů, 3. místo 4 body, 4. místo 3 body, 5. místo 2 body, 6. místo 1 bod. Hráči se mohou zúčastnit libovolného počtu turnajů 8 tour.

Super finále se uskutečnilo 21.8. a hraje ho 6 hráčů s nejvyšším dosaženým počtem bodů ze semifinálových kol. Vítězem Super finále se stává hráč s nejlepším score.

Turnaj je rozdělen do dvou kategorií: děti (4 až 12 let) a dospělí (od 13 let). Startovné pro dětskou kategorii je 100 Kč, pro dospělé 200 Kč. Ve hře jsou zajímavé odměny, a to nejen pro Super finále, ale také pro vítěze jednotlivých turnajů. Přijďte si k nám zahrát a vyzkoušet další areálové novinky!

Petra Vojnarová,
www.adventuregolf-hluboka.cz

národnímu týmu. Vyrovnané utkání držel za český tým David Lukáš na nadhazovačském kopci, avšak chyba ve vnitřním poli ve čtvrté směně a následný dvoumetrový odpal přinesl vedení na stranu týmu země nožů – 2:0. Následující

jednotetový odpal upravil skóre na 3:0. Hluboké se povedlo pouze zkorrigovat na 1:3, závěrečný tlak se dvěma běžci na metách zmařil chycený odpal Milana Maříka u homerunového plotu. Hluboká prohrála 1:3 a čekal ji boj ve skupině o 5. – 9. místo.

Hluboká – Finkstonball selection (AUS) V boji o páté místo se český tým utkal s výběrem rakouské ligy, zvaným Finkstonball selection. Na kopci se představil Jakub Janda, po dvou dějstvích byl stav 1:1. Jihočeský výběr však stupňoval tlak a Rakušany přestřílel v poměru 8:2. Utkání zavřel Josef Novák. Hlubocký tým

čekal přímý souboj o páté místo.

H l u b o k á – Belfast North Stars (UK) V pondělí se jihočeský výběr střetl s týmem z

dalekého Belfastu. Úvodní směnu odházal David Šťastný – ve druhé směně visel na výsledkové tabuli stav 1:1. Druhou směnu zahájil na kopci Jakub Mařík, který do té doby všechny zápasy sledoval z pozice zadáka. Jihočeští pálkaři jej podpořili a po dalším tlaku na britskou obranu vedli už 3:1. Do čtvrtého inningu se představil jako nadhazovač Josef Novák, který ostrovaný již k ničemu nepustil a po útoku hlubockých pálkařů se skóre zastavilo na stavu 7:1. Hluboká tak na mezinárodním turnaji v Attnangu-Puchheimu obsadila páté místo z dvanácti účastníků. **Jakub Janda**

ilustrační foto: Jan Pirgl. Z hlubockých baseballových hřišť – s podtextem: Ključí bojovné nasazení aneb Když zaprší...

Survival – bez hranic – jaké to bylo?

20. červen 2011 Napětí, nervózní šepot a policejní vůz prorážející noc jehlami modrých světél. Výstřel. Ne, nejedná se o první obraz filmového thrilleru, takhle začalo páteční noci drama zcela jiné. Byl odstartován *10. ročník Otevřeného akademického mistrovství České republiky v outdoorovém víceboji dvojic a 1. oficiální ročník závodu vozíčkářů – Survival 2011 – bez hranic*. Noc mlčky spolkl peloton 50 dvojic a 9 vozíčkářů s doprovodem. Závodníky čekalo těch nejdelsích dvacet čtyři hodin, jaké si v romantickém okolí Hluboké nad Vltavou dokázali představit. Pořadatelé závodu: Akademie múzických umění v Praze (AMU), Svaz paraplegiků a společnost MAPA Survival, se rozhodli koncipovat dílčí etapy tak, aby handicapovaní i účastníci bez handicapu změřili síly v co nejvíce disciplínách. Výsledkem byly vyrovnané souboje sil v orientaci, plavání, lezení, střelbě z luky, vzduchové pistole nebo snad odpalu na golfovém hřišti. Kde chyběly nohy, pomohly ruce, kde umdly paže, přišla na řadu hlava. Únava a čas setřely rozdíly mezi tím, kdo je na vozíku a kdo jde po svých. Závod rozdělil soutěžící na ty, co ještě můžou, a ty kdo jsou na konci sil.

Ředitelka Svazu paraplegiků Alena Jančíková, sama paraplegička a jedna z organizátorů závodu, zhodnotila 1. ročník takto: »Být na vozíku znamená řešit spoustu maličkostí, na které bez něj myslit nemusíte. Tak vnímám svůj pořadatelský úkol. Bylo třeba vyškolit týmy na stanovištích, vysvětlit, jak funguje člověk bez hybných nohou, jak mu pomoci, co možné je, a co možné není. Po dnešku mám pocit, že je možné opět o trochu víc. Přístup organizátorů z AMU byl skvělý a vše jsme snad zvládli k oboustranné spokojenosti. Musím pochválit všechny, kdo přijeli bojovat, a doufám, že příští rok přijdou dobýt cíl i 3 zástupci vozíčkářů, kteří letos závod bohužel nedokončili. Jak je znám, už teď na nic jiného nemyslí...«

A jak je s výsledkem mnohaměsíční práce spokojen ředitel závodu Martin Pádívý? »Myslím, že letošní ročník se nám vydařil a nápad zapojit do závodu vozíčkáře, se setkal s nadšením. Pro realizační tým více jak 50 dobrovolníků je to největší odměna, protože většina z nich dvě noci nespala. Musím vyjádřit uznání všem borcům, co dorazili do cíle a smeknout před našimi vozíčkáři, protože letošní trasa byla skutečně velmi náročná.

I tak vozíčkář – chodák Zdeněk Krupička s Petrem Herinkem obsadili v absolutním hodnocení všech týmů fantastické 5. místo! Tím se nám jen potvrdilo, že kombinovat vozíčkáře a nehandicapované lze. Rád bych také poděkoval všem partnerům, Akademii múzických umění v Praze, Svazu paraplegiků, společnosti MAPA Survival a všem kolegům, bez kterých by závod nevzniknul. Je to pro nás velká výzva pustit se od září do dalšího ročníku: Survival 2012 – bez hranic.« **DĚKUJEME** za laskavou podporu partnerům závodu Survival 2011 – bez hranic. www.survival-bezhranic.cz

Marek Epstein

Pěkné 5. místo jihočeského kraje na olympiádě

Stamiliónová Olomouc hostila před prázdninami již 5. Olympiádu dětí a mládeže. Součástí sportovního programu byl opět po 4 letech i baseball. Nosnými olympijskými sporty byly kromě individuálních, atletiky a plavání, také kolektivní – fotbal, házená, basketbal a volejbal. Baseball rozhodně nebyl opomíjen. Turnaj se odehrával nedaleko olympijského domu a Androva stadiónu (sídlo prvoligového fotbalového klubu), kde olympiáda slavnostním zahájením začínala a zakončením byla uzavřena. Finálovému zápasu mezi Prahou a Jihomoravským krajem přihlížela plná tribuna.

Trenéři jihočeského výběru, Radek Drmota a Stanislav Hejný, se před olympiádou setkali s hráči celkem 5 krát na výběrech a společných trénincích. Složili tým ze všech čtyřech klubů v kraji. Po třech hráčích dodala Zlín, Angels Č.Budějovice a Dřiteň, 7 hráčů Sokol Hluboká. Předsevzali si, že skončí do 6.místa a získají nějaké body do bodování výprav.

Konečná tabulka baseballového turnaje:

1. Praha, 2. Jihomoravský, 3. Moravskoslezský, 4. Vysočina, 5. Jihočeský, 6. Liberecký, 7. Vysočina, 8. Plzeňský, 9. Pardubický, 10. Ústecký, 11. Královéhradecký

Radek Drmota

Hluboká přiváží z rakouského Attnangu páté místo

Na mezinárodním turnaji se představilo dvanáct týmů z deseti zemí Evropy – účastníci pocházeli mimo jiné ze Severního Irska, Norska, Chorvatska či Ruska. Hluboká po jedné těsné prohře přivezla páté místo.

Hluboká – Národní tým Švýcarska Jihočeský tým se po úvodní výhře (6:4) nad nizozemským týmem Athletics postavil v klíčovém utkání o postup do semifinále turnaje proti švýcarskému

ZOO Ohrada

Večerní komentované prohlídky

Chcete se projít večerní zoo s průvodcem, dozvědět se zajímavosti ze světa zvířat, zeptat se na to, co jste v knížkách nenašli? Právě pro Vás jsme připravili neopakovatelnou atmosféru večerní zoo. Naši průvodci Vás rádi seznámí nejen se zvířecími obyvateli naší zoo.

Prohlídka, při níž zjistíte, jestli vlci vyjít na měsíc, je-li hadí kůže slizká nebo co mají medvědi rádi k večeři, je určená nejen pro skupiny, ale i pro jednotlivce.

VSTUPNÉ NA VEČERNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY:
dospělý 120 Kč dítě (3-15 let) 80 Kč

Termíny večerních prohlídek: červenec 8., 12., 19. 26. srpen 2., 4., 9., 18., 20., 23., 25.

prohlídky začínají v červenci od 20:30 hodin, 1.–15. srpna od 20:00 hodin a 16.–31. srpna od 19:30 hodin

■ Rezervace nutná na tel: 724 846 142

Rezervujte nejlépe alespoň 3 dny dopředu (je ovšem možné dotazovat se na volná místa i v den prohlídky)

■ INDIVIDUÁLNÍ VEČERNÍ KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA

Pokud vám nevyhovují naše termíny a jste skupina do cca 15 osob, nabízíme Vám individuální večerní komentovanou prohlídku v termínu, dle Vašeho návrhu.

Termín je nutné konzultovat na výše uvedeném telefonním čísle. Cena individuální komentované prohlídky: 2.000 Kč/ skupina

BLUEBERRY SHOP přijme na brigádu od září šikovnou paní v důchodu na odpoledne.
Kontakt: Borůvková 605 848324

15. července a 12. srpna – Večerní pohádková zoo –
celá zoo se promění do pohádkového večerního světa – potká vás čarodějnice, vodník, král, vlk, vodní království. Pohádkový vstup se otevře ve 20 hodin pro neomezený počet návštěvníků.

Proč psi nemohou do naší zoo?

Naše zoo má poměrně malou rozlohu (necelé 3 hektary) a na tuto rozlohu velkou návštěvnost (vůbec nejvyšší ze všech českých zoo v poměru počet návštěvníků na ha plochy, do které se započítává i plocha výběhů a voliér). V sezóně k nám v průběhu dne přijde průměrně 2 až 3 tisíce lidí. Představíte-li si do toho ještě i psy, navíc spojené se svým pánem často dlouhým vodítkem, jistě pochopíte, jaké problémy by to ostatním návštěvníkům přinášelo.

Vzhledem k množství voliér s ptáky (přibližně 80 % chovaných druhů u nás jsou ptáci), které jsou v přímém dosahu návštěvníků, existuje také riziko oboustranných stresů, případně zranění našich zvířat při úleku. V současné době nově koncipované průchozí voliery, přes které přímo vedou prohlídkové trasy, umožňují našim návštěvníkům přímý kontakt se zvířaty resp. především ptáky. Přitom často není možné voliery obejít jinou cestou. V případě návštěvy psa opravdu hrozí zranění zvířat vlivem nepřiměřené reakce jedné ze stran. Víme, že to lze řešit ponecháním psa před voliérou tak, jak je tomu v některých jiných zoo, ale na to opravdu nemáme dostatečný prostor.

Navíc, velká část našich návštěvníků jsou děti a to především děti předškolního a nižšího školního věku, které se, vzhledem ke své výšce, pohybují ve stejném prostoru jako průměrný pes. Mezi našimi návštěvníky je jistě dost takových, kteří se psů bojí a nechtějí se pohybovat v jejich blízkosti. Strach z ostatních zvířat mohou určitě prožívat i psi, zejména menší plemena, jakkoli si jejich pán návštěvu zoo užívá.

V neposlední řadě jsou pro nás důvodem zamezení vstupu psů do zoo i důvody veterinární. I když jsou zvířata v zoo (a zajiště i psi chovaní zodpovědnými chovateli) pod neustálou veterinární kontrolou, nemůže být tato kontrola natolik soustavná, aby nemohlo oboustranně dojít k přenosu chorob či parazitů. Někteří majitelé psů také nechtějí respektovat pravidla, jakkoli omezující jejich psa. Chápeme, že se to nemusí týkat právě vás, víme, že mezi majiteli psů je mnoho zodpovědných, ale poradte nám, jak má pokladník rozpoznat, koho může do zoo se psem vpustit a koho ne.

I u nás (v České republice) jsou zoologické zahrady, které návštěvu se psem umožňují, všimněte si ale, že se jedná především o velké zoo jako je Brno, Chomutov, Dvůr Králové, Olomouc, Praha nebo Ústí nad Labem, které mají podmínky alespoň v něčem odlišné. Naopak malé zoo spíše psy do areálu nepouští (kromě nás také Děčín, Hodonín, Jihlava a Liberec). *Děkujeme za pochopení – Vaše zoo*

Cestovní agentura Houška vás zve

Tel./fax.: 387 313 125 e-mail:
info@cahouska.cz www.ad-houska.cz

■ **VÍKENDOVÉ KOUPÁNÍ ITÁLIE – CAORLE.** 8.–10.7., 5.–7.8., 12.–14.8., 26.–28.8., 9.–11.9. za 950 Kč

■ **VÍKENDOVÉ KOUPÁNÍ CHORVATSKO – POREČ.** 29.–31.7., 19.–21.8., 2.–4.9. 16.–18.9.2011 za 950 Kč
Odjezd: vždy v pátek ve 21,00 hodin z Mariánského náměstí v Č. Budějovicích z hlavní silnice (naproti policii).

Návrat: v neděli v ranních hodinách
■ **NĚMECKO – TERMÁLNÍ LÁZNĚ BAD FÜSSING – VEČERNÍ KOUPÁNÍ** 24.9.2011 za 730 Kč, 29.10.2011 a 26.11.2011 za 630 Kč

Už přes 70 let jsou v Bad Füssingu využívány podivuhodné prameny z hlubin s jejich léčivou, 56°C horkou sirnatou vodou. Domorodci i lázeňští hosté z celého světa naleznou v původních lázních významné impulzy k zotavení a uvolnění.

■ **JEDNODENNÍ ZÁJEZD PERLA ITÁLIE – BENÁTKY** 30.9.–2.10.2011 za 980 Kč. Světově proslulé město rozložené v laguně mezi pevninou a otevřeným mořem na 118 ostrůvcích při 150 kanálech, přes něž se klene 400 mostů s nábrežními promenádami a uličkami...

■ **DELFINÁRIUM NORIMBERK** 8.10.2011 za 560 Kč

■ **NĚMECKO – BERCHTESGADEN »ORLÍ HNÍZDO«** 24.9.2011 za 580 Kč
Návštěva malebných bavorských Alp s prohlídkou Obersalzbergu, místa, kde Hitler projednával se zahraničními státníky Rakouska rozbití Československa, s možností prohlídky Hitlerova orlího hnízda.

■ **RAKOUSKO – PODZIMNÍ VÍDEŇ** 22.10.2011 za 480 Kč Okružní jízda Vidni, prohlídka historického jádra města s průvodcem, volno, návrat ve večerních hodinách.

■ **TERMÁLNÍ LÁZNĚ – BAD FÜSSING** II. pololetí: 1.10., 16.10., 5.11., 20.11., 10.12., 18.12., 26.12.2011 za 600 Kč. Koupelový areál o velikosti 3 000 m² s 19 bazény, mnoha perličkovými koupelemi, vodními masážemi šije a ramen a s bazénem s vodními atrakcemi.

■ **RAKOUSKO – JEZERA SOLNÉ KOMORY.** 17.9.2011 za 450 Kč
Prohlídka vodního zámku Ort na jezeře Traunsee v Gmundenu. Prohlídka lázeňského města Bad Ischl.

■ **NÁKUPY POLSKO – KUDOWA ZDROJ** 26.11.2011 za 490 Kč
Odjezd vždy v sobotu v 5,00 hodin ráno z Mariánského náměstí v Č. B.

■ **NEUSCHÖNEN – ROZHLEDNA »KORUNAMI STROMŮ«** 10.9.2011 za 250 Kč. Po dřevěných chodnících se chodí téměř v korunách stromů a na konci je vysoká kopulová rozhledna.

Pro kolektivy odjezd dle Vašeho přání. Objednávky na tel. 387 313 125 nebo na mobil 602 379 803.

Blahopřejeme!

Vážení přátelé,

Ve Sportovně relaxačním areálu Hluboká nad Vltavou jsme pro Vás otevřeli krásné, zcela nové venkovní minigolfové hřiště s 18 ti jamkami. Jedná se o první hřiště adventure minigolfu v jižních Čechách a nachází se přímo pod hlubockým zámkem. Zapomeňte na klasický eternitový minigolf, který znáte z kempů a koupališť. U nás Vás čeká procházka krásnou zahradou plnou přírody. Dráhy jsou pokryté umělou golfovou trávou, obklopené spoustou květin, uměle vytvořených jezírek a vodopádů. Na dráhách jsou různé terénní nerovnosti, boule, překážky, palisády či písečné bunkry. Na hřišti se můžete setkat s různými druhy žabek, poslouchat jejich kuňkání nebo pozorovat zlaté rybky, a to za příjemného poslechu relaxační hudby.

Příjít zahrát si k nám může každý. Adventure minigolf je vhodný pro dospělé či seniory a zalíbení v něm jistě najdou i ti nejmenší. Hřiště je krásně osvětleno a nabízí tak neobvyklý večerní zážitek na jamkách plný dokonale romantiky, jako stvořené k

pozvání na rande. Kromě minigolfu je Vám k dispozici blízký koktejlový bar s příjemnou obsluhou a výhledem na hřiště, kde si můžete vybrat z široké škály alkoholických či nealkoholických nápojů. Pro nejmenší je zde v parných letních dnech připravena ochlazovací zóna a v okolí spousta dalších atrakcí, jako například lanové centrum, baseball, plážový volejbal nebo různé druhy nafukovacích atrakcí.

Tak neváhejte a přijďte si k nám užít spoustu zábavy a zaslouženého odpočinku!

Těší se Bc. David Šťastný

Národní památkový ústav - územní odborné pracoviště
v Českých Budějovicích
a
Správa státního zámku
Hluboká

**Přednáškový cyklus k 350. výročí
rodu Schwarzenbergů na zámku Hluboká**

- 20. května 2011, Mgr. Zdeněk Bezcený, Ph.D.
Vzpomínky na pyšné lázy a životní styl šlechticů v 19. století
- 25. června 2011, Ing. Marie Pavlátová,
Ing. Eva Orlánová, Ing. Marek Ehrlich
Komentovaná prohlídka zámeckého parku
- 14. července 2011, Mgr. Zdeněk Bezcený, Ph.D.
Schwarzenbergové v průběhu staletí v Českých zemích
- 21. července 2011, Mgr. Roman Lavička
Zámecká kaple na Hluboké
- 11. srpna 2011, PhDr. Pavel Hájek
Kaple, kapličky a boží muka v jižních Čechách
- 15. září 2011, Mgr. Jarmila Hančová
Zámek Hluboká v průběhu staletí
- 22. září 2011, Mgr. Kateřina Cichrová
Život ve šlechtě
- 17. září 2011 se v rámci dne Evropského kulturního dědictví uskuteční akce
„A kuchyně to vaudlo“ - vstup zdarma

Přednášky budou probíhat vždy od 18:00 ve velké jídelně zámku Hluboká
Komentovaná prohlídka zámeckého parku začíná od 10:00
v zimní zahradě zámku Hluboká

Panorama

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo hodinu před začátkem představení.

Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji !
tel. + fax: 387 966 170 nebo 774 457 269

Červenec

■ **sobota 2. červenec – Thor.** USA 2011. drama/akční/fantasy. *Za svou domýšlivost a arogantnost je svržen na planetu zemi ...*

Hrají: Chris Hemsworth, Tom Hiddleston, Anthony Hopkins. Režie: Kenneth Branagh. Přístupný – české titulky.

■ **Sředa 6. červenec – Na pokraji života.** Kanada 1994. Dokumentární. Režie: John Retford. Přístupný – české titulky.

■ **pátek a sobota 8. a 9. červenec – Voda pro slony.** USA 2011. Drama/romantický. *Osud ho přivedl do světa cirkusu a dostal na starost krásnou krasojedkyni...* Hrají: Reese Witherspoon, Christoph Waltz, Robert Pattison. Režie: Francis Lawrence. Přístupný od 12 let.

■ **pátek a sobota 15. a 16. červenec – Western story.** ČR 2011. Komédie. *Letní komedie z country prostředí...* Hrají: Mário Kubec, Veronika Kubařová, Petr Vondráček. Režie: Vlastimil Peška. Přístupný.

■ **středa 20. červenec – Svět na dlani.** Bělorusko 1998. Dokument. Režie: Konstantin Surejov. Přístupný – české titulky. Začátky představení v 19.00 hodin.

■ **sobota 23. červenec – Čertova nevěsta.** ČR 2011. Pohádka. *Krásná princezna je zaslíbena Luciperovi a v den svých osmnáctin... přijďte a dozvíte se...* Hrají: Sabina Laurino vá, David Suchařpá, František Němec. Režie: Zdeněk Troška. Přístupný.

HUDEBNÍ FESTIVAL

■ **středa 27.7. Slavnostní zahajovací koncert XVI. ročníku hudebního festivalu na zámku Hluboká 2011.** Státní zámek Hluboká (při dešti lovecký zámek)

Pavel Šporcl – housle a Gypsy Way (Romano Stilo). (Předprodej vstupenek denně od 8.00 – 10.00 hod v KC panorama, nebo Musikcentrum ČB. Zbylé vstupenky 1 hodinu před koncertem v místě konání)

■ **čtvrtek 28.7. Ivo Jahelka** – státní zámek Hluboká. (Při dešti KC Panorama)

■ **pátek. 29. 7. – Jaroslav Hutka** st. zámek Hluboká nad Vltavou. (Při dešti KC Panorama)

■ **sobota 30.7. Abba revival** st. zámek Hluboká. (Při dešti KC Panorama)

■ **neděle 31.7. Pavel Burdých (housle) a Zuzana Berešová (klavír).** Schwarzenberská jídelna zámku Hluboká.

■ **sobota 13. 8. Lovecká chata Parkhotelu MORAVSKÝ VEČER**

■ Schwarzenberská jídelna na zámku Hluboká **KONCERT ÚČASTNÍKŮ MHK**

středa 17. 8. 2011

■ **sobota 27. 8. Skupina 4TET.** Kostel sv. Jana Nepomuckého Hluboká.

■ **neděle 4. 9. RADŮŽA** ve 20.00 hod. Sál AJG na zámku Hluboká. *Začátky koncertů 20 hodin.*

Divadelní léto

Nádvoří zámku
muzikály

červenec: **Jedna noc na Karlštejně**

srpen: **Romeo a Julie**

Termíny představení na straně 24.

III. zámecký festival komedie 2011

Poslední láska Petra Voka

Zimní zahrada zámku Hluboká

Komedie o radostech a strastech posledního Rožmberka. Má krásnou ženu, bohatství i moc. Přesto mu něco chybí.

Splní se věštba orientální tanečnice?

Zahrada je zastřešena.

Hrajeme za každého počasí.

Doprovodný program:

Ochutnávka moravského vína

Další informace:

www.ks-alta.cz

Termíny: ■ 8. července

■ 9. července

■ 13. července ■ 20. července ■ 21. července
vždy ve 21:00

■ 17. srpna ■ 18. srpna ■ 24. srpna

■ 26. srpna ■ 27. srpna vždy ve 20:30

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Hluboká nad Vltavou

Gotické umění / Malířství a sochařství stálá expozice

České sochařství 20. století stálá expozice

Flámské a holandské malířství 16.–18. století stálá expozice

Jiří Balcar – 07. 05. – 14. 08. 2011

červenec

KONCERTY

55. Hudební léto Hluboká 2011

14.7. **Jaroslav Svěcený** – Slavné italské housle
28.7. *Musica Dolce Vita* – Klenoty české hudby.
Začátek koncertu od 19 hodin.

VÝSTAVY

Wortnerův dům AJG v Č. Budějovicích

Ivana Lomová – 30. 06. – 04. 09. 2011

Bechyně

Mezinárodní muzeum keramiky

VÝSTAVY

Mezinárodní keramická symposia stálá expozice

Ivan Jelínek / Miroslav Páral – do 17. 7.

Duchcovský porcelán – 5. 5. – 2. 10. 2011

Karel Burian – 1. 5. – 17. 07. 2011

Srpen

VÝSTAVY

Hluboká nad Vltavou

Gotické umění / Malířství a sochařství stálá expozice, České sochařství 20. století stálá expozice, Flámské a holandské malířství 16.–18. století stálá expozice

Jiří Balcar – do 14. 08. 2011

Miloslav Troup – 27. 8. 2011 – 31.1. 2012

KONCERTY

55. Hudební léto Hluboká 2011

11. 8. **Veronika Böhmová**

Začátek koncertu od 19 hodin.

Výstavy

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích
Ivana Lomová – 30. 06. – 04. 09. 2011

Bechyně

Mezinárodní muzeum keramiky

VÝSTAVY

Mezinárodní keramická symposia stálá expozice

Duchcovský porcelán do 2. 10. 2011

Petra Šťastná / Petr Hůza – 6. 8. – 2. 10.

Galerie Knížecí dvůr

sobota 9.7.2011 v 16 hodin – vernisáž výstavy
– **Daniela a Petr Benešovi – grafika**

9.7.– 12.8. **Daniela a Karel Benešovi** – grafika

13.8. – 16.9. **Vilém Balej** – obrazy

17.9. – 23.10. **Věra Krumphanzlová** – grafika

Karel Beneš je český

grafik, malíř a

ilustrátor dětských

knih, člen Spolku

českých umělců

grafiků Hollar, proslul

především svými

mnoha barevnými

litografiemi s motivy

vltavské jízdy králů,

slováckých balad,

s tématy hudebními

či cirkusovými, a

především rozsáhlou

sérií autorských

ex-libris (přes 400). Vystudoval

Vysokou školu

uměleckoprůmyslovou v Praze,

prof. Antonín

Strnadel a na další jeden

čestný rok jej do svého

atelieru pozval prof. Karel

Svolinský.

Uspořádal mnoho

autorských výstav,

samostatných nebo

častěji společně se svou

ženou Danielou Benešovou-Hahnovou.

DIVADLO Hluboká
ve spolupráci s V prostředí hradu Hluboká

**DIVADELNÍ LÉTO
 HLUBOKÁ NAD VLTAVOU 2011
 NÁDVOŘÍ ZÁMKU HLUBOKÁ**

ZDENĚK BARTÁK PETR MARKOV
JEDNA NOC NA KARLŠTEJNĚ
 PŮVODNÍ ČESKÝ MUZIKÁL

TERMÍNY PŘEDSTAVENÍ ČERVENEC:
 8., 9., 15., 16., 19., 22., 23., 26.
 ZAČÁTKY PŘEDSTAVENÍ 21:00

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK NA
WWW.CBSYSTEM.CZ,
WWW.TICKETPORTAL.CZ

WWW.DIVADLOHLUBOKA.CZ
WWW.ROMEOAJULIE-MUZIKAL.CZ

DIVADLO Hluboká
ve spolupráci s V prostředí hradu Hluboká

**DIVADELNÍ LÉTO
 HLUBOKÁ NAD VLTAVOU 2011
 NÁDVOŘÍ ZÁMKU HLUBOKÁ**

WILLIAM SHAKESPEARE
Romeo a Julie
 SVĚTOVÝ MUZIKÁL ZDENĚK BARTÁK
 EDUARD KREČMAR

TERMÍNY PŘEDSTAVENÍ SRPEN: 2., 5., 6., 9., 12.,
 13., 16., 19., 20.,
 23., 26., 27.

ZAČÁTKY PŘEDSTAVENÍ 20:45

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK NA
WWW.CBSYSTEM.CZ,
WWW.TICKETPORTAL.CZ

WWW.DIVADLOHLUBOKA.CZ
WWW.ROMEOAJULIE-MUZIKAL.CZ

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 7 – 8. Červenec – srpen 2011. Ročník 42. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžičková), ☎ 775 622 006. E- mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pírgl. **Odborní počítačové poradci:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička. **Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci**, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.